

અફઝલે રહાની સુલ્તાનુલ હિદ પ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمة الله عليه બયાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رحمة الله عليه



અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા દઝરત

નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે પ્વાજા (માસિક)

મે-૨૦૨૩

શવ્વાલુલ્ મુઅઝ્ઝમ-ઝિલ ફઝદ

હિજરી સન : ૧૪૪૪

વર્ષ : ૨૦, અંક : ૦૫, સળંગ અંક : ૨૩૨

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે પ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, દયાદરા-૩૯૨૦૨૦

તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web. : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂા.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂા.	૩૦૦/-
વિદેશ માટે	રૂા.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂા.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂા.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂા.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂા.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01	હિંદના ઇતિહાસનાં અપ્રદર્શિત પાનાંઓ પર એક નજર	04
02	કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન	07
03	(દર્સે હદીષ) મિઆત (ઉદૂ) શર્હે મિશકાત (ભાગ : ૨)	10
04	હદાઈકે બખ્શિશ (ભાગ : ૨)	13
05	હશત બહિશત મલ્કૂઝાતે પ્વાજગાને ચિશત <small>رحمة الله عليه</small>	16
06	ફાનૂને શરીઅત (ભાગ : ૨)	18
07	તઝકેરતુલ અવલિયા હઝરત અબૂ સુલૈમાન દારાઈ <small>رحمة الله عليه</small>	21
08	ઈસ્લામી અખ્લાકુ તથા આદાબ	25
09	ફિક્હના અન્ય ત્રણ મહાન ઈમામો વિશે બયાન	30
10	ચરિત્રવાન સમાજનું ઘડતર કેવી રીતે થાય ?	33
11	ઈમ્તિનાએ નઝીર એટલે હુઝૂર <small>عليه السلام</small> ના જેવા પેદા થવું..	34
12	બાતિલ ફિક્હવાળાઓના ગલત તર્જુમા અને કન્ઝુલ ઈમાન	38
13	ઈબ્ને તયમિયાની ગુમરાહીઓ	44
14	મેહરમ વિના હજજ ફર્જ જ ન થશે !	47
15	નાજાઈઝ રીતે જમીન પચાવી પાડનારનો અંજામ !	48
16	બરકાતે પ્વાજાની ટપાલ	50

અપના બેળા ભવંરસે નિકલ જાએગા

અઝ : હુઝૂર વાજુરશરીઅહ અખ્તર રઝા અમહરી رحمة الله عليه

હર નઝર કાંપ ઉઠેગી મેહશરકે દિન

ખોફસે હર કલેજા દહલ જાએગા

પર યહ નાઝ ઉનકે બંદેકા દેખેંગે સબ

થામ કર ઉનકા દામન મચલ જાએગા

મોંજ કતરાકે હમસે ચલી જાએગી

રુખ મુખાલિફ હવાકા બદલ જાએગા

જબ ઈશારા કરેંગે વો નામે ખુદા

અપના બેળા ભવંરસે નિકલ જાએગા

યૂં તો જીતા હૂં હુકમે ખુદાસે મગર

મેરે દિલકી હે ઉનકો યફીનન ખબર

હાસિલે ઝિંદગી હોગા વો દિન મેરા,

ઉનકે ફદમો મેં જબ દમ નિકલ જાએગા

રબ્બે સલિમ વો ફર્માનેવાલે મિલે

ક્યૂં સતાતે હેં અય દિલ તુઝે વસવસે

પુલસે ગુઝરેંગે હમ વજૂદ કરતે હુએ

કૌન કહેતા પાઉં ફિસલ જાએગા

"અખ્તરે" ખસ્તા ક્યૂં ઈતના બેચેન હે

તેરા આકા શહનશાહે કૌનેન હે

લવ લગા તો સહી શાહે લૌલાકસે

ગમ મસરત કે સાંચે મેં ઢલ જાએગા

હિંદના ઇતિહાસનાં અપ્રદર્શિત પાનાંઓ પર એક નજર



હિંદુસ્તાન એક એવો દેશ છે જ્યાં ધર્મો જાતિઓની વિવિધતા, ભાષાઓની વિવિધતા છતાં ભાઈચારગીથી અમ્નો અમાનની સાથે અહીં પ્રજા સુખચૈનથી જીવતી રહી અને સૌએ તન મન ધનની કુર્બાનીઓ આપીને આ દેશને અંગ્રેજોની ગુલામીમાંથી છોડાવ્યો અને સુખ શાંતિ, મેળ મેળાપ અને એકતા સાથે પ્રજા જીવી રહી હતી. પણ છેલ્લા કેટલાક વરસોથી એકતા તથા ભાઈચારાની ભાવના સાથે જીવતી ભોળી પ્રજાને રાજકીય આટાપાટામાં રાજકીય લાભ ખાટવા માગતા રાજકરણીઓએ સત્તા પ્રાપ્તિ માટે હરીમળીને રહેતી પ્રજામાં ફૂટફાટ પડાવી કૌમી વૈમનસ્ય, આપસમાં નફરતનાં બીજ રોપ્યાં જેનાં પરિણામો દિવસે દિવસે ખતરનાક સ્વરૂપ પકડી રહ્યાં છે. તે હિંદુ મુસ્લિમો જેમના બાપદાદાઓ એકબીજા સાથે મેળ મેળાપથી રહેતા હતા એમની નાદાન ઔલાદોની એવી કૌમી ઉશ્કેરણી ગલત સલત ઇતિહાસો રજૂ કરીને, ગલત પ્રોપેગાંડાઓ કરીને કરવામાં આવી કે હિંદભરનો પૂરો માહોલ ખરાબ કરી નાખવામાં આવ્યો. ધાર્મિક પ્રસંગોના પ્રદર્શનોમાં જલસા, જુલૂસો, શોભા યાત્રાઓ અવાર નવાર દેશભરમાં નીકળવા લાગી જે પહેલાં કદી નીકળતી ન હતી ! અને એ પ્રસંગોને પોતાની ધાર્મિક નીતિરીતીથી ઉજવવાને બદલે અન્ય ધર્મ જાતીના લોકો વિરુદ્ધ સુત્રોચ્ચાર કરવો, મસ્જિદો પર કેસરી ઝંડા લગાડવા જેવી ગુંડાગદી ભરી પ્રવૃત્તિઓ હવે સામાન્ય બની ગઈ છે, જેના પરિણામે વારે તહેવારે હુલ્લડો ખડાં થવા લાગ્યાં અને છેવટમાં તોફાનોની તપાસમાં ખાસ તોફાનીઓ બાજુ પર રહી જાય છે અને નિર્દોષ યુવાનોને જેલના સળીયા પાછળ બેસાડી તેમની જિંદગીઓને ખરાબ કરવામાં આવે છે. આ ખરેખર થઈ રહ્યું છે અને સૌ મૌનપણે જોઈ રહ્યા છે, કોઈ કાંઈ કરી નથી શકતું, અને ન્યાયપ્રિય લોકો સમસમી રહ્યા છે. આ બધી બાબતો દેશની એકતા અખંડિતતા, દેશના વિકાસ અને દેશની વિશ્વભરમાં પ્રતિષ્ઠા માટે જોખમકારક છે. જેથી દેશના જિમ્મેદારોએ આ ક્ષેત્રે ધ્યાન આપી સત્વરે આ ખરાબીઓ પર રોક લગાડવી જોઈએ અને બે કૌમો વચ્ચે આપસમાં દંડલો ખડા કરનાર તત્વો પર નિષ્પક્ષપણે કાર્યવાહી કરવી જોઈએ, એમાં જ આપણા સૌની આપણા દેશની ભલાઈ છે.

આજે ઇતિહાસને વિકૃત કરીને એ રીતે રજૂ કરવામાં આવે છે કે મુસ્લિમ રાજાઓ બાદશાહોએ હિંદુ મંદિરોને તોડી પાડ્યાં, લૂટી લીધાં...વગેરે, જેનાથી નફરતની આગ દેશભરમાં ઉશ્કેરણીજનક ભાષણો કરીને ફેલાવવામાં આવી રહેલ છે, પણ કોઈ સચ્ચાઈ રજૂ કરવા તૈયાર નથી, કોઈ એ ઉશ્કેરણી ફેલાવનારાઓને જાણે પૂછનાર નથી ! એવા સંજોગોમાં અત્રે એક સર્વેક્ષણ રજૂ કરીએ છીએ કે હિંદુ રાજાઓ થકી હિંદના ઇતિહાસમાં કેવાં અને કેટલાં મંદિરો તૂટ્યાં અને લૂટાયાં હતાં. બિકાઉ મીડિયા આ બાબતો નથી દર્શાવતું અને એવી સાચી ખોટી વાતો પેશ કરતુ રહે છે કે પબ્લિકમાં નફરતનું બજાર ગરમ કરે. નીચેના લખાણમાં હિંદના ઇતિહાસનાં કેટલાંક મહત્વના બનાવો હિંદુ રાજાઓના જંગોના અને મંદિરો તોડવા લૂટવાના પેશ કરીએ છીએ.

ઈ.સ. ૬૪૨ની શરૂઆતમાં પાલવા હુકમરાં નરસિમહાવરન પહેલાએ ચલુક્યુંને ફતહ કર્યું. તેના પાટનગર વાટાપીને વેરાન કરી નાખ્યું. અને ત્યાંની ગણેશની મૂર્તિને પોતાના રાજ્ય તામિલનાડુમાં લાવ્યો. ઈ.સ. ૯૫૦માં ચંડેલાના રાજા યશોવરમનએ ખજૂરાહોમાં વિષ્ણુ વૈકુંઠને રાખવા માટે લક્ષ્મણ મંદિર બાંધ્યું જે સોનાથી બન્યુ હતું જેને ઓડિસાના સાહિરાજાએ છીનવી લીધુ હતું.

એક બૌદ્ધ ઇતિહાસકારના મુજબ પાંડિયાના રાજા શ્રીમારા શ્રીવાલાભાએ ઈ.સ. ૧૮૩ની આસપાસ શ્રીલંકા



પર હુસ્લો કર્યો અને સંભાલા રાજા સીતા પહેલાની ફોજને હાર આપી જેઓ પહાડોની તરફ ભાગી ગયા. શ્રીમારાએ શાહી ખજાનો લૂટી લીધો તેની સાથે બુદ્ધની મૂર્તિને પણ લઈ ગયો જે લગભગ ૫૦ વરસો પહેલાં જીવલાં જીવલ પેલેસમાં સોનાથી બનાવીને એક પેડ સટલ પર રાખવામાં આવેલ હતી.

ઈ.સ. ૧૧૧ સદીના પ્રારંભમાં રાષ્ટ્રકોટ રાજા અન્દરા અકલાસીરના મંદિરને તબાહ કરી નાખ્યું. કાશ્મીરી રાજા હુમા લલીતાદિત્યએ ગદારી કરીને ગાઉડા (બંગાલ)ના રાજાને કતલ કરી નાખ્યો હતો. તેનાથી સાથીઓએ બદલો લેવાની કોશિશ કરી અને લલીતાદિત્યની રાજધાનીમાં દાખલ થતાં જ તે કશ્મીરી રાજાના અંગત દેવતા પરીહા સકીસાના મંદિરમાં ગયા અને પછી તેમણે એમાંથી એક દેવતાને તોડી પાડીને ધૂળમાં મિલાવી દીધો.

બૌદ્ધ ધર્મના માનવાવાળાઓ પર બ્રાહ્મણ રાજાએ દર્દનાક જુલ્મો કર્યા અને તેમના ધાર્મિક સ્થળોને તબાહ કરી અને તેના પર પોતાનાં જ મંદિર બનાવ્યાં અને તેમના ધર્મગુરુઓની કૃત્વે આમ કરી. બરહટ્ક, મોરી સલ્તનતનો આખરી રાજા હતો જેણે ભારત પર ૧૮૦ થી ૧૮૭ ઈ.સ. પૂર્વે સુધી હુકૂમત કરી હતી, જેને તેના બ્રાહ્મણ જનરલ પશીમતર શોંગાએ ગદારી થકી કૃત્વ કરી આપ્યો હતો અને શોંગ સલ્તનત સ્થાપી હતી. જેના પછી તેણે બૌદ્ધ ધર્મના માનનારાઓ પર ખૂબ જ જુલ્મ અને સિતમ કર્યો હતો. તે એક મોટી ફોજની સાથે નીકળ્યો અને બૌદ્ધમતના એકે એક મઠો, પ્રાર્થનાલયો વગેરેને તબાહ કરી દીધાં. તેણે સાકલા સુધી ઘણા બૌદ્ધ ભિક્ષુકોને મારી નાખ્યા જેને હાલમાં સિયાલકોટ કહેવામાં આવે છે.

એ જાલિમ રાજાએ દરેક બુદ્ધ ભિક્ષકના માથાના બદલામાં સો દીનાર ઈનામ આપવાનું એલાન કર્યું. તેણે અશોકન પલરડાલ, કોકલમા, ખાનકાહે પાટલી પુત્ર વર્તમાનકાળના પટનાના કેટલાય બુદ્ધમતના અન્ય મઠોને નષ્ટ કરી આપ્યા.

સાંચી જે મધ્ય પ્રદેશમાં બુદ્ધમતનું મહત્વનું સ્થળ હતું. અશોકના જમાનામાં તેને તથા તેના આસપાસના વિસ્તારો, જેમ કે કટની જિલ્લામાં સતધારા અને રેવા જિલ્લામાં દેવ કોથરને તબાહ કરી દેવામાં આવ્યો હતો, જેની સાબિતીઓ આજે પણ મળે છે. મથુરા યુ.પી.નું એક મશહૂર શહેર છે જ્યાં કહેવામાં આવે છે કે બ્રાહ્મણ મંદિર જેમ કે ભટ્ટેશ્વર ગોકરનેશ્વર પૂરાણા સમયમાં બૌદ્ધમતનાં કેન્દ્રો હતાં, જે મધ્ય યુગની શરૂઆતમાં હિંદુ ધાર્મિક સ્થળ બની ગયાં.

એ જ પ્રમાણે ઈલાહાબાદ (પ્રયાગરાજ)ની નજીક કોશામ્બીમાં મહાન મઠ અને વાણારસીની નજીક સારનાથ જ્યાં ગૌતમ બુદ્ધે પોતાનું પ્રથમ પ્રવચન આપ્યું હતું તે બાહ્યાણ હુમલાનું શિકાર બની ગયું, ત્યાર બાદ ત્યાં બ્રાહ્મણ મંદિર બાંધવામાં આવ્યું. પ્રખ્યાત ઈતિહાસકાર "ડી.એન.ઝા" જે હિંદુસ્તાનના પૂરાણા અને મધ્ય યુગના ઈતિહાસનો માહિર છે તે લખે છે : કેવળ ઉત્તર પ્રદેશના સુલ્તાનપુર જિલ્લામાં આગ લગાડીને કમસે કમ ૪૮ બૌદ્ધ સ્થાનોને સળગાવીને રાખ કરી દેવામાં આવ્યાં. ચીની બૌદ્ધ એલચી જેણે ૬૩૧ અને ૬૪૫ દરમિયાન હિંદુસ્તાનનો દોરો કર્યો રાજા હર્ષવર્ધનના દોરમાં, તેનું કહેવું છે કે હસુન તસાંગનો રાજા મેહરાકોલ શીવ ભક્ત હતો જેણે બૌદ્ધમતના ૧૬૦૦ મઠોને નષ્ટ કરી દીધા અને હજારો બૌદ્ધમતના ભિક્ષુઓ અને તેમના માનનારાઓને ખત્મ કરી દીધા. અને તેનું અધિક કહેવું છે કે કંધારામાં ૧૦૦૦ સંઘરામોને સામાન્ય રીતે વિરાન કરી દીધાં.

જગન્નાથ મંદિર જે પૂર્વી ગંગાના કિનારે હુકમરાન અનંત વર્મન ચોબા ગંગાદેવના સમયમાં ૧૨ મી સદીમાં બુદ્ધમતના મઠો પર બાંધવામાં આવ્યું. "ઝા" કહે છે કે કદાચ કોઈ શંકા થાય કે પૂરા જિલ્લામાં પોનેશ્વરા, સોમેશ્વર અને અંગલેશ્વરાના મંદિર ક્યાં તો બુદ્ધ મઠો પર બનાવવામાં આવ્યાં હતાં..... "ઝા"નું એ પણ

કહેવું છે કે સાતમી સદીમાં રાજા શશાંકે એ ઝાડને કાપી નાખ્યું જેની નીચે ગૌતમ બુદ્ધને જ્ઞાન મળ્યું હતું અને એક સ્થાનિક મંદિરમાંથી બુદ્ધની મૂર્તિની જગાએ શીવની મૂર્તિ રાખી દીધી.

બિહારની નાલંદા લાયબ્રેરી પૂરાણી તથા આંતર રાષ્ટ્રીય ખ્યાતનામ હતી તેને ધર્મધં જનૂનીઓએ આગ લગાડી દીધી હતી. અને "ઝ"એ કહ્યું કે એ વાત ગલત છે કે એને કમાંડર બખ્તિયાર ખિલજીથી સંબંધિત કરે છે. પુરાતત્વ વિભાગ અનુસાર સોમનાથ મંદિર નીચે ત્રણ માલની ઈમારતથી બુદ્ધ ગુફાઓના પુરાવા પણ મળ્યા છે.....

એ જ પ્રમાણે ચીરા ખાનદાનની હુકૂમતના દોરમાં મંથલીકમ પ્રખ્યાત જૈન કેન્દ્રોમાંથી એક હતું. એમાં એક જૈન મંદિર પણ હતું જેને શીવ મંદિરમાં ફેરવી દેવામાં આવ્યું. એ મંદિરમાં આજે પણ જૈન મંદિરની નિશાનીઓ જોવા મળે છે. કર્ણાટકના અદારગંચી ડોડપા મંદર અને હાલોરમાં આવેલ મેગોડી મંદિર પણ જૈન મંદિર હતાં. જૈન ધર્મના માનનારાઓનો એ પણ દાવો છે કે તામિલનાડુમાં લગભગ ૮૦૦ જૈન ધર્મગુરૂની કત્લેઆમ હિંદુ રાજા થકી કરવામાં આવી.

કાશ્મીરના હિંદુ રાજાઓ પોતાના દોરમાં મંદિરને તોડવાનો એક વિભાગ (Devotpaatnayak) બનાવ્યો હતો. હર્ષદેવ (૧૦૮૪ થી ૧૧૦૧)એ હિંદુ તથા બુદ્ધ બંનેના પ્રાર્થનાલયોને તબાહ કર્યાં. એ વિભાગ થકી દેવી દેવતાઓનાં મંદિર તોડવામાં આવતાં અને સોનાની મૂર્તિઓને પીગાળી દેવામાં આવતી જેનો ઉલ્લેખ પંડિત પૃથ્વીનાથ હમઝઈ કાશ્મીરના ઇતિહાસની કિતાબના પેજ ૧૪૩ પર કલહાનાના વર્ણનમાં કરે છે. (ડૉ. ફયઝાન અઝીઝીના લેખના આધારે)

"ગુજરાત સમાચાર" દૈનિક તા. ૧૭-૧૧-૨૦૧૮ પેજ-૧૪ વડોદરા આવૃત્તિમાં છે કે, મરાઠાઓએ શંકરાચાર્યનો મઠ તોડી પાડ્યો ત્યારે ટીપૂએ તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરેલો. ટીપૂના મુખ્ય મંત્રી અને નાણા મંત્રી હિંદુ હતા. આમ ઇતિહાસ સાક્ષી છે કે હિંદુ રાજાના લશ્કરમાં સૈનિકો તથા હોદ્દેદારો મુસલમાન રહેતા હતા તો મુસલમાન રાજાના લશ્કરમાં તથા હોદ્દેદારો હિંદુ રહેતા હતા. રાજાઓ હિંદુએ હિંદુ સાથે તથા મુસ્લિમ મુસ્લિમ રાજા સાથે જંગો કરેલી છે, ત્યાં સત્તાની જ લડાઈઓ હતી, કોઈ ધાર્મિક લડાઈઓ ન હતી.

ઉપરોક્ત ઐતિહાસિક હવાલાઓથી સ્પષ્ટ થઈ ગયું કે મુસલમાન હાકિમોના આગમન પહેલાં તથા પછી પણ હિંદુસ્તાનમાં હિંદુ રાજાઓ થકી મંદિર તથા અન્ય ધર્મ સ્થાનોને ન કેવળ તોડી પડાયાં બલકે લૂટમારની સાથે ધર્મગુરૂઓને કત્લ કરવામાં આવ્યાં. એનાથી ઉલ્ટુ મુસ્લિમ હાકિમોએ હિંદુ મંદિર બનાવ્યાં તેમને વઝીફા આપતા હતા. (જુઓ : ઔરંગઝેબની ઐતિહાસિક સચ્ચાઈ, બરકાતે ખ્વાજા મંથલી, સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૨, પેજ-૪૩ થી ૪૯) અને તેમની રાજ સત્તામાં રાજપૂત તથા હિંદુ તબકાના લોકો મહત્વના હોદ્દાઓ પર બિરાજમાન હતા, ખાસ કરીને હઝરત ઔરંગઝેબના તથા ટીપુ સુલ્તાનના જમાનામાં. પણ આજે ગલત ઇતિહાસ રજૂ કરીને તેમને બદનામ કરવામાં આવે છે અને કૌમી વૈમનસ્ય ફેલાવવામાં આવે છે !

ઉપરોક્ત બનાવો પ્રોફેસર રિચર્ડ એમ. એટનના પુસ્તક Temple Destruction & India's Hindu Muslim State તથા હિંદુસ્તાનના મશહૂર ઇતિહાસકાર ડી.એન.ઝાના પુસ્તક "Against the Grain" વગેરેમાંથી લીધેલ છે. ઉપરોક્ત બંને શબ્દોએ સચોટ દલીલો વડે આ ઇતિહાસને પ્રદર્શિત કરેલ છે જેને આને વતનીભાઈઓ સમક્ષ રજૂ કરવાની જરૂર છે, કેમ કે આજે મંદિર તોડી પાડનારાઓના રૂપમાં મુસ્લિમ હાકિમોને મનઘડન તરીકાથી બતાવવાની ભરપુર કોશિશો થઈ રહી છે. <https://www.sadaeislam.in/blog/hindu-rajaon-ke-zarye-mandiron-ki/>



કુર્આને પાઠની તફસીર

કબુલ ઈમાન વ ખઠાઇનુલ ઈફાન

:: અમ ::



:: અનુવાદક ::

આ'લા હઠરત ઈમામ અહમદ રઠા رحمة الله عليه

મૌલાના હસન આદમ કૌલવનવી رحمة الله عليه

સૂરએ માર્દાની તફસીર

જાણી રાખો કે અલ્લાહનો અઠાબ સખ્ત છે,^{૩૪} અને અલ્લાહ માફ કરનાર મહેરબાન (પણ) છે (૯૮) હુકમ પહોંચાડી દેવા સિવાય રસૂલ પર (બીજી કોઈ જવાબદારી) નથી.^{૩૫} અલ્લાહ જાણે છે જે કંઈ તમે જાહેર કરો છો, અને જે કંઈ સંતાડો છો^{૩૬} (૯૯) તમે ફર્માવી દો કે ગંદુ અને સ્વચ્છ એક સરખાં નથી^{૩૭} ભલે તને ગંદાની વધુમતી સારી લાગે. તો હે બુદ્ધિમાનો ! અલ્લાહથી ડરતા રહો જેથી તમે સફળતા મેળવો (૧૦૦) હે ઈમાનવાળાઓ ! એવી વાતો ન પૂછો કે જે તમને કહી દેવામાં આવે તો તમને ન ગમે^{૩૮} અને એવી વાતોને એવા સમયે પૂછશો કે (જ્યારે) કુર્આન ઉતરી રહ્યું છે, તો (તે) તમારા પર ઉઘાડી દેવાશે અલ્લાહ એને માફ કરી ચૂક્યો છે.^{૩૯} અને અલ્લાહ માફ કરનાર સહનશીલ છે (૧૦૧) તમારાથી પહેલાંની એક કૌમે એવી વાતો પૂછી,^{૪૦} પછી તેના ઈ-કારી બની બેઠા (૧૦૧) અલ્લાહે કાન ચીરેલાં કે બજાર તેમજ વસીલા કે હામી નક્કી નથી કર્યા,^{૪૧} હા ! કાફિર લોક અલ્લાહ પર જૂઠો આક્ષેપ મૂકે છે.^{૪૨} અને એમનામાં ઘણા નર્યા મૂર્ખ છે^{૪૩} (૧૦૩) અને જ્યારે એમને કહેવામાં આવે, "આવો તેના તરફ

આ સૂરહમાં ૧૨૦ આયતો અને ૧૨૪૬૪ અક્ષરો છે.

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ۝ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنِ الْأَشْيَاءِ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْهَا جِئِن يُرَزَّلَ الْقُرْآنُ تُبَدَّ لَكُمْ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۝ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۝ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۝ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۝ أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝



જે અલ્લાહે ઉતાર્યું, અને રસૂલ તરફ (ત્યારે) કહે, ^{૪૪} 'અમને તે પૂરતું છે જેના પર અમે પોતાના બાપદાદાને જોયા, શું તેમના બાપદાદા કંઈ ન જાણે અને ન તો રસ્તા પર હોય છતાં પણ ?' ^{૪૫} (૧૦૪)

:: સમજૂતી ::

૩૪ : તો હરમ અને હુરમત (હરમની ઈજજત)નો ખ્યાલ રાખો. અલ્લાહ પોતાની રહમતોના વર્ણન પછી પોતાના ગુણ શદીદુલ ઈકાબ (સખ્ત સજા દેનાર)નું બયાન કર્યું, જેથી ખોફ અને ઉમ્મીદ મળીને ઈમાન સંપૂર્ણ બને, એ પછી ગફૂર અને રહીમના ગુણોના બયાન કરીને પોતાની રહમતની વિશાળતા જાહેર કરી.

૩૫ : તો જ્યારે રસૂલ હુકમ પહોંચાડીને (જવાબદારીમાંથી) મુક્ત થઈ ગયા તો તમારા પર તેનું માનવું આવશ્યક થયું. દલીલ રજૂ થઈ ગઈ, અને બહાનની જગ્યા બાકી ન રહી.

૩૬ : તેને તમારા બાહ્ય તથા અંતર અને મુનાફિકપણા તેમજ નિબાલસતાનું જ્ઞાન છે.

૩૭ : એટલે કે હલાલ અને હરામ, સારૂં અને બુરૂં, મુસ્લિમ અને કાફિર, ખરૂં અને ખોટું એક કક્ષામાં નથી હોઈ શકતાં.

૩૮. શાને ગુમૂલ : અમુક લોકો સૈયદે આલમ ﷺને ઘણા ફૂઝૂલ પ્રશ્નો પૂછ્યા કરતા હતા, હુઝૂરના દિલ મુબારકને એ ગમતું ન હતું, એક દિવસે ફર્માવ્યું, "જે પૂછવું હોય તે પૂછો હું દરેક વાતનો જવાબ આપીશ" ત્યારે એક માણસે પૂછ્યું કે, "મારો અંજામ શું છે ?" ફર્માવ્યું "જહન્નમ !" એક માણસે પૂછ્યું કે "મારો બાપ કોણ છે ?" હુઝૂરે તેના બાપનું

નામ કહી દીધું કે "સદાકા", જેના બીનો તે હતો, (જેના નુત્ફાનો તે તે હતો), જો કે તેની માતાનો પતિ તો બીજો હતો, જેનો આ પુત્ર કહેવાતો હતો. ત્યારે આ આયત ઉતરી કે એવી વાતને ન પૂછો જે ઉઘાડી દેવામાં આવે તો તમને માઠી લાગે. (તફસીરે અહમદી)

બુખારી અને મુસ્લિમની હદીષમાં છે કે એક દિવસ સરવરે આલમ ﷺએ ખુત્બાની વચમાં ફર્માવ્યું કે, જેને જે પૂછવું હોય તે પૂછો ! "અબ્દુલ્લાહ બિન હુઝાફા સહમીએ ઉભા થઈને પૂછ્યું કે "મારા પિતા કોણ છે ?" ફર્માવ્યું "હુઝાફા" ફરી ફર્માવ્યું, "હજૂ પૂછો !" હઝરત ઉમર ઉભા થઈને ઈમાન અને રિસાલતના ઈકરાર પછી દરગુઝર કરવા વિનંતી કરી. ઈબ્ને શિહાબની રિવાયત છે કે (એ પછી) અબ્દુલ્લાહ બિન હુઝાફાની માતાએ તેમને કહ્યું, "તું ઘણો કુપાત્ર છે, અજ્ઞાનયુગની સ્ત્રીઓની જે હાલત હતી તેની તને શું ખબર, અલ્લાહ ન કરે અને તારી માથી કોઈ ગુન્હો થયો હોત, તો આજ તે કેવી બદનામ થાત ?" ત્યારે અબ્દુલ્લાહ બિન હુઝાફાએ કહ્યું, "જો હુઝૂર કોઈ હબશી ગુલામને મારો બાપ કહેત તો હું ખાત્રી સહિત માની લેત."

બુખારી શરીફની હદીષમાં છે કે લોકો મશકરી રૂપે આવા સવાલો કરતા હતા, કોઈ પૂછતું, મારો બાપ કોણ છે ? કોઈ પૂછતું, મારી ઊંટણી ખોવાઈ ગઈ છે તે ક્યાં છે ? ત્યારે આ આયત ઉતરી.

મુસ્લિમ શરીફની હદીષમાં છે કે હુઝૂર ﷺએ ખુત્બા હરમ્યાન હજ ફર્જ હોવાનું જણાવ્યું, ત્યારે એક માણસે પૂછ્યું કે, "શું દર વર્ષે ફર્જ છે ?" હુઝૂર ચૂપ રહ્યા. પૂછનારે ફરી પૂછ્યું, ત્યારે ફર્માવ્યું કે, "જે હું બયાન ન કરું તેની પાછળ ન પડો, જો હું હા કહી દેત તો દર વરસે હજ ફર્જ થઈ જાત, અને તમે તે કરી શકત નહીં.



મસ્અલો : આથી જણાયું કે અહકામનો હુમ્મરને અખત્યાર આપવામાં આવ્યો છે, જે ફર્મ કરે તે ફર્મ થઈ જાય, જેને ન કરે તે ન થાય.

૩૯. મસ્અલો : આ આયતથી સાબિત થયું કે જે વાતની મનાઈ શરીઅતમાં ન આવી હોય તે મુબાહ છે. હઝરત સલમાન رضي الله عنهની હદીષમાં છે કે હલાલ તે છે જે અલ્લાહે પોતાની કિતાબમાં હલાલ કર્યું. હરામ તે છે જેને તેણે પોતાની કિતાબમાં હરામ ઠરાવ્યું, અને જેના વિશે ચુપકીટી સેવવામાં આવી તે માફ છે, તો કષ્ટમાં ન પડો. (બાઝિન)

૪૦ : પોતાના પૈગમ્બરોને ફુઝૂલ સવાલ પૂછ્યા, પૈગમ્બરોએ (તેના) હુકમો કહ્યા ત્યારે તે મુજબ કરી શક્યા નહીં.

૪૧ : અજ્ઞાનયુગમાં કાફિરોનો એ નિયમ હતો કે જે ઊંટણી પાંચ વખત વિચાતી અને છેલ્લી વાર તેને નર બચ્યું આવતું તો તેનો કાન ચીરી નાખતા, પછી તેના પર ન સવારી કરતા ન તેને ઝુબેહ કરતા ન તેને ચારા પાણી પરથી નસાડતા, આને તેઓ "બહીરા" કહેતા હતા. અને જ્યારે કોઈ મુસાફરી આવી પડતી અથવા કોઈ બીમાર પડતું ત્યારે એવી નજર (બાધા) રાખતા કે હું મુસાફરીમાંથી સહી સલામત પાછો આવીશ અથવા તંદુરુસ્ત થઈ જઈશ તો મારી ઊંટણી "સાઈબા" (બજાર) છે. પછી બહીરાની જેમ તેને પણ ઉપભોગવાનું હરામ ગણતા, અને તેને છૂટી મૂકી દેતા, અને બકરી જ્યારે સાત વખત વિચાઈ ચૂકતી અને તેનું સાતમું બચ્યું નર હોતું તો તેને પુરૂષો આરોગતા, અને નારી હોતું તો તેને બકરીઓમાં છૂટું મૂકી દેતા, અને નર નારી બંને હોતાં તો પણ છોડી મૂકતા અને

કહેતા હતા કે એ પોતાના ભાઈ પાસે જતી રહી. એને તેઓ "વસીલા" કહેતા. અને જ્યારે નર ઊંટથી દસ ગર્ભ મળી જતા, તો તેને છોડી દેતા, ન તેના પર સવારી કરતા ન તેના પાસેથી કામ લેતા અને ન તેને ચારા પાણી પરથી હાંકતા, એને "હામી" કહેતા.

(મદારિક)

બુખારી અને મુસ્લિમની હદીષમાં છે કે "બહીરા" તે (જાનવર) છે જેનું દૂધ મૂર્તિઓ માટે રોકી લેતા હતા, કોઈ તેનું દૂધ દોહતું નહીં, અને "સાઈબા" તે છે જેને તેઓ પોતાની મૂર્તિઓ માટે છૂટા મૂકી દેતા હતા, કોઈ તેનાથી કામ લેતું નહીં. આ રીત રસમો અજ્ઞાન યુગથી લઈને ઈસ્લામના આરંભના સમય સુધી ચાલતી આવી હતી. આ આયતમાં તેને રદ કરવામાં આવી.

૪૨ : કારણ કે અલ્લાહ તઆલાએ એ જાનવરો હરામ કર્યાં નથી. તેના તરફ એનો સંબંધ જોડવો ખોટો છે.

૪૩ : જેઓ પોતાના આગેવાનોના કહેવાથી એ વસ્તુઓને હરામ સમજે છે, તેઓ એટલો વિચાર નથી કરતા કે જે વસ્તુ અલ્લાહે અને તેના રસૂલે હરામ નથી કરી તેને કોણ હરામ કરી શકે છે ?

૪૪ : એટલે કે અલ્લાહ અને રસૂલને અનુસરો અને જાણી લો કે આ વસ્તુઓ હરામ નથી.

૪૫ : બાપદાદાનું અનુકરણ ત્યારે ઠીક કહેવાત જ્યારે તે જ્ઞાન ધરાવતા હોત અને સીધા માર્ગ પર હોત.

બરકાતે પવાજા (માસિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !





દરે
હદીષે પાક

એટલે

મિર્ઝતુલ મનાઝહ તર્જુમએ મિશકાતુલ મસાબીહ
મિર્ઝાત (ઉર્દૂ) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

અઝ : હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મુફતી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رحمۃ اللہ علیہ
અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે પ્વાજા-માસિક)

"હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબને અબી અવફાથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે એક શપ્સ નબી صلی اللہ علیہ وسلم ની ખિદમતમાં હાજર થયો. અર્ઝ કરી કે હું કુર્આન કાંઈ પણ યાદ નથી કરી શકતો, તો મને એ ચીજ શીખવાડી દો જે પૂરતી હોય.^૧ ફર્માવ્યું, આવું કહી લીધા કરો?^૨ لا تدرى ولا تحصى ولا تحصى ولا تحصى! وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ وَاللَّهِ! આ તો અલ્લાહના માટે થયું, મારા માટે શું છે?^૩ ફર્માવ્યું, કહી લીધા કરો, ઈલાહી! મારા પર રહમ કર! મને અમ્ન, હિદાયત અને રોજી આપ.^૪ પછી એ શપ્સે બંનેવ હાથ બંધ કરીને તેનાથી આ પ્રમાણે ઈશારો કર્યો^૫ હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, તેણે પોતાના બંનેવ હાથ બેરથી ભરી લીધા. (અબૂ દાઉદ) નિસાઈની રિવાયત 'اللَّهِ' પર ખત્મ થઈ ગઈ."

૧. સર્વ દુઆઓની તરફથી અથવા દરરોજ કુર્આનની તિલાવતની તરફથી કે એના પઢવામાં મને તિલાવતનો સવાબ મળ્યા કરે. અથવા નમાઝમાં કુર્આનની તિલાવતની તરફથી. પ્રથમ બે અર્થો અધિક મજબૂત છે, કેમ કે એ સવાલ કરનાર અરબી છે. કુર્આનની ઝબાનમાં છે. જેથી એ કેવી રીતે થઈ શકે છે કે તે નમાઝ જાઈઝ થઈ શકે એટલા પ્રમાણમાં પણ કુર્આન યાદ ન કરી શકે. તેમજ એ દુઆ જે હુઝૂરે ઈશાદ ફર્માવી છે એ પણ કુર્આની આયતોના બરાબર જ છે, જ્યારે એ યાદ થઈ શકે છે તો જરૂરત પૂરતી નમાઝની કિરાઅત પણ યાદ થઈ શકે છે. (અઝ : અશિઅતુલ લમ્આત) જો અંતિમ અર્થ મુરાદ હોય તો એનાથી એ મસ્અલો માલૂમ થશે કે નવ મુસ્લિમ જે હજી કુર્આન યાદ નથી કરી શક્યો, ગુંગો વગેરે... એમના માટે નમાઝના કાર્યો જ પૂરતાં છે.

૨. એટલે કે જો તમો દરરોજ કુર્આનની તિલાવત ન કરી શકો તો આ કલેમાત કહી લીધા કરો, એમાં ઈન્શાઅલ્લાહ! તિલાવતનો સવાબ પામશો. કેમ કે એ અલ્લાહના ખજાનાઓમાંથી છે, એ કલમાઓની ઘણી ફજીલતો આવેલી છે. તેમજ એ વિવિધ કુર્આની કલમાઓનો સમૂહ છે, અને રબની વહદાનિયત અને સિફાતે ષબૂતિયહ અને તન્જીહિયહનો સંગમ છે.

૩. એટલે કે એમાં ખુદાની હમ્દ તો આવી ગઈ, મારા માટે દુઆના શબ્દો ન આવ્યા. આ સવાલથી જાણવા મળે છે કે તે દરરોજની તિલાવત અથવા વિદો વઝાઈફના વિશે સવાલ કરી રહ્યા છે.

૪. એટલે કે મારા પર રહમ કર, મારા પાછલા ગુનાહ માફ કરી દે અને ભાવિમાં ગુનાહોથી બચવાની તૌફીક આપ, મને દીન તથા દુનિયાની આફતોથી નજાત આપ. ઈસ્લામ દીન પર અડગતા આપ અને અહકામ પર અમલની હિદાયત આપ. અને હલાલ રોજી, મખ્લૂકથી બેપરવાઈ, સારો ખાત્મો નસીબ કર. આ દુઆ ખૂબ જ જામેઅ (સમૃદ્ધ) છે. અમુક બુઝુર્ગો બે સજદાઓની વચ્ચે ફાઈદામાં આ પઢયા કરે છે.

૫. એટલે કે ખુશીમાં બંનેવ હાથોની મુઢીઓ બંધ કરી લે કે મેં બંનેવ જહાનની નેઅમતો પર કબજો કરી લીધો. આ ફૌલ એ ઈશાદના અર્થમાં છે.



"હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ رضی اللہ عنہما થી રિવાયત છે કે નબી ﷺ જ્યારે سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى પઢતા તો ફર્માવતા^૧ : "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى" (અહમદ, અબૂ દાઉદ)

૧. એટલે કે તરત જ એ આયત પર અમલ કરી લેતા. જાહેર એ છે કે ફિરાઅતથી મુરાદ નમાઝના સિવાયનામાં તિલાવત છે, નહીં તો નમાઝમાં سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى કેવળ સજદામાં પઢવામાં આવે છે. ઈમામ માલિકને ત્યાં નફલોમાં એ કહી શકાય છે. ઈમામ શાફઈને ત્યાં નફલો ફરજો સૌમાં.

"હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે તમારામાંથી જે કાંઈ وَالَّتَيْنِ وَالَّذِينَ پઢે^૧ અને أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكِيمِينَ પર પહોંચે તો કહી લે, હા! હું એના પર ગવાહોમાંથી છું^૨ અને જે لَا أَقْسَمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ پઢે અને عَلَى أَنْ يُخَيَّرَ الْمَوْتَى પર પહોંચે તો કહી લે, હા!^૩ અને જે وَصَلْتُ لِمَا تَتَلَوْنَ پઢે અને فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ પર પહોંચે તો કહી લે, અમે અલ્લાહ પર ઈમાન લાવ્યા.^૪ (અબૂ દાઉદ) અને તિર્મિઝીની રિવાયત આ ફૌલ સુધી જ છે કે હું એના પર ગવાહોમાંથી છું."

૧. પૂરી અથવા અમુક. અને પઢવાથી નમાઝની બહાર પઢવું મુરાદ છે. જેમ કે ઈબાદતથી જાહેર છે.

૨. એટલે કે જે અંબિયા તથા અવલિયા અને બારગાહના મફૂલોએ એના પર ગવાહી આપી છે, હું પણ એના ટોળામાં સામેલ છું. એમના તુકૈલ મારી ગવાહી પણ ફૂલ ફર્માવી લે.

૩. એટલે કે હા! રબ મુડદાં જીવતાં કરવા પર ફાદિર છે. "બલા"માં નફીની (નકારની) સાબિતી નથી બલકે રહ કરવામાં આવેલ (મનફી) સાબિતી થાય છે.

૪. આ હદીષ કુર્આનની તિલાવતના પ્રકરણમાં લાવવી જોઈતી હતી, પણ કેમ કે સંપાદક શાફઈ છે જેમને ત્યાં નમાઝની હાલતમાં પણ આ શબ્દો કહેવા જોઈએ. એટલા માટે આ હદીષ નમાઝની ફિરાઅતમાં લાવ્યા. હનફીઓની નજીકમાં પણ નફલમાં એ કહી શકાય છે. જેમ કે હઝરત હુઝૈફાથી રિવાયત છે કે નબી ﷺ નમાઝે તહજજુદમાં જ્યારે રહમતની આયત તિલાવત કરતા તો રબથી રહમત માગતા અને જ્યારે અઝાબની આયત પર પહોંચતા તો રબની પનાહ માગતા પછી આગળ વધતા.

'હઝરત જાબિર رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ સહાબાની જમાઅતમાં તશરીફ લાવ્યા. તો એમની સામે શરૂ થી છેવટ સુધી સૂરએ રહમાન પઢી.^૧ સહાબા ખામોશ રહ્યા.^૨ તો હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે મેં આ સૂરત શબે જિનમાં જિન્નાત પર પઢી તો તે તમારા કરતાં સારા જવાબો આપનારા હતા. હું જ્યારે આ ફૌલ પર પહોંચ્યો فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ તો કહેતા નથી, હે મૌલા! અમે તારી કોઈ નેઅમતને નથી જૂઠલાવતા, તારા માટે જ તારીફ છે.^૩ (તિર્મિઝી) અને ફર્માવ્યું કે આ હદીષ ગરીબ છે."

૧. એટલે કે નમાઝ સિવાય. એનાથી જાણવા મળ્યું કે દોસ્તોથી મુલાકાતના સમયે કુર્આન શરીફ પઢવું અને સાંભળવું સુન્નત છે. અરબ શરીફમાં હજી પણ એ જ દસ્તૂર છે.

૨. કેમ કે એ સમજતા હતા કે તિલાવતે કુર્આનના સમયે ખામોશી ફર્જ છે. કુર્આનની આ આયત તેમની સમક્ષ હતી : وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ - الخ :

૩. જ્યારે કે જિન્નાત પ્રતિનિધિમંડળના રૂપમાં ઈમાન લાવવા માટે હુઝૂર ﷺ ની ખિદમતમાં હાજર થયા. આ

બનાવ કેટલીય વાર બન્યો છે. એમનામાંથી કોઈ એક રાતમાં હુઝૂર ﷺ એ તેમને સૂરએ રહમાન સંભળાવી.

૪. એટલે કે જ્યારે હુઝૂર ﷺ આ આયત પઠીને ખામોશ થતા ત્યારે તેઓ આવું અર્જ કરતા, ન કે અયન તિલાવતની હાલતમાં. જેથી એમનો આ અમલ કુર્આની હુકમની વિરુદ્ધ ન હતો. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે કુર્આન સાંભળતી વખતે રડવું, ઝુમવું અને અમુક પ્યારા શબ્દો કહેવા જે આયતના વિષયને અનુરૂપ હોય એ ઘણું જ બેહતર છે, પણ એ સર્વ કાંઈ ફારીની ખામોશીની હાલતમાં છે.

(વિભાગ : ૩) الفصل الثالث

"હઝરત મઆઝ બિન અબ્દુલ્લાહ જહની રિવાયત છે^૧ ફર્માવે છે કે જહીહાના એક માણસે તેમને ખબર આપી^૨ કે તેમણે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને સાંભળ્યા કે આપે ફજરની બંનેવ રકાતોમાં إِذَا زُلْزِلَتْ પઠી^૩ એ મને ખબર ન પડી કે ભૂલી ગયા કે જાણી જોઈને પઠી." (અબૂ દાઉદ)

૧. આપ તાબઈ છે. મદની છે. હિ.સ. ૧૧૮માં વફાત પામ્યા ઘણા જ ષિક્કહ તથા આલિમ હતા.

૨. એમનું નામ જાણી ન શકાયું પણ કેમ કે સર્વ સહાબા આદિલ છે, એટલા માટે સહાબીનું નામ માલૂમ ન હોવું હદીષને ઝઈફ કે મજહૂલ નથી કરતું.

૩. જાહેર એ છે કે એનાથી ફજરના ફર્જ મુરાદ છે અને હુઝૂર ﷺ અને હુઝૂર ﷺ આ ફેઅલ શરીફ (કાર્ય) જાઈઝ હોવાનું વર્ણવવા માટે છે. જો કે અફઝલ એ છે કે ફજરમાં તવાલે મુફરસલમાં કોઈ સૂરત પઢવામાં આવે. તેમજ ફર્જોમાં કોઈ સૂરત મુકરર (બીજીવાર) ન હોય પણ કેમ કે એના વિરુદ્ધ પણ જાઈઝ છે, એટલા માટે હુઝૂરે આ અમલ કર્યો. ગાલિબ એ છે કે આપનો આ અમલ શરીફ ઈરાદાપૂર્વક હતો.

"હઝરત ઉરવા રિવાયત છે^૧ ફર્માવે છે કે હઝરત અબૂ બક સિદીક રિવાયત છે એ ફજર પઠી તો બે રકાતોમાં સૂરએ બફરહ પઠી.^૨" (માલિક)

૧. આપ ઉરવા બિન ઝુબૈર છે. કુરૈશી છે. અસદી છે. જલીલુલ ફદર તાબઈ છે. મદીનાના મહાન ફકીહ તથા મુહદિષ હતા. સાઈમુદ્દહર હતા. સિદીકે અકબર રિવાયતના નવાસા છે. હઝરત અસ્મા બિન્તે અબૂબક સિદીકના ફરઝંદ છે. હિ.સ. ૨૨માં જન્મ પામ્યા અને હિ.સ. ૮૪માં વફાત પામ્યા. આપનો એક બાગ તથા ફૂલો મદીનામાં આજ સુધી મશહૂર છે. લોકો બરકતના માટે એનું પાણી પીએ છે. ફકીરે પણ ત્યાં હાજરી આપી છે, જે બીરે ઉરવાના નામથી મશહૂર છે.

૨. જાહેર છે કે આપે કેટલાક રફૂઅ પહેલી રકાતમાં પઢ્યા અને કેટલાક બીજી રકાતમાં અને બની શકે છે કે પૂરી સૂરએ બકરહ પઠી. અડધી પહેલી રકાતમાં અને બીજીમાં. આ પ્રમાણે જવાઝના વર્ણન માટે છે, નહીં તો ફજરની નમાઝમાં ચાલીસથી સાઈઠ આયતો સુધી પઢવું મુસ્તહબ છે.

"હઝરત ફરાફિસા ઈબ્ને ઉમેર હનફીથી^૧ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં સૂરએ યૂસુફ યાદ નથી કરી પણ ઉખ્માનના ફજરમાં પઢવાથી. કેમ કે આપ એ જ વારંવાર પઢતા હતા.^૨" (માલિક)

૧. આપ તાબઈનમાંથી છે. મદીના મુનવ્વરાના રહેવાસી ફબીલા બની હુનૈફથી છે જે યમામાનો મશહૂર કબીલો છે.

૨. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે એક સૂરત વારંવાર નમાઝોમાં પઢવી વિના કરાહતે જાઈઝ છે. જુઓ હઝરત ફરાફિસા, ઉખ્માનગનીથી સાંભળતાં સાંભળતાં એ સૂરતના હાફિઝ થઈ ગયા.





અઝ : આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી <small>رحمة الله عليه</small>
:: શરહકર્તા :: મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
:: અનુવાદક તથા સંપાદક :: પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી



બહરો બર, શહરો કરા, સહલો હઝન, દશ્તો ચમન
કૌન સે ચક પે પહોચતા નહીં દાવા તેરા

અર્થાત : બહરો બર = સમંદર અને સુકી જમીન, શહેર અને ગામડાં. સહલ = એક સરખી જમીન. હઝન = સખત પહાડ. દશ્ત = જંગલ અને બાગ. એવી કઈ (ચક) જગ્યા છે જ્યાં આપનો ઈખ્તિયાર ન હોય ! મતલબ અચ ગૌષ પાક ! رحمة الله عليه સમંદર હોય કે ધરતી, શહેર હોય કે ગામડાં, પહાડ, બગીચા કોઈ એવી જગ્યા નથી જ્યાં આપનો તસરૂફ (કુદરત) ન હોય. ગૌષ પાક رحمة الله عليه ખુદ ફર્માવે છે : હું આખી દુનિયાને એવી રીતે જોઉં છું જેવું કે હથેળીમાં રાયનો દાણો ! બીજી જગ્યાએ ફર્માવે છે કે, પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તરથી દક્ષિણ સમંદર, ધરતી, પહાડ બધા જ મારી અઝમતોને માને છે. અને કોઈ વલી એવો નથી જેણે મારી કુત્બિયતને ફૂલ ન કરી હોય. ખુલાસો એ છે કે આખી દુનિયા ખુદાએ, ગૌષ رحمة الله عليه ને તાબે કરી દીધી છે જ્યાં જે હુકમ ચાહે ચલાવી શકે છે.

હુસ્ને નિચ્યત હો, ખતા ફિર કભી કરતા નહીં
આઝમાયા હૈ, યગાના હૈ દો ગાના તેરા

અર્થાત : અચ ગૌષ પાક ! رحمة الله عليه જો નિચ્યત સાફ હોય અને આપની નમાઝ (દો ગાના) (સલાતુલ અસ્સાર) નમાઝે ગૌષિયા અદા કરે તો કદી નામુરાદ થતો નથી. મારુ અજમાવેલ છે કે દરેક મુરાદ પૂરી થાય છે. આ નમાઝ લાજવાબ છે. જ્યારે કોઈ તકલીફ પડે કે મોટુ કામ પડે દરેક મુરાદ માટે નમાઝે ગૌષિયા (સલાતુલ અસ્સાર) પઢવામાં આવે છે. આ'લા હઝરત ફર્માવે છે કે સાચી નિચ્યત સાથે જો આ નમાઝ પઢવામાં આવે તો દરેક મુરાદ પૂરી થાય છે. આ નમાઝને ઈમામ અબૂહસન નૂરુદ્દીન અલી શતનૂફીએ બેહજતુલ અસ્સારમાં અને શૈખ અબ્દુલ હકક મુહદિષે દહેલ્વીએ "અખ્બારુલ અખ્યાર"માં તથા મુલ્લા અલી કારીએ ગૌષ પાક رحمة الله عليه થી રિવાયત કરી છે. વધુ વિગત માટે જુઓ બહારે શરીઅત, ભાગ-૪, પેજ-૨૮.

અઝ અહવાલ કી પ્યાસો મૈં કહાં તાબ મગર
આખે અચ અબરે કરમ તકતી હૈ રસ્તા તેરા

અર્થાત : અચ ગૌષ પિયા ! رحمة الله عليه આપના કરમના તરસ્યાઓને આપની બારગાહમાં હાલત બયાન કરવાની શું તાકત ?! પરંતુ અચ કરમના વાદળ ! આખો આપનો રસ્તો જોઈ રહી છે કે આપ ક્યારે કરમનો વરસાદ વરસાવશો !

**મૌત નઝદીક ગુનાહો કી તહીં મેલ કે ખોલ
આ બરસ જ કે નહા ધો લે યે ધ્યાસા તેરા**

અર્થાત : અય મારા ગૌષે આ'ઝમ ! رحمة الله عليه મૌતની ઘડીઓ નજીક છે અને ગુનાહોનો મેલ (ગંદકી) થર પર થર જામીને (મેલ) કવર જેવું થઈ ગયું છે. આપ કરમ તથા બખ્શિશનો વરસાદ વરસાવો જેથી હું આપના કરમની વર્ષાથી સ્નાન કરી મારા ગુનાહોના મેલને ઘોઈ નાખી પવિત્ર થઈ જાઉં.

**આબ આમદ વો કહે, ઔર મૈં તયમ્મુમ બરખાસ્ત
મુશ્તે ખાક અપની હો ઔર નૂર કા અહલા તેરા**

અર્થાત : આબ આમદ = તયમ્મુમ બરખાસ્ત (પાણી આવ્યું અને તયમ્મુમ ગયું) ફારસી મુહાવરો છે. જ્યારે માણસ પાણી પર ફાદિર (શક્તિમાન) ન હોય ત્યારે તયમ્મુમ કરી નમાઝ પઢી શકે છે અને જ્યારે પાણી મળી જાય એટલે કે પાણી પર ફાદિર થઈ જાય તો તયમ્મુમ તૂટી જાય છે. ખુલાસો એ કે અસલ વસ્તુના મળવાથી બદલ (નકલી) જતું રહે છે. આ શેઅરનો મતલબ એ થાય છે કે અય મારા ગૌષ આ'ઝમ ! رحمة الله عليه આપની મદદ અસલ મારી મુરાદ છે. જ્યારે આપ કહો કે મારી મદદ આવી ગઈ તો હું કહીશ કે મને કોઈની જરૂરત નથી. અને પછી (મુશ્તે ખાક) મુઢી માટી એટલે કે (માનવી) હું હોઉં અને આપના નૂરનો વરસાદ, તો મારા ગુનાહ સાફ થઈ જશે.

**જાન તો જાતે હી જાએગી ફયામત યે હૈ
કે યહાં મરને પે ઠેહરા હૈ નઝારા તેરા**

અર્થાત : અય મારા દસ્તગીર ! હું આપના દીદાર (દર્શન) માટે ઉત્સુક છું. પરંતુ (ફયામત) મુસીબત એ છે કે આપનો દીદાર મૃત્યુ પછી થશે ! મૌત તો આવતાં આવશે, ખુદા જાણે ક્યારે આવશે ?! ક્યાં સુધી હું બેફારાર રહીશ ?! આપ દીદાર કરાવી મારી બેફારારી મિટાવી દો !

**તુઝ સે દર, દરસે સગ, સગ સે હૈ મુઝકો નિસ્બત
મેરી ગરદન મૈં ભી હૈ દૂર કા ડોરા તેરા**

અર્થાત : અય વલીઓના સરદાર ! આપની બારગાહને આપથી નિસ્બત (સંબંધ) છે તે ઘણી મહાન મર્તબાવાળી બારગાહ છે. અને જે કૂતરાને આપની બારગાહથી નિસ્બત (સંબંધ) થઈ જાય તે પણ આપનો ગુલામ કહેવાય અને હું આપની બારગાહનો કૂતરો (ગુલામ) હોવાની નિસ્બત ધરાવું છું. મારી ગરદનમાં પણ આપની ગુલામીનો પટ્ટો પડેલ છે. બીજી જગ્યાએ આ'લા હઝરત ફર્માવે છે : કોઈ ક્યૂં પૂછે તેરી બાત 'રઝા'—તુઝસે કુત્તે હઝાર ફિરતે હૈં

**ઈસ નિશાની કે જો સગ હૈં નહીં મારે જાતે
હશ્ર તક મેરે ગલેમૈં રહે પઢા તેરા**

અર્થાત : કૂતરા બે પ્રકારના હોય છે : એક લાવારિષ જેને રખડતો કહેવામાં આવે છે, જે ઘર ઘરની ઠોકરો ખાય છે, જેનો કોઈ માલિક નથી, કોઈ તેને જાળવનાર નથી. બીજો પાલતુ જે માલિકના ઘરે રહે છે, માલિક તેની દેખભાળ કરે છે, તેના ગળામાં નિશાનીરૂપે પટ્ટો પહેરાવવામાં આવે છે જેને જોઈને દરેક વ્યક્તિ

ઓળખી લે છે કે આ કોઈ માલિકનો ગુલામ છે. આ'લા હઝરત ફર્માવે છે, અય મારા પીર દસ્તગીર ! મારા ગળામાં આપની ગુલામીનો ફાદરી પટ્ટો લગાવેલ છે જેને જોઈ દરેક આંખવાળો ઓળખી લે છે કે હું આપનો ગુલામ છું, હશ્રમાં પણ આ પટ્ટો મારા ગળામાં રહે જેથી મેદાને મેહશરની તકલીફોથી બચી જાઉં.

**મેરી કિસ્મત કી ફસમ ખાએ સગાને બગદાદ
હિંદ મે ભી હું તો દેતા રહૂં પેહરા તેરા**

અર્થાત : અય રોશન ઝમીર ! મને એટલી તાકત આપો કે હું બગદાદથી હજારો કિલોમીટર દૂર હિંદ (ભારત)માં રહીને પણ આપની બારગાહનો ચોકીદાર બની પહેરો આપતો રહું. જ્યારે પણ બાતિલ તાકત આપની અઝમતોના બિલાફ માથુ ઉઠાવે તો હું તેને કચડી નાખું. જો મારી કિસ્મતમાં આ પ્રતિષ્ઠા લખાઈ જાય તો (સગાને બગદાદ) બગદાદના કૂતરાઓ પણ મારી કિસ્મતની ફસમો ખાશે !

આ'લા હઝરતની ઈલ્તિજા ફૂબૂલ થઈ. આપે વલીઓ, નબીઓના દુશ્મન વહાબી, દેવબંદીઓનો મુકાબલો કરી તેમને બેપદા કરી લોકોના ઈમાનને બચાવી લીધાં. ખુદા આપની તુર્બત પર હમેશાં રહમતોનો વરસાદ વરસાવે.

**તેરી ઈઝ્ઝત કે નિષાર અય મેરે ગૈરતવાલે !
આહ સદ આહ કે ચું ખ્વાર હો બુર્દહ તેરા**

અર્થાત : યા ગૌષ પિયા ! ﷺ આપની ઈજ્જત અને અઝમત પર કુર્બાન જાઉં ! આપ કદી આપના મુરીદને રૂસ્વા જોઈ શકતા નથી. અફસોસ ! હજારો અફસોસ કે વહાબી, દેવબંદીઓ આપના (બુર્દહ) ગુલામને ખોટા ખોટા આક્ષેપો કરી બદનામ અને રૂસ્વા કરવા લાગ્યા છે, આપ મારી ઈજ્જતની હિફાઝત કરો ! મારી મદદ કરો !

આ'લા હઝરતની આ ઈલ્તિજા પણ ફૂબૂલ થઈ કે અરબ તથા અજમના મોટા મોટા આલિમો, મુફતીઓએ આપને મુજદ્દિહ અને પોતાના માથાના તાજ માન્યા અને આ'લા હઝરત આખી દુનિયામાં છવાઈ ગયા.

**બદ્ સહી, ચોર સહી, મુજરિમો નાકારા સહી
અય વો કેસા હી સહી, હૈ તો કરીમા તેરા**

અર્થાત : અય ચોરને વલી બનાવનાર આફા ! હું (બદ્) બુરો, ચોર, મુજરિમ, બેકાર ગમે તેવો છું પણ (કરીમા) અય બખ્શિશ કરનાર ! હું તો તમારો જ ગુલામ છું. આ શેઅરમાં આ'લા હઝરત ﷺ એ બારગાહે ગૌષમાં આજીજી ઈન્કેસારી દાખવી છે અને એ તરફ ઈશારો છે કે અય મારા દસ્તગીર ! હું જો બુરો, બેકાર, ચોર હોઉં તો પણ શું ?! આપનો જ છું ! આપના દરબારમાં આવનાર ચોર, ડાકૂઓ વલી બની જાય છે.

**મુઝકો રૂસ્વા ભી અગર કોઈ કહે તો ચૂહીં
કે વોહી ન વો 'રઝા' બંદએ રૂસ્વા તેરા**

અર્થાત : અય મારા ગૌષ ! ﷺ જો કોઈ મને રૂસ્વા પણ કહેશે તો કહેશે, તે જ છે ને ગૌષનો ગુલામ અહમદ રઝા ! જ્યારે મારી નિસ્બત આપની તરફ થઈ જશે તો મારી બુરાઈઓ દૂર થઈ જશે.



હૃદય બહિષ્કાર

મલ્કુમાતે ખ્વાજાને યિશ્ત

(રહમતુલ્લાહિ તઆલા અલૈહિમ અખમઈન)

મલ્કુમાતે ઝાહિદુલ અલ્કિયા, સિરાજુલ અવલિયા હમરત ખ્વાજા ફરીદુદ્દીન ગંજશકર મરઘીદ અબોધની (પાકપઢની) યિશ્તી رحمة اللہ علیہ

સંપાદક : હઝરત ખ્વાજા બદર ઈસ્હાક رحمة اللہ علیہ

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી

હાજતવાળાઓની વાત સાંભળવી અવરાદો વઝાઈફથી બેહતર

અઝીઝો ! અહલે સુલૂક (સાચા સૂફીઓ)ની કિતાબોમાં નોંધાયેલ છે કે દુરવેશ લોકો પોતાના જમાઅતખાનામાં રાહ જોઈને બેઠેલા રહે કે જેથી કોઈ શખ્સ આવે અને તે તેની દસ્તબોસીની સઆદત (સદનસીબી) હાંસલ કરે, ભલે પોતે તિલાવતે કલમા મજ્હદમાં જ કેમ વ્યસ્ત ન હોય. હઝરત ખ્વાજા જુનેદ બગદાદી رحمة اللہ علیہ પોતાના મુસલ્લા પર તિલાવતમાં વ્યસ્ત રહેતા હતા. જ્યારે કોઈ શખ્સ આવતો તો તિલાવત છોડી આપતા, તેનો હાથ ચૂમતા અને તેની સાથે વાતચીતમાં વ્યસ્ત થતા, તેની જરૂરત પૂરી કરતા. જ્યારે પાછો ચાલ્યો જતો તો ફરી તિલાવતે કલામે પાકમાં મશગૂલ થઈ જતા. આપણા સજ્જાદાનશીન તથા મશાઈખ માટે જરૂરી છે કે તે આવનારા લોકો માટે વઝીફા વગેરેની મશગૂલિયતને ત્યજી દે અને આવનારાઓની ખબર અંતર પૂછે. કેમ કે સુલૂકવાળાઓને ત્યાં જરૂરતમંદોની વાત સાંભળવી અને તેમની જરૂરત પૂરી કરવી અવરાદો વઝાઈફથી અધિક ફઝીલત ધરાવે છે.

હઝરત અબૂ સઈદ رضي الله عنه મક્કાના રઈસોમાંથી કોઈની પાસે એક જરૂરત લઈને ગયા. તે બુઝુર્ગ અવરાદો વઝાઈફમાં મશગૂલ હતા, જેથી અબૂ સઈદે મુલાકાત વિના તથા જરૂરત બતાવ્યા વિના પરત થવું પડ્યું. તૂટેલા દિલે અને ગમગીન હાલતમાં નબીયે રહમત صلى الله عليه وسلم બારગાહે શિકસ્તા નવાઝમાં હાજર થયા. હુઝૂર صلى الله عليه وسلم એ

નૂરે રિસાલતની રોશનીમાં હઝરત અબૂ સઈદના દિલના અહવાલને પઢી લીધા. પૂછ્યું, અબૂ સઈદ ! કેમ પરેશાન છો ? અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ !

મને એક જરૂરત હતી તો ફલાણા બુઝુર્ગ પાસે ગયો, પણ તે અવરાદમાં વ્યસ્ત હતા તો જરૂરત કહ્યા વિના પરત આવી ગયો સરકારે મદીના أبي عبد الله એ ફર્માવ્યું, તેના માટે જરૂરી બાબત તો એ હતી કે અવરાદ ત્યજીને તમારી વાત સાંભળતા, અને તમારી જરૂરત પૂરી કર્યા બાદ વિદા શરૂ કરતા. તેણે સારું ન કર્યું.

ખ્વાજા શિબ્લી رحمة اللہ علیہનો દસ્તૂર હતો કે આપ તિલાવતે કુર્આન હકીમમાં પણ મશગૂલ થતા અને કોઈ જરૂરતમંદ આવતો તો તિલાવતે કલામે પાક છોડીને તેની વાત સાંભળતા. જ્યાં સુધી તે બેસેલો રહેતો આપ તેની સાથે વાતમાં વ્યસ્ત રહેતા. તેના ગયા પછી ફરી પોતાના કામમાં લાગી જતા. એટલા માટે હઝરત ખ્વાજા શમ્ઘીન મુહિબ رحمة اللہ علیہના ફૌલ પ્રમાણે માણસ કેવી રીતે અલ્લાહનો વલી બની શકે છે, જ્યારે કે અર્શો ઈલાહી (મો'મિન બંદાનું દિલ) ચાલીને તેના દરવાજા પર આવે અને હાજત લાવે, અને ઈન્સાન પોતાના મફદૂર (હૈસિયત) પ્રમાણે તેને પૂર્ણ ન કરે. અર્શો ઈલાહીથી મુરાદ ખ્વાજા શમ્ઘીનની નજીક મો'મિનનું દિલ છે, કેમ કે હદીષ શરીફમાં આવ્યું છે : قلوب المؤمن عرش الله تعالى એટલે મો'મિનનું દિલ અલ્લાહનું અર્શો છે.

ખાલિકની નજરમાં જે પ્રિય હોય છે મખ્લૂકની નજરમાં પણ તે અઝીઝ હોય છે

ફર્માવ્યું, એકવાર સુલ્તાન નાસિરુદ્દીન رحمة اللہ علیہ



મુસ્તાનની તરફ જઈ રહ્યા હતા. જ્યારે તે અજોધનમાં પહોંચ્યા તો આ દુઆગોની ઝિયારત (મુલાકાત) માટે તશરીફ લાવ્યા અને હકફ ખિદમત બજાવી લાવ્યા અને પછી પરત ગયા. જ્યારે હું લોકોની આવજાથી સખત આજિઝ આવી ગયો તો મેં એકાંત અપનાવવા ચાહું, પણ મેં વિચાર્યું કે મારા મશાઈખ رحمۃ اللہ علیہم اجمعین નો તો આ નિયમ નથી રહ્યો બલકે તેમણે દરેકની દસ્તગીરી (મદદ) કરી. હું એક માળ પર બેસી જતો. બંને હાથ નીચે કરી દેતો. લોકો આવતા મારી સાથે મુસાફો કરતા અને ચાલ્યા જતા. આવનારા લોકોની એ હાલત હતી કે એક એક દિવસમાં દસ દસ કમીસો જે હું પહેરેલ હોતો તેને ટુકડે ટુકડા કરતા અને પોતાની સાથે લઈ જતા. મને એ લોકોના હુસ્ને એતેફાદ પર આશ્ચર્ય હતું કે કેવું કામિલ યફીન ધરાવતા હતા. જુમ્હાના દિવસે થયેલ મસ્જિદ જતો, પરત થતો તો લોકોની ભીડ થઈ જતી. હું સખત આજિઝ આવી ગયો ને પરેશાન થઈ ગયો. એક નોકરે મારા પગોને ખેંચ્યા તો મને એ વાત સારી ન લાગી. તરત જ તેણે કહ્યું, શયખ ફરીદ ! ખુદાનો શુક અદા કરો ! આનાથી બેહતર બીજું શું હશે કે તમારા પોતાના જેવા લાખો તમારી દસ્તખોસીના આરઝૂમંદ છે ?! મને એ નોકરની વાત ખૂબ જ પસંદ આવી કે તેણે ખૂબ જ સહીહ અને સરસ કહ્યું.

ફર્માવ્યું, જે શખ્સ બારગાહે ખુદાવંદ ﷺ માં અઝીઝ હોય છે તો મખ્લૂકમાં પણ તેની ઈજ્જત થાય છે. મેં મારા શયખ ખ્વાજા બખ્તિયાર رحمۃ اللہ علیہ ની ઝબાને ફયઝ નિશાનથી સાંભળ્યું. ફર્માવ્યું, એકવાર હું ખાનએ કા'બાના તવાફમાં એક અન્ય બુઝુર્ગ સાથે મશગૂલ હતો. એક માણસ આવ્યો. એ બુઝુર્ગ તેની સાથે મુસાફો કર્યો. મને આશ્ચર્ય થયું કે તવાફ દરમ્યાન એ બુઝુર્ગ મુસાફો કર્યો, એ જરૂરી ન હતું. તવાફ બાદ સૂતા તો તે બુઝુર્ગે કહ્યું કે મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને આવું કરતાં સાંભળ્યું છે, જેથી સુન્નતે રસૂલની પયરવી કરી છે.

ખુદા જેને ચાહે છે ઈજ્જતના ખિક્ફાથી નવાઝે છે

ફર્માવ્યું, હે દુરવેશ ! હું મારા શયખ رحمۃ اللہ علیہ ની બારગાહે શિકસ્તા પનાહમાં બે એક અઠવાડિયા બાદ હાજર થતો હતો. મોટાભાગના યારાને સુલૂક દા.ત.

શયખ બદરૂદીન ગઝનવી અને અન્ય હઝરાત હમેશાં ખાનકાહે મુઅલ્લામાં હુઝૂરે ખ્વાજામાં રહેવાની સઆદતથી ફયઝયાબ થતા. જ્યારે હઝરાતના વિસાલનો સમય નજીક આવ્યો. એક બુઝુર્ગને સજ્જાદાનશીનીની આરઝૂ હતી, પરંતુ વિસાલના સમયે હઝરાત કુત્બુદીન رحمۃ اللہ علیہ એ ફર્માવી આપ્યું કે આ અસા (સ્ટીક), લાકડીનાં પગરખાં અને જામા મુબારક શયખ ફરીદને સુપ્રત કરી દેવામાં આવે. જે રાત્રે મારા હુઝૂરે વિસાલ ફર્માવ્યો, મેં ખ્વાબમાં જોયું કે તેમને દરબારે ઈલાહીમાં લઈ જવામાં આવી રહ્યા છે. દિવસ થયો તો આ ફકીર (શયખ ફરીદ) હાંસીથી દિલ્હીની તરફ રવાના થયો. ચોથા દિવસે શહેરમાં પહોંચ્યો. ફાઝી હમીદુદીન નાગોરી رحمۃ اللہ علیہ તે જામા મુબારક પગરખાં (પાવડીઓ) અને અસા મુબારક મારી પાસે લઈ આવ્યા. મેં બે રકાત અદા કરી અને જામા મુબારક પહેર્યો. હઝરાતની ખાનકાહમાં ત્રણ દિવસ જ રોકાયો હતો અને હાંસી તરફ રવાના થઈ ગયો. સબબ તેનો એ હતો કે હાંસીમાં મારો એક સાથી સરહંગામ નામનો હતો તે હાંસીથી મને મળવા માટે આવ્યો. બે ત્રણ દિવસ સુધી ખાનકાહે મુઅલ્લાના દરવાને તેને અંદર આવવાની ઈજાઝત ન આપી. એક દિવસ ઘરથી નીકળ્યો તો તે સરહંગામ આવ્યો અને મારા કદમોમાં લપેટાઈને રડવા લાગ્યો. મેં કહ્યું, શા માટે રડો છો ? કહ્યું, આપ હાંસીમાં હતા તો ઝિયારત કરવું આસાન હતું, અહીં આપની મુલાકાત ખૂબ જ મુશ્કેલ થઈ ગઈ છે. મેં એ જ વખતે સાથીઓને કહ્યું કે અમે હાંસી જઈશું. હાજરજનોએ તફાદો કર્યો કે ખ્વાજા કુત્બુદીન رحمۃ اللہ علیہ એ આપને અહીં સ્થાયી થવાની વસીયત કરી છે તો આપ શા માટે જાવ છો ?! મેં કહ્યું, મારા હુઝૂર ખ્વાજા કુત્બુલ અફતાબે મને જે મહાન નેઅમતથી સરફરાઝ કર્યો છે તેનો ફયઝાન શહેર તથા વિરાનામાં એક સમાન છે. હેતુ આ વાતને કહેવાનો એ હતો કે દરેક હાલતમાં બુઝુર્ગોની દસ્તખોસીનો શરફ હાંસલ કરવો જોઈએ, શક્ય છે એમનામાં કોઈ એવો મગફૂર (બખ્શાએલો) ઈન્સાન હોય જેના મુસાફાથી આપની પણ મગફિરત થઈ જાય.

આ વિષયના સંપૂર્ણ થયા બાદ હઝરાત અંદર તશરીફ લઈ ગયા અને અમે બારગાહના ખાદિમો પણ પરત થઈ ગયા. الحمد لله على ذلك



દરેક મુસ્લિમે જાણવો જરૂરી ઈલ્મ



ફાનૂને શરીઅત

(ભાગ-૨)

લેખક : અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપૂરી رحمة الله عليه

અનુવાદક : મહૂમ ઈબ્રાહીમ માસ્તર વેમી ઝંઘારવી

મસ્અલા : તલોને એના તેલના બદલામાં યા ઝૈતૂનને ઝૈતૂનના તેલના બદલામાં વેચવું ત્યારે જ જાઈજ છે જ્યારે કે તેમાં જેટલું તેલ છે તે જેના બદલામાં વેચાણ કરીએ છીએ તેના તેલ કરતાં વધારે હોય. અર્થાત માપના મુકાબલામાં તેલનો થોડો ભાગ (વધુ) હોવો જરૂરી છે, નહીંતર નાજાઈજ છે. સરસીયાને કડવા તેલના બદલામાં યા દિવેલીને એના તેલના બદલામાં વેચવાનો હુકમ છે. મતલબ કે જે ખલીની જે કિંમત થતી હોય એના તેલને જ્યારે એની સાથે વેચવામાં આવે તો બદલામાં જે તેલ હોય તે એનાથી વધારે હોય જેટલું એમાં છે. (હિદાયા, દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર)

મસ્અલા : જો કોઈ એવી ચીજ એમાં ભળેલી હોય કે જેની કિંમત ન હોય, જેમ કે સોનીને ત્યાંની રાખ કે જેને નયારે (સોનીને ત્યાંનો કચરો ખરીદનારા) ખરીદે છે. એના માટેનો હુકમ એ છે કે જે સોના કે ચાંદીના બદલામાં એને ખરીદું જો તે વધારે કે ઓછું છે તો વેચાણ ફાસિદ છે અને બરાબર હોય તો જાઈજ છે. જો વધારે કે ઓછું છે તે વાતની જાણકારી ન હોય તો પણ નાજાઈજ. (બહાર વગેરે)

મસ્અલા : જે ચીજોમાં વેચાણ જાઈજ હોવા માટે બરાબરીની શરત છે એમાં જરૂરી છે કે સમાનતાની જાણકારી સોદા વખતે હોવી જોઈએ. જો સોદા વખતે જાણકારી ન હતી, પાછળથી માલમ

પડ્યું, જેમ કે ઘઉંને ઘઉંના બદલામાં અંદાજે વેચી દીધા, પાછળથી માપવામાં આવ્યા તો બરાબર નીકળ્યા. આ રીતનું વેચાણ જાઈજ નથી. (આલમગીરી)

મસ્અલા : ઘઉંને ઘઉંના બદલામાં વેચ્યા અને કબજા ન બદલાયા એ જાઈજ છે. અનાજનું વેચાણ એની જ જાતના અનાજ યા અન્ય જાતના અનાજ સાથે કરવામાં આવ્યું એમાં કબજા શર્ત નથી. પરંતુ એ ત્યારે છે જ્યારે બંને બાજુ નક્કી હોય. (હિંદિયા, બહાર)

મસ્અલા : મુસલમાન અને કાફિર દરમિયાન દારુલ હર્બમાં જે સોદો થાય એમાં વ્યાજ નથી. મુસલમાન જો દારુલ હર્બમાં અમાન લઈને ગયો તો કાફિરોની ખુશીથી જે રીતે તેનો માલ હાંસલ કરે જાઈજ છે. જો કે એવી રીતે હાંસલ કર્યો કે મુસલમાનનો માલ આ રીતે લેવો જાઈજ ન હોય પરંતુ એ જરૂરી છે કે તે કોઈ ખરાબ વૃત્તિની મેળવ્યો ન હોય. કેમ કે કાફિરો સાથે પણ ખરાબવૃત્તિ હરામ છે. જેમ કે કોઈ કાફિરે એની પાસે કોઈ ચીજ અમાનત રાખી અને તે દેવા ઈચ્છતો નથી એ વાયદાભંગ છે અને તે દુરસ્ત નથી. (દર વ રદ)

મસ્અલા : ફાસિદ વેચાણ (સોદો)થી હર્બી કાફિરનો માલ હાસિલ કરવો મના નથી અર્થાત જે વેચાણની મુસલમાનોની અંદર (એક બીજા સાથે) મના છે તે જો હર્બી સાથે કરવામાં આવે તો મના નથી. પરંતુ શર્ત એ છે કે તે સોદો મુસ્લિમ માટે ફાયદાકારક હોય. જેમ કે એક રૂપિયાના બદલામાં બે રોપા ખરીદ્યા યા એને મુરદાર (મરેલું) વેચ્યું. કેમ કે આ રીતે મુસલમાનના રૂપિયા મેળવવા શરીઅતથી ખિલાફ અને હરામ છે, પરંતુ કાફિર પાસેથી મેળવવા જાઈજ છે. (રદુલ મુહ્તાર)

મસ્અલા : હિંદુસ્તાન જો કે દારુલ ઈસ્લામ છે એને દારુલ હર્બ કહેવું સહીહ નથી. પરંતુ



અહીંના કાફિરો યકીનન ન ઝિમ્મી છે ન મુસ્તામીન. કેમ કે ઝિમ્મી યા મુસ્તામીન માટે ઈસ્લામી બાદશાહની જિમ્મેદારી લેવી અને અમન આપવી જરૂરી છે. પરિણામે તે કાફિરોનો માલ ફાસિદ વેચાણથી હાંસલ કરી શકાય છે, જ્યારે કે વાયદાભંગ ન હોય.

★ વ્યાજથી બચવાની હાલતો ★

જે રીતે વ્યાજ લેવું હરામ છે એ રીતે વ્યાજ આપવું પણ હરામ છે. હદીષોમાં બન્ને પર લા'નત આવી અને ફર્માવ્યું કે બંને બરાબર છે. એટલા માટે વ્યાજ આપવાથી પણ બચવું જરૂરી છે. જો કોઈ જાઈઝ જરૂરત માટે કર્જ લેવું જ પડે અને વ્યાજ વગર કોઈ આપતું ન હોય તો એના માટે કેટલીક હાલતો એવી છે કે એના મારફત વ્યાજની નજાસત અને નહૂસતથી છૂટકારો મળે છે અને કર્જ આપનાર જાઈઝ તરીકાથી નફો મેળવી શકે છે. ફક્ત લેવડ દેવડની હાલતમાં થોડોક ફેરફાર કરવો પડશે પરંતુ નાજાઈઝ હરામથી બચાવ થઈ જશે. શાયદ કોઈના દિલમાં એવો ખ્યાલ આવે કે સો આપીને એકસો દસ લઉં તો પછી વ્યાજથી કઈ રીતે બચાય? એનો જવાબ એ છે કે શરીઅતે જે સોદાને જાઈઝ બતાવ્યો છે તે આ ખ્યાલથી નાજાઈઝ તથા હરામ નથી થઈ શકતો. જુઓ, રૂપિયાથી ચાંદી ખરીદી અને એક રૂપિયાની એક રૂપિયા ભારથી વધારે લીધી તો યકીનન વ્યાજ હરામ છે. પરંતુ દા.ત. એક ગિન્ની જે પંદર રૂપિયાની હોય એનાથી પરચીસ રૂપિયા ભાર યા એનાથી વધારે ચાંદી ખરીદી અથવા સોળ આનાની બે રૂપિયા ભાર ચાંદી ખરીદી જો કે એનો મકસદ પણ એ હોય કે વધારે ચાંદી લેવામાં આવે. પરંતુ આ રીતે વ્યાજ ગણાશે નહીં. આ રીત યકીનન હલાલ છે. માલમ પડ્યું નાજાઈઝ અને જાઈઝ હોવું સોદા પર આધારિત છે. સોદો બદલાઈ જશે તો હુકમ પણ બદલાઈ જશે. આ મસ્અલાને વધારે

સ્પષ્ટ કરવા માટે બે હદીષો લખીએ છીએ.

(૧) સહીહેનમાં છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ એક માણસને ખૈબરના હાકિમ બનાવીને મોકલ્યા. તેઓ ત્યાંથી હુઝૂરની ખિદમતમાં ઉમદા પ્રકારની ખજૂરો લાવ્યા. હુઝૂર صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું કે શું ખૈબરની બધી જ ખજૂરો આવી થાય છે? તેમણે અર્ઝ કરી, નહીં, યા રસૂલુલ્લાહ! صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم અમે બે સાઅના બદલામાં આ ખજૂરોનો એક સાઅ લઈએ છીએ અને ત્રણ સાઅના બદલામાં બે સાઅ લઈએ છીએ. હુઝૂર صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, આવું ન કરો. મામૂલી ખજૂરોને રૂપિયાથી વેચો અને પછીથી રૂપિયાથી આ પ્રકારની ખજૂરો ખરીદો અને તોલની ચીજો માટે પણ આ પ્રમાણે જ ફર્માવ્યું. એ જ સહીહેનમાં છે કે હઝરત બિલાલ رضی اللہ عنہ રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم પાસે ખૈબરની ખજૂરો લાવ્યા. હુઝૂર صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું ક્યાંથી લાવ્યા? તેમણે અર્ઝ કરી, અમારે ત્યાં ખરાબ ખજૂરો હતી એના બે સાઅ બરાબર આ ખજૂરના એક સાઅના હિસાબે વેચી દીધું. હુઝૂર صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, અફસોસ! એ બિલકુલ વ્યાજ છે! એ બિલકુલ વ્યાજ છે! આવું ન કરવું. હા! જો એને ખરીદવાનો ઈરાદો હોય તો પોતાની ખજૂરો વેચીને પછીથી એને ખરીદો. આ હદીષોથી સ્પષ્ટ થયું કે ઉમદા ખજૂરો ખરીદવાની ઈચ્છે છે પણ પોતાની ખરાબ ખજૂરો વધારે આપીને લે છે તો એ વ્યાજ કહેવાય છે. જો પોતાની ખજૂરો રૂપિયાથી વેચીને સારી ખજૂરો ખરીદો તો જાઈઝ છે. એ કારણે ઈમામ કાઝીખાં પોતાના ફતવામાં વ્યાજથી બચવા માટેની હાલતો બતાવતાં આ પ્રમાણે લખે છે :-

و مثل هذاری عن رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم انه امر بذلك
આટલી સ્પષ્ટતા બાદ અમે થોડીક (કેટલીક) હાલતો બયાન કરીએ છીએ, જેને આલિમોએ વ્યાજથી બચવા માટે બતાવેલી છે :-

મસ્અલા : એક માણસના બીજા માણસ પાસે

૧૦ (દસ) રૂપિયા લેણા હતા. એણે કર્જદાર પાસેથી ૧૦ રૂપિયામાં કોઈ ચીજ ખરીદી અને તે વસ્તુ મેળવી લીધી. તે જ ચીજને એણે કર્જદારને ૧૨ (બાર) રૂપિયામાં વેચી. હવે એ માણસના તેના પર ૧૨ (બાર) રૂપિયા લેણા થયા. અને બે રૂપિયા નફો થયો તે વ્યાજ ગણાશે નહીં. (ખાનિયા)

મરઅલા : એક માણસે બીજા પાસે કર્જની માગણી કરી. તે આપતો નથી પણ પોતાની કોઈ ચીજ એકસો રૂપિયામાં કર્જદારને વેચી કાઢી. તેણે એકસો રૂપિયા દીધા અને ચીજ મેળવી લીધી. પછીથી લેણદારે તે જ ચીજ કર્જદાર પાસેથી એક વરસના વાયદે એકસો રૂપિયામાં ખરીદી, એ વેચાણ જાઈઝ છે. કર્જદારે એકસો રૂપિયા દીધા અને લેણદાર પર એકસો દસ રૂપિયા લાઝિમ થઈ ગયા. જો લેણદાર પાસે એવી કોઈ ચીજ આ રીતે વેચવા માટેની ન હોય તો કર્જદાર પોતાની કોઈ ચીજ લેણદારને એકસો દસ રૂપિયામાં વેચી દે અને તેના કબ્જામાં આપી દે. પછીથી લેણદાર તે ચીજ બીજા કોઈને સો રૂપિયામાં વેચી દે અને તેને આપી દે. પછીથી પેલા અજનબી પાસેથી તે કર્જદાર માણસ સો રૂપિયામાં તે ચીજ ખરીદી તેને કિંમત ચૂકવી આપે અને તે લેણદારને એકસો ચૂકવી આપે. પરિણામ એ આવ્યું કે કર્જદારની ચીજ એની પાસે આવી ગઈ અને લેણદારને સો રૂપિયા મળી ગયા પરંતુ કર્જદારના જિમ્મે એકસો દસ રૂપિયા લાઝિમ રહ્યા. (ખાનિયા)

મરઅલા : કર્જદારે પોતાની કોઈ ચીજ લેણદારને છ મહિનાના વાયદે તેર રૂપિયામાં વેચી અને તેને ચીજ આપી દીધી. પછીથી લેણદારે તે ચીજ બીજા કોઈને વેચી અને તે સોદાને ૨૬ કરી પછીથી તે ચીજને કર્જદારને ૧૦ રૂપિયામાં વેચી અને પૈસા માટે એનું પરિણામ એ આવ્યું કે કર્જદારની વસ્તુ પાછી આવી ગઈ અને લેણદારને

૧૦ રૂપિયા મળી ગયા. પરંતુ કર્જદારના જિમ્મે ૧૩ રૂપિયા વાજિબ થયા. (ખાનિયા)

મરઅલા : વ્યાજથી બચવાની એક રીત "બચએ ઈચ્ના" છે. "બચએ ઈચ્ના" એને કહેવામાં આવે છે કે, જેમ કે એક માણસ બીજા પાસે ૧૦ રૂપિયા કર્જ માગે છે. તેણે કહ્યું કે હું દસ રૂપિયા આપતો નથી પણ હું એમ કરી શકું છું કે મારી આ ચીજ તમને ૧૨ રૂપિયામાં આપું છું. તમે ચાહો તો એને ખરીદી બજારમાં દસ રૂપિયામાં વેચી દેજો, તમને ૧૦ રૂપિયા મળી જશે અને તમારું કામ નીકળી જશે અને એ રીતે સોદો થયો. વેચનારે વધારે નફો મેળવવા અને વ્યાજથી બચવા આ રીત અપનાવી અને દસની ચીજ બારમાં વેચી એનું કામ ચાલી ગયું અને પોતાને ઈચ્છા મુજબનો નફો મળ્યો. કેટલાક લોકોએ એને માટે એવી રીત બતાવી છે કે ત્રીજી વ્યક્તિને પોતાના સોદામાં સામેલ કરે, એટલે કે લેણદારે કર્જદારને બાર રૂપિયામાં વેચી અને કબ્જો આપી દીધો. પછીથી કર્જદારે ત્રીજી વ્યક્તિને દસ રૂપિયામાં વેચી ચીજ આપી દીધી. એણે લેણદારને દસ રૂપિયામાં વેચી ચીજ આપી દીધી અને દસ રૂપિયા લેણદાર પાસેથી વસૂલ લઈને કર્જદારને આપી દીધા. પરિણામે એ આવ્યું કે કર્જ માગનારને દસ રૂપિયા મળી ગયા પરંતુ બાર આપવા પડશે, કેમ કે તે ચીજ એણે બારમાં ખરીદી છે. (ખાનિયા, ફતહ, રદુલ મુહતાર)

નિકાહ રજીસ્ટર ૩ કોપીમાં

અમારે ત્યાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર ૩ કોપીમાં, ૧ રજીસ્ટરમાં ૫૦ નિકાહ નોંધાય તેવું રજીસ્ટર મળશે. કિંમત રૂા. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૧૦૦/- રૂા.) પણ જેમને જોઈતું હોય તેઓ કાઝી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાહ રજીસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજીસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્તફા, મુા.પો. દયાદરા-૩૯૨૦૨૦ તા. જિ. ભરૂચ, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧



ઓળખ : આપ શરીરત તથા તરીકૃતના અસીમ સમંદર હતા. અને મિઝાજમાં લુત્ફો કરમ હોવાના કારણે આપને રચહાનુલ કુલૂબ અને ઈહતિદાઉલ જાએફીન જેવા લફબો અતા કરવામાં આવ્યા હતા. અને આપનું રહેઠાણ શામ (સીરિયા)નું પ્રખ્યાત દારુલ મુલક હતું એ નિસ્બતથી આપને દારાઈ કહેવામાં આવે છે.



આપના એક મુરીદ હઝરત અહમદ હવારીથી નકલ થયેલ છે કે એક રાતે મેં એકાંતમાં નમાઝ અદા કરી જેનાથી મને ઘણું જ સુકૂન મેહસૂસ થયું. અને જ્યારે મેં મારો બનાવ મારા પીરો મુશિદ હઝરત અબૂ સુલૈમાનને ઝર્જ કર્યો તો તેમણે ફર્માવ્યું કે તમે આટલા વૃદ્ધ થઈ ગયા પરંતુ તમને એકાંત તથા જાહેરની કેફિયતોનો અંદાજો ન થઈ શક્યો, જ્યારે એકાંત હોય કે જાહેરમાં ખુદા તઆલાથી રોકી દેનારી કોઈ ચીજ નથી.

આપના ઈર્શાદો : આપ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે એકવાર રાતમાં નમાઝ પઢ્યા બાદ જ્યારે મેં દુઆના માટે હાથ ઉઠાવવા ચાહ્યા તો ઠંડીના કારણે એક હાથ બગલમાં દબાવી દીધો. અને એ જ રાતે ખ્વાબમાં અલ્લાહ તઆલાને એ ફર્માવતાં સાંભળ્યું કે, હે સુલૈમાન ! તને એ હાથનો મર્તબો (બદલો) અતા કરી દેવામાં આવ્યો જે તે દુઆના માટે લાંબો કર્યો હતો, અને જો બીજો હાથ પણ ઉઠાવી લેત તો અમે તેનો બદલો પણ અતા કરી આપત. જેથી એ દિવસથી આપે ઠંડીની ખત્તુમાં પણ બંને હાથ ઉઠાવીને દુઆ માગવાનો નિયમ બનાવી લીધો હતો.

(અત્રે વિચારવાની વાત છે તે લોકો ખાસ કરીને યુવાનો જેઓ દુઆ થતી હોય છે, "જહન્નમથી બચવાની, જન્નતની અતાની, દુનિયા તથા આખેરતની મુસીબતોથી બચવાની વગેરે..." છતાં પોતાના હાથોને નીચેથી ઊંચા નથી કરી શકતા કે જીભથી આમીન શબ્દ નથી કહેતા ! તો શું આ મેહરૂમી નથી?!-અનુવાદક)

ફર્માવ્યું, એક રાતે મારા પર એવી ઊંઘ છવાઈ ગઈ કે મારા વઝીફાઓનો સમય ખત્મ થવા લાગ્યો અને ખ્વાબમાં જોયું કે એક દૂર મને કહી રહી છે કે પૂરા પાંચસો વરસથી મને તમારા માટે સાઝ શણગાર કરવામાં આવે છે અને તમે ગફલતની નીંદમાં પડેલા છો ?! એ અવાજની સાથે જ જાગૃત થઈને મેં મારો વઝીફો પૂર્ણ કર્યો.

ફર્માવ્યું કે એકવાર ખ્વાબમાં એક એવી દૂરનો નઝારો કર્યો કે તેની પેશાની રોશન તથા મુનવ્વર છે. અને જ્યારે મેં સવાલ કર્યો કે આ નૂર તથા રોશની કેવી છે ? તો તેણે જવાબ આપ્યો કે એક રાત્રે તમે ખૌફે ઈલાહીમાં રડી રહ્યા હતા તો તમારાં આંસુઓને મારા ચહેરા પર હલ્દી રૂપે ઘસી દેવામાં આવ્યાં હતાં, બસ એ દિવસથી આ નૂર રોશની મારી પેશાની પર જાહેર થઈ ગઈ.

ફર્માવ્યું કે મેં હમેશાં રોટી પર નમક છાંટીને ખાય લીધું હતું, સંજોગોવસાત એક દિવસ નમકમાં તલ ભળી ગયો અને મેં જોયા વિના એ તલ પણ ખાઈ લીધો, પણ તેની એ સજા મળી કે એક વરસ સુધી ઈબાદત તથા રિયાઝતમાં લિજજત જ હાંસલ ન થઈ ! ફર્માવ્યું કે મેં મારી જિંદગીની જરૂરતના માટે મારા એક દોસ્તથી મદદ રૂપે કાંઈક માગી ! લીધું હતું,

□ અઝ : હઝરત શયખ ફરીદુદ્દીન અત્તાર રહ્માલ્લાહુલિહી □ અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી-દયાદરવી



પરંતું એક દિવસે જ્યારે મારી માગણી પર તેણે એવું કહી દીધું કે, તમારા માગણી છેવટે ક્યારે પૂર્ણ થશે ?! તો એ દિવસથી મેં મખ્લૂક (લોકો) પાસેથી કાંઈ માગ્યું નથી. ફર્માવ્યું કે હું સમયના ખલીફાને બુરો જાણવા છતાં કદી લોકોની સાથે તેની બુરાઈ એ ડરથી કરતો ન હતો કે ક્યાંક લોકો મને મુખ્લિસ તથા હક્કુગો ન સમજી બેસે, અને હું ઈખ્લાસની ગૈર મૌજૂદગીમાં દુનિયાથી વિદાય થઈ જઉં.

ફર્માવ્યું કે મક્કા મોઅઝ્ઝમામાં એક શખ્સ ઝમઝમના સિવાય બીજું પાણી પીતો ન હતો અને જ્યારે મેં સવાલ કર્યો કે ચાહે ઝમઝમ (ઝમઝમનો કૂવો) જો સૂકાઈ જાય તો તમે શું કરશો ? તેણે કહ્યું કે અલ્લાહ તઆલા આપને આ નસીહતનો બદલો અતા કરે, કેમ કે હું તો વરસોથી પરસ્તિશની હદ સુધી ઝમઝમથી અફીદત રાખુ છું અને આજથી આ અફીદતને ખત્મ કરું છું.

અમુક લોકોએ હઝરત સાલેહ બિન અબ્દુલ કરીમને સવાલ કર્યો કે ડર તથા ઉમ્મીદમાં કઈ ચીજ બેહતર છે ? ફર્માવ્યું કે બેહતર તો એ છે કે બંનેવ હોય, પરંતું ઉમ્મીદ કરતાં ડરનું પલ્લુ ભારે છે. અને જ્યારે આ ફૌલને હઝરત સલૈમાનની સામે રજૂ કરવામાં આવ્યો તો આપે ફર્માવ્યું કે મારી નજીક તો સર્વ ઈબાદતોનો આધાર જ ડર પર છે, કેમ કે ઉમ્મીદ ઈબાદતથી બેપરવા કરી દે છે, અને દીન દુનિયાનો પાયો જ ખૌફ પર ફાયમી છે. અને જ્યારે ખૌફ પર ઉમ્મીદનો પ્રભાવ છવાઈ જાય છે તો દિલની કમબખ્તી થઈ જાય છે, અને ખૌફની અધિકતાથી ઈબાદતમાં પણ વધારો થતો જોવા મળે છે. ફર્માવ્યું, લુકમાને પોતાના પુત્રને આ નસીહત કરી હતી કે ખુદાથી એટલા ડરો કે રહમતથી માયૂસ ન થાવ, અને ન એટલી ઉમ્મીદથી સંબંધ કરો કે અઝાબથી બેખૌફી થઈ જાય.

એહતેલામથી બચવાનો તરીકો : ફર્માવ્યું કે એહતેલામ (સ્વપ્નદોષ) પણ એક કહેર છે જે ભરપેટ ખાવાના પરિણામે થાય છે, અને એના સિવાય ભરપેટ ખાવું અન્ય છ બરાબીઓને પણ જન્મ આપે છે : પ્રથમ : ઈબાદતમાં દિલ ન લાગવું : **બીજું** હિકમતની વાતો યાદ ન રહેવી. **ત્રીજું** પ્રેમભાવ રાખવાથી વંચિત થઈ જવું. **ચોથું** ઈબાદતનું બોજ બની જવું. **પાંચમું** નફસાની ખ્વાહિશોમાં વધારો થઈ જવો. **છઠ્ઠું** પાયખાના (ટોઈલેટ)થી એટલી મોહલત ન મળવી કે મસ્જિદમાં જઈને ઈબાદત કરી શકે.

ભૂખના ફાયદા : આ પણ એક ઉઘાડી બાબત છે કે અલ્લાહ તઆલા પોતાના મહબૂબ બંદાઓ સિવાય કોઈને પણ ભૂખ વેઠવાની શક્તિ અતા નથી કરતો, કેમ કે ભૂખ આખેરતમાં ભરપેટ રહેવાની ચાવી છે. અને ભૂખ્યા શખ્સની સર્વ દીની તથા દુનિયાવી જરૂરતો પૂરી થતી રહે છે અને નફસમાં આજીજી અને દિલમાં નરમી પેદા થઈ જાય છે, અને તેના પર આસ્માની ઈલ્મોનો ઈન્કેશાફ (જાહેર થવું) થવા લાગે છે. ફર્માવ્યું કે આખા દિવસની ઈબાદત કરતાં રાતમાં હલાલ રોજીનો એક લુકમો અધિક અફઝલ છે. ફર્માવ્યું કે નફસની ખ્વાહિશો પર તે જ શખ્સ ગઝબનાક થાય છે જેનું દિલ મુનવ્વર હોય, કેમ કે એ જ નૂર દુનિયાથી અલગ કરીને આખેરતની તરફ ધ્યાનિત કરી આપે છે.

ફર્માવ્યું કે મંઝિલથી પરત આવનારો મક્સદથી મૂળ હેતુથી મેહરૂમ રહી જાય છે અને જિંદગીમાં જેને થોડો સરખો ઈખ્લાસ પણ મયસ્સર થઈ ગયો તે મસ્રૂર (ખુશ) રહે છે. અને ઈખ્લાસવાળાઓ વસવસાઓથી બચતા રહે છે. ફર્માવ્યું કે સર્યાઈવાળાઓ જ્યારે દિલની કૈફિયતને પ્રદર્શિત કરવા ચાહે છે તો ઝબાન સાથ નથી આપતી. ફર્માવ્યું કે અમુક ખુદાના બંદાઓ એવા પણ છે જેઓ રઝાની

હાલતમાં સબ્રને શર્મિદગીનો સબબ સમજે છે, કેમ કે સબ્રની સ્થિતિમાં બંદો જાણે સબ્રનો દાવેદાર બની જાય છે, પણ રજાનો સંબંધ કેવળ ખુદાની મરજી સાથે છે, એ એતબારથી સબ્રનો સંબંધ બંદાની સાથે અને રજાનો સંબંધ અલ્લાહ સાથે થઈ જાય છે.

રઝા (રબથી રાજી) : રજાનો ભાવાર્થ એ છે કે ન જન્નતની લાલચ રહે અને ન અઝાબનો ડર. ફર્માવ્યું કે રજાનો તો મને એવો ચસ્કો પડી ગયો છે કે અલ્લાહ તઆલા દરેક જણને જહન્નમમાં મોકલવા ચાહે તો તેઓ મજબૂર ન ચાલ્યા જશે પણ હું તેને ખુશીપૂર્વક કબૂલ કરીશ.

તવઝોઅ (નમ્રતા આજીજી) : ફર્માવ્યું કે ખૂદબીની (પોતાને કાંઈક સમજવું I am something) ને ત્યજવાનું નામ તવઝોઅ છે, અને નફસને ન ઓળખનાર કદી તવઝોઅવાળો (નમ્રતાવાળો) નથી બની શકતો. એ જ પ્રમાણે દુનિયાને તુચ્છતાભરી નજરે જોનારો કદી બુરો નથી હોઈ શકતો.

ઝાહિદ : ખુદાથી દૂર કરી દેનારી ચીજને પીઠ પાછળ રાખી દેનારને ઝાહિદ કહેવામાં આવે છે અને ઝોહદની નિશાની એ છે કે ઓછી કિંમતવાળી ચીજની સરખામણીમાં કિંમતી ચીજની તમન્ના ન કરે. અને કેવળ ઝબાની ઝોહદ પણ માલ દૌલતથી કેટલાય અંશે બેહતર છે. ફર્માવ્યું કે દુનિયા જ સર્વ ગુનાહોને જન્મ આપે છે. ફર્માવ્યું કે બંદો મુસીબતોને અલ્લાહ તરફથી ધારીને ખુદા સિવાય સૌને છોડી આપે. ફર્માવ્યું કે ભૂખ ઈબાદત માટે જરૂરી છે. ફર્માવ્યું કે દુનિયવી બાબતોમાં ચિંતન વિચારણા કરવી આખેરતના માટે આડ બની જાય છે. અને દીની બાબતોમાં ચિંતન બેહતરીન ફળ (બદલા) આપનાર હોય છે. ફર્માવ્યું કે ઈલ્મમાં વધારા માટે બોધ ગ્રહણ કરવો જરૂરી છે અને ચિંતન મનન ખૌફમાં વધારો કરે છે. ફર્માવ્યું કે આંખથી અશ્રુવહન અને દિલથી ચિંતન આખેરતની

જરૂરત છે. ફર્માવ્યું કે જિંદગી ફોગટમાં વહી જવાનો ગમ એટલો મહત્વનો છે કે જો માણસ એના પર આખી જિંદગીભર રડતો રહે તો પણ કમ છે.

ફર્માવ્યું કે મો'મિન તે છે જે દિલને દુનિયાના ગમથી અલિપ્ત કરીને રબની ઈબાદતમાં રડતો રહે. ફર્માવ્યું કે જ્યાં સુધી બંદો ઈબાદતમાં મશગૂલ રહે છે ત્યાં સુધી ફરિશ્તા જન્નતના બગીચાઓમાં દરેક દરેક ઈબાદતના બદલામાં એક એક ઝાડ લગાડે છે, અને જ્યારે બંદો ઈબાદતથી દૂર થાય છે તો તે પણ પોતાનું કામ છોડી આપે છે.

ફર્માવ્યું, સાચા દિલથી નફસાની ખ્વાહિશોને ત્યજી દેનાર અલ્લાહ તઆલાના બદલાનો મુસ્તહિક્ક છે. ફર્માવ્યું કે જે ઈબાદતમાં દુનિયામાં જ લિજ્જત હાંસલ ન થઈ હોય, તો આખેરતમાં પણ તેનો બદલો નથી મળતો, કેમ કે લિજ્જત પ્રાપ્ત થવી જ ફબૂલિયતની દલીલ છે. ફર્માવ્યું કે ઝાહિદ દિલનો અંતિમ દરજો તવક્કુલવાળાઓના શરૂના દરજા બરાબર છે. ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તઆલા આરિફોને ઊંઘમાં પણ એ દરજાઓ અતા કરે છે જે ગૈર આરિફોને નમાઝમાં પણ નસીબ નથી થતા. અને જ્યારે આરિફોની બાતિની આંખ ખુલી જાય છે તો જાહેરી આંખ સુસ્ત કરી દેવામાં આવે છે અને તેને અલ્લાહના સિવાય કાંઈ નજર નથી આવતુ. અને કુર્બે ઈલાહીની પ્રાપ્તિ પણ એ જ વખતે શક્ય છે જ્યારે દીન તથા દુનિયા બંનેને ખુદા પર છોડી આપે. ફર્માવ્યું કે મઅરેફત ખામોશીથી અધિક નજીક છે. ફર્માવ્યું કે જેનું દિલ ઝિકે ઈલાહીથી મુનવ્વર થઈ જાય છે તેને કોઈ ચીજની જરૂરત બાકી નથી રહેતી. અને જે ઈબાદતોમાં તકલીફો વેઠે છે તે જ નજાતનો ઝરીયો બની જાય છે.

ફર્માવ્યું કે સબ્રથી અફઝલ કોઈ ચીજ નથી, પણ સબ્રના પણ બે પ્રકાર છે : પ્રથમ એ ચીજ પર સબ્ર

કરવી જેની તલબ જ ન હોય. બીજું એ ચીજ પર સબ્ર કરવી જેની તલબ પણ મૌજૂદ હોય પણ ખુદાએ એને મના કર્યું. ફર્માવ્યું કે જેટલા પ્રમાણમાં મેં પોતાને ખરાબ હાલતવાળો કર્યો એનાથી વધારે તો દુનિયા પણ મને ખરાબ હાલતવાળો નથી કરી શકતી. ફર્માવ્યું કે જે નફસને મારીને કુર્બો ઈલાહી હાંસલ કરે છે તે જન્નતનો હફદાર થઈ જાય છે. ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તઆલાનો આ ઈર્શાદ છે કે જે બંદાઓ મારાથી શર્મિદગી પ્રદર્શિત કરે છે તેમની હું પદાદારી કરું છું.

દોસ્તથી દરગુઝરનો ફાયદો : આપે કોઈ મુરીદને ફર્માવ્યું કે જો કોઈ દોસ્ત પણ ગુસ્સાની હાલતમાં તમારી મરજી વિરૂદ્ધ વાત કહે તો તમે ન ગુસ્સો કરો અને ન તેને ભલુબુરુ કહો, કેમ કે બની શકે છે કે તે અધિક વધારે કઠણ વાણીથી કામ લે. એ મુરીદે કહ્યું કે અનુભવ બાદ આપનું કથન (ફૌલ) તદ્દન સહીહ સાબિત થયું.

હઝરત જુનેદ બગદાદીથી રિવાયત છે કે આપ ખૂબ જ અધિક સાવધાન રહીને ફર્માવ્યા કરતા હતા કે મને સૂફિયાએ કિરામના જેટલા પ્રમાણમાં કથનો

માલૂમ થાય છે, હું તેના પર ત્યાં સુધી અમલ ચાલુ નથી કરતો જ્યાં સુધી કુર્આન હદીષથી કમસે કમ તેના વિશે બે શહાદતો નથી મળી જતી.

આપે હઝરત મઆઝ ઈબ્ને જબલથી પણ અમુક ઈલ્મ હાંસલ કર્યો હતો અને પોતાની દુઆઓમાં કહ્યા કરતા હતા કે, હે અલ્લાહ ! જે તારા હુકમો પર ચાલતો ન હોય તે તારી ખિદમતને (ઈબાદતને) લાયક કેવી રીતે થઈ શકે છે.

વફાત : ઈન્તેફાલ વખતે લોકોએ અર્ઝ કરી કે હવે તમે તે ખુદાને ત્યાં જઈ રહ્યા છો જે ગફુરો રહીમ છે, જેથી અમને કોઈ બશારત આપી દો. આપે ફર્માવ્યું કે હું તો એ ખુદાની પાસે જઈ રહ્યો છું જે ગુનાહે સગીરા પર પકડ કરે છે અને ગુનાહે કબીરા પર સજા આપે છે, આમ કહેતાં કહેતાં અલ્લાહને પ્યારા થઈ ગયા.

કોઈકે ખ્વાબમાં આપને પૂછ્યું કે અલ્લાહ તઆલાએ આપની સાથે શું મામલો કર્યો? ફર્માવ્યું કે રહમત તથા ઈનાયતથી કામ લીધું, પરંતું મખ્લૂક (લોકો)માં ખ્યાતી મારા માટે નુકસાનકર્તા સાબિત થઈ.

ફાનૂને શરીઅત	જેમાં અફીદા, તહારત, નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, કુર્બાની, તલાક, અખ્લાકિયાત સંબંધી મસાઈલ દર્શાવેલા છે. ઈલ્મે દીન શીખવું ફરજ છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો જ છે જેથી મુસલમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરૂષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેઠાં ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્આન તથા હદીષના પરથી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તઆલા સૌને નેક તૌફીક આપે. આમીન.	પ્રકાશક
(ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨) (કુલ-૭૪૦ પેજીસ)		સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-દયાદરા
લેખક : અલ્લામા શમ્સુદ્દીન બેનપૂરી <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>	મુ. પો. દયાદરા,	તા. જિ. ભરૂચ
:: અનુવાદક ::	મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧	
હાફેઝ મૂસા વેમી / ઈલાહીમભાઈ વેમી		
હદિથો : એક સેટના રૂા. ૨૫૦/-		

આલિમ બનાવનાર	જેમાં અફીદા, વુઝૂ, ગુસ્લ, તયમ્મુમ, નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, તલાક વિશે, ફસમ, મન્નત, ઝિના, શરાબ, તોહમત, ખૂન, ચોરી, જેહાદ, મુર્તદ.... વગેરે વિશે કુર્આન, હદીષની રૂએ મસાઈલનો ખજાનો (વાંચો-વંચાવો) બંને ભાગના રૂા. ૪૫૦ (ટપાલ ખર્ચ રૂા. ૧૦૦)
કિતાબ મંગાવો !	
બહારે શરીઅત (ભાગ : ૧) ૧ થી ૫ હિસ્સા	સંપર્ક કરો : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
બહારે શરીઅત (ભાગ : ૨) ૬ થી ૧૦ હિસ્સા	મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ, પિન : ૩૯૨૦૨૦, મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

ઈસ્લામી અપ્લાફ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશરીઅહ હઝરત
અલ્લામા અમજદઅલી આઝમી رحمۃ اللہ علیہ

કાર્યાલય

દિવસ : ૦૭

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હઝરત સદરુશરીઅહ رحمۃ اللہ علیہ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અપ્લાફો આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હદીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. **મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજદી (બાકરોલ)** સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિધ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅપ્લાફ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

મસ્અલા ૧ : એટલા કપડાં જેનાથી સતરે ઔરત થઈ જાય અને ગરમી ઠંડીની તકલીફથી બચે ફર્જ છે, અને તેનાથી વધારે જેનાથી શણગારનો હેતુ હોય અને એ કે જ્યારે અલ્લાહ તબારક વ તઆલાએ આપ્યું છે તો તેની નેઅમતોને જાહેર કરવામાં આવે એ મુસ્તહબ છે. ખાસ પ્રસંગે દા.ત. જુમ્આ અથવા ઈદના દિવસે સારા કપડાં પહેરવાં મુબાહ છે. આ પ્રકારનાં કપડાં દરરોજ ન પહેરે કે ઈતરાવા (ઘમંડ કરવા) લાગે

અને ગરીબો જેમની પાસે આવા કપડાં નથી તેમને તિરસ્કારની નજરે જુએ જેથી એનાથી બચવું જ જોઈએ. અને ઘમંડના કારણે હોય તો એ પોશાક મના છે. અને ઘમંડ છે કે નથી તેની ઓળખ આ રીતે કરે કે આ કપડાં પહેર્યા પહેલાં જે હાલત પર હતો જો પહેર્યા પછી પણ તે જ હાલત છે તો માલૂમ પડ્યું કે તે કપડાંથી ઘમંડ પેદા નથી થયું, અને તે હાલત હવે બાકી ન રહી તો તકબ્બુર (ઘમંડ) આવી ગયું, માટે આવાં કપડાંથી બચે કે તકબ્બુર ઘણી ખરાબ વસ્તુ છે. (રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા ૨ : સારું તે છે કે ઊની અથવા સુતરાઉ અથવા કિતાન (એક જાતનું પાતળું કપડું)ના કપડાં બનાવવામાં આવે જે સુન્નત પ્રમાણે હોય, ન વધુ ભારે કપડું હોય અને ન હલકું કપડું બલકે દરમિયાની હોય કે જે રીતે ભારે કપડાથી દેખાવ થાય છે અને બહુ હલકું કપડાથી પણ પ્રદર્શન થાય છે. લોકોની આંખો ઉઠતી હોય છે સમજે છે કે આ કોઈ કમાલવાળો દુનિયાને ત્યજનાર શખ્સ છે. સફેદ કપડાં બહેતર છે, હદીષમાં તેની પ્રશંસા આવેલ છે. અને કાળા કપડાં પણ સારાં છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે મક્કાના વિજયના દિવસે મક્કા મુઅઝ્જમા તશરીફ લાવ્યા તો માથા મુબારક પર કાળા રંગનો ઈમામો હતો. લીલા રંગનાં કપડાને કેટલીક કિતાબોમાં સુન્નત લખ્યું છે.

(રદુલ મુહતાર)

મસ્અલા ૩ : સુન્નત એ છે કે દામનની લંબાઈ અડધી પિંડલી સુધી હોય અને બાંયોની લંબાઈ વધારેમાં વધારે આંગળીઓનાં બેડકાં સુધી અને પહોળાઈ એક વૈંટ સુધી. (રદુલ મુહતાર) આ જમાનમાં ઘણા લોકો લેંગાના બદલે જાંગીયાં પહેરવા લાગ્યા છે તે નાજાઈઝ હોવામાં શું કહેવાનું કે ઘૂંટણનું ખુલ્લું હોવું હરામ છે. ઘણા લોકોની બાંયો કોણીઓથી ઉપર રહે છે તે સુન્નતના વિરુદ્ધ છે અને એ બંનેવ કપડાં



નસારાની પયરવીમાં પહેરવામાં આવે છે. આ વસ્તુએ તેમની ખરાબીમાં અધિક વધારે કરી દીધો.

અદલાહ તબારક વ તઆલા મુસલમાનોની આંખો ઉઘાડે છે કે તે કાફિરોની પયરવીથી બચે. હઝરત અમીરુલ મો'મિનીન ફારુકે આ'ઝમ رضی اللہ عنہનો ઈર્શાદ જે આપે લશ્કરો માટે મોકલ્યો હતો જેમાં વધારે પડતાં સહાબાએ કિરામ હતા, તેમને મુસલમાન પોતાની આંખોની સામે રાખે અને અમલ કરવાનો પ્રયત્ન કરે. અને તે ઈર્શાદ આ છે : **إِيَّاكُمْ وَرِزَى الْأَعْرَابِ** અજમીઓના વેશથી બચો ! એમની જેમ દેખાવ ન બનાવો.

મસ્અલા ૪ : રેશમના કપડાં પુરૂષ માટે હરામ છે. શરીર અને કપડાંની વચ્ચે કોઈ બીજું કપડું હોય કે ન હોય બંનેવ રીતે હરામ છે. અને યુદ્ધના સમયે પણ નર્યુ રેશમનું કપડું હરામ છે. હા ! તાણો સુતરનો હોય અને વાણો રેશમનો હોય તો યુદ્ધના સમયે પહેરવું જાઈજ છે. અને જો તાણો રેશમ હોય અને વાણો સુતરનો હોય તો દરેક શખ્સ માટે સર્વ પ્રસંગે જાઈજ છે. મુજાહિદ અને ગૈરમુજાહિદ બંનેવ પહેરી શકે છે. યુદ્ધના સમયે એવાં કપડાં પહેરવાં જેનો વાણો રેશમ હોય તે સમયે જાઈજ છે જ્યારે કે કપડું જાડું હોય અને જો પાતળું હોય તો નાજાઈજ છે કે તેનો જે ફાયદો તાણો સુતરનો હતો તે આ પરિસ્થિતિમાં પ્રાપ્ત નહીં થાય. (હિદાયા, દુર્રે મુખ્તાર)

મસ્અલા ૫ : તાણો રેશમનો હોય અને વાણો સુતરનો હોય પરંતુ કપડું એ રીતે બનાવવામાં આવ્યું છે કે રેશમ જ રેશમ દેખાય છે તેનાં રુમટાં તેનું પહેરવું મકરૂહ છે. (આલમગીરી) અમુક પ્રકારની મખમલ એવી હોય છે કે તેના રુમટાં રેશમનાં હોય છે તેને પહેરવાનો પણ આ જ હુકમ છે તેની ટોપી અથવા સદરી (કોટી) વગેરે ન પહેરવામાં આવે.

મસ્અલા ૬ : રેશમના બિસ્તર પર બેસવું, સૂવું અને તેનો તકીયો લગાડવો પણ મના છે, જો કે

પહેરવામાં તેનાથી વધારે બુરાઈ છે. (આલમગીરી) પરંતુ દુર્રે મુખ્તારમાં તેને મશહૂરની વિરુદ્ધ બતાવવામાં આવ્યું છે અને જાહેર છે કે આ જાઈજ છે.

મસ્અલા ૭ : ટસરુકા એક જાતના રેશમનું નામ છે. ભાગલપુરી કપડાં ટસરુકા કહેવાય છે, તે જાડું રેશમ હોય છે, તેનો હુકમ પણ તે જ છે જે પાતળા રેશમનો છે. કાશી સિલ્ક અને ચીના સિલ્ક પણ રેશમ જ હોય છે, તેને પહેરવાનો હુકમ પણ તે જ છે. સન અને રામ વાંસના કપડાં જે જાહેરમાં બિલકુલ રેશમ હોય તેમ લાગતું હોય તેનું પહેરવું જો કે રેશમનું પહેરવું નથી પરંતુ તેનાથી બચવું જોઈએ, ખાસ કરીને આલિમોએ, કે લોકોને બદગુમાની કરવાની તક ન મળે અથવા બીજાને રેશમ પહેરવાનો ઝરીયો બનશે. આ જમાનામાં કિલાનું રેશમ ચાલ્યું છે આ રેશમ નથી પરંતુ કોઈ વૃક્ષની છાલથી તેને બનાવે છે અને આ ઘણું જ જાહેરમાં ઓળખાઈ આવે છે તો તેના પહેરવામાં વાંધો નથી.

મસ્અલા ૮ : રેશમનો લેહાફ ઓઢવો નાજાઈજ છે કે આ પણ પોશાકમાં દાખલ છે. રેશમના પડદા દરવાજાઓ પર લટકાવવા મકરૂહ છે. કપડાં વેચનારે રેશમ કપડાને ખભા પર મૂકે છે જેવી રીતે કે ફેરીયા ફરનારા ખભા પર નાખે છે, તો આ નાજાઈજ નથી કે આ પહેરવું નથી અને જો ઝભ્ભો અથવા કુર્તો રેશમનો હોય અને તેની બાંયોમાં હાથ નાખ્યા અને જો વેચવા માટે લઈ જતો હોય એ મના છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા ૯ : સ્ત્રીઓને રેશમ પહેરવું જાઈજ છે ભલે ફક્ત રેશમ જ હોય તેમાં સુતર બિલકુલ ન હોય. (આમ્મહ કુતુબ)

મસ્અલા ૧૦ : પુરૂષના કપડામાં રેશમનો કિનારો ચાર આંગળીઓ સુધી જાઈજ છે અને તેનાથી વધારે નાજાઈજ છે. એટલે કે તેની પહોળાઈ ચાર આંગળીઓ સુધી અને લંબાઈની ગણતરી નથી. આ



જ રીતે કપડાનો કિનારો રેશમથી વણવામાં આવેલ હોય જેવું કે કેટલાક અમામા અથવા ચાદરો કે લુંગીઓનો કિનારો એ રીતે હોય છે તેનો પણ આ જ હુકમ છે. જો ચાર આંગળીઓ સુધીનો કિનારો હોય તો જાઈજ છે, નહીંતર નાજાઈજ. (દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર) એટલે કે જ્યારે તેની કિનારાની બનાવટ પણ રેશમની હોય. અને જો સુતરની બનાવટ હોય તો ચાર આંગળીઓથી વધારે પણ જાઈજ છે. અમામો અથવા ચાદરનો પલ્લુ રેશમનો વણેલો હોય તો કેમ કે વાણો રશમનો હોય તો નાજાઈજ છે, માટે પલ્લુ પણ ચાર આંગળીઓ સુધીનો જ હોવો જોઈએ, વધારે ન હોય.

મસ્અલા ૧૧ : બાંયો અથવા ગિરેબાન અથવા દામનના કિનારા પર રેશમનું કામ થયેલ હોય તો પણ ચાર આંગળીઓ સુધી હોય. સદરી (કોટ) અથવા ઝભ્ભામાં રેશમનું કામ હોય તો ચાર આંગળી સુધી જાઈજ છે. અને રેશમની ગુંદીઓ પણ જાઈજ છે. ટોપીનું કુમટુ ચાર આંગળ જાઈજ અને રેશમની ગુંદીઓ પણ જાઈજ છે. ટોપીનું કુમટુ પણ ચાર આંગળ જાઈજ છે લેંગાનો નેફો પણ ચાર આંગળી સુધી જાઈજ છે. શેરવાની અથવા ઝભ્ભામાં ખભા અથવા પીઠ પર રેશમનું પાન (પાંદડાનો આકાર) અથવા કેરી (કેરીનો આકાર) ચાર આંગળીઓ સુધી જાઈજ છે. (રદુલ મુહ્તાર) આ હુકમ તે સમયે છે કે પાન વગેરે મુગરક (એટલે રેશમથી તદ્દન ઢંકાયેલું હોય) કે કપડું જોવામાં ન આવતું હોય અને મુગરક ન હોય તો ચાર આંગળીઓથી વધારે પણ જાઈજ છે.

મસ્અલા ૧૨ : રેશમના કપડાનું થીંગડું કોઈ કપડામાં લગાડવામાં આવે તો જો આ થીંગડુ ચાર આંગળીઓ સુધીનું હોય તો જાઈજ છે અને વધારે હોય તો નાજાઈજ. રેશમને રૂની જેમ ભરી દીધું હોય પરંતુ જો અબરા (ડબલ કપડાની ઉપરનો ભાગ) અને

અસ્તર બંનેવ સુતરાઉ હોય તો તેનું પહેરવું જાઈજ છે. અને અબરા અથવા અસ્તર બંનેવમાંથી કોઈપણ રેશમ હોય તો તે નાજાઈજ છે. આ જ રીતે ટોપીનું અસ્તર પણ રેશમનું નાજાઈજ છે અને ટોપીમાં રેશમનો કિનારો ચાર આંગળી સુધીનો જાઈજ છે.

(રદુલ મુહ્તાર)

મસ્અલા ૧૩ : ટોપીમાં લેસ લગાડવામાં આવી અથવા અમામામાં લેસ કિનારી લગાડવામાં આવી તો જો તે ચાર આંગળીઓથી ઓછી પહોળાઈ છે તો જાઈજ છે, નહીંતર નાજાઈજ છે.

મસ્અલા ૧૪ : અલગ અલગ જગાએ રેશમનું કામ થયેલ છે, તો તેને ભેગુ કરવામાં નહીં આવે એટલે કે એક જગાએ ચાર આંગળીઓથી વધારે નથી પરંતુ ભેગુ કરવાથી વધારે થઈ જાય તો આવું નાજાઈજ નથી, માટે કપડાની બનાવટમાં જગા જગા જગાએ રેશમની ધારીઓ હોય તો જાઈજ છે, જ્યારે કે એક જગ્યા પર ચાર આંગળીઓથી વધારે પહોળી કોઈ ધારી ન હોય. તો આ જ હુકમ કોતરકામનું છે કે એક જગ્યા પર ચાર આંગળીઓથી વધારે ન હોવું જોઈએ. અને ફુલ અથવા કામ એ રીતે બનાવવામાં આવ્યું કે રશમ જ રેશમ દેખાય છે જેને મુગરક કહે છે જેમાં કપડું જોવામાં નથી આવતું, તો આ કામને અલગ અલગ કહેવામાં નહીં આવે, આ જાતનું અથવા ઝરીનું કામ ટોપી અથવા શેરવાની તેમજ સદરી અથવા કપડાં પર હોય અને ચાર આંગળીઓથી વધારે હોય તો નાજાઈજ છે. (દુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહ્તાર) ધારો (કિનારીઓ) માટે ચાર આંગળીઓથી વધારે ન હોય તો તે સમયે જરૂરી છે કે વાણામાં ધારીઓ હોય અને તાણામાં હોય અને વાણો સુતરનો હોય તો ચાર આંગળીઓથી વધારે હોવાની પરિસ્થિતિમાં પણ જાઈજ છે.

મસ્અલા ૧૫ : કપડાં એ રીતે બનાવવામાં

આવ્યાં કે એક દોરી સુતરની છે અને એક રેશમની, પરંતુ દેખાવમાં બિલકુલ રેશમ માલૂમ પડે છે એટલે કે સૂતરાઉ દેખાતું નથી તો એ નાજાઈજ છે.

(રદ્દલ મુદ્દતાર)

મસ્અલા ૧૬ : સોના ચાંદીથી કપડુ વણવામાં આવ્યું જેવું કે બનારસી કપડામાં ઝરી વણવામાં આવે છે કિમ્બાબ (એક પ્રકારનું રેશમી કપડુ) તથા પોત (કાચના દાણા ઝડેલ કપડુ)માં ઝરી હોય છે અને આ જ રીતે બનારસી અમામાના છેડા એક બંનેવ તરફના કિનારામાં ઝરી હોય છે તેમનો એ જ હુકમ છે કે જો એક જગા ચાર આંગળીઓથી વધારે હોય તો નાજાઈજ છે, નહીંતર જાઈજ. પરંતુ કિમ્બાબ તથા પોતમાં કેમ કે તાણા વાણા બંનેવ રેશમના હોય છે માટે ઝરી ચાર આંગળીથી ઓછી જ કેમ ન હોય તો પણ નાજાઈજ છે. હા! જો સૂતરાઉ કપડાં હોત અથવા તાણો રેશમનો અને વાણોનો સુતરનો હોત અને તેમાં ઝરી વણવામાં આવી હોત તો ચાર આંગળી સુધી જાઈજ હોત જેમ કે અમામો સુતરનો હોય છે અને તેમાં ઝરી વણેલી હોય છે. આ જ હુકમ પુરૂષો માટે છે. સ્ત્રીઓ માટે રેશમ અને સોના, ચાંદી પહેરવું જાઈજ છે તેમના માટે ચાર આંગળીઓ સુધી ખાસ નથી. આ જ રીતે સ્ત્રીઓ માટે લેસ કિનારી ગમે તેટલી પહોળી હોય જાઈજ છે અને મુગરક અને ગેરમુગરકનો ફર્ક પણ પુરૂષો માટે છે. સ્ત્રીઓ માટે તો આમ તરીકા પર જાઈજ છે.

(અલ્ મુસ્તફાદ મિન્નુ રદ્દલ મુદ્દતાર)

મસ્અલા ૧૭ : ઝરીની બનાવટની જે હુકમ છે તે જ હુકમ તેના કોતરકામનો પણ છે. હજુ પણ ઝરીની ટોપી અમુક લોકો પહેરે છે તો જો ઝરી કામ થયેલ છે ત્યાંથી કપડુ દેખાય છે તો કેમ કે એક જગાએ ચાર આંગળીઓ જેટલું નથી તો જાઈજ છે. અને મુગરક હોય કે બિલકુલ ઝરી કામથી ઢંકાયેલ હોય

તો ચાર આંગળીઓથી વધારે નાજાઈજ છે. આ જ રીતે કામદાની (તે રેશમી કપડુ જેના પર સોના ચાંદીના તારોથી ડિઝાઈન જડવામાં આવેલી હોય કે ઝરીના કામથી ઢંકાય ગયેલ હોય તો ચાર આંગળીઓથી વધારે જ્યારે કે એક જગ્યાએ હોય તો નાજાઈજ છે, નહીંતર જાઈજ છે.

મસ્અલા ૧૮ : કમરની પટ્ટી રેશમની હોય તો નાજાઈજ છે. અને સૂતરની હોય તેમાં રેશમની ધારી હોય અને ચાર આંગળીઓ જેટલી હોય તો જાઈજ છે. (આલમગીરી)

ચાંદી કે સોનાના તારોની પેટી નાજાઈજ છે. કેટલાક માલદારો પોતાના સૈનિકો અને નોકરોની પેટીઓ આ જાતની બનાવે છે તો તેમને બચવું જોઈએ.

મસ્અલા ૧૯ : રેશમની મસ્છરદાની પુરૂષો માટે પણ જાઈજ છે કારણ કે તેનો વપરાશ પહેરવામાં નથી. (દુર્ર મુખ્તાર)

મસ્અલા ૨૦ : રેશમના કપડામાં તાવીઝ સીવીને ગળામાં લટકાવ્યું અથવા હાથ પર બાંધ્યું તો નાજાઈજ છે કે આ પહેરવામાં દાખલ છે. આ જ રીતે સોના, ચાંદીમાં રાખીને પહેરવું પણ નાજાઈજ છે. અને ચાંદી અથવા સોના પર જ તાવીઝ કોતરેલું છે તો તે અધિકતર રીતે નાજાઈજ છે.

મસ્અલા ૨૧ : રેશમની ટોપી ભલે અમામા નીચે હોય એ પણ નાજાઈજ છે. આ જ રીતે ઝરીની ટોપી નાજાઈજ છે ભલે એ અમામાની નીચે હોય.

(દુર્ર મુખ્તાર, રદ્દલ મુદ્દતાર)

સોનેરી ટોપી જે અફઘાની અને સરહદી અને પંજાબી અમામાની નીચે પહેરે છે તે મુગરક હોય છે અને તેનું કામ ચાર આંગળીઓથી વધારે હોય છે એ નાજાઈજ છે. હા! ચાર આંગળીઓ અથવા તેનાથી ઓછી હોય તો જાઈજ છે.



મસ્અલા ૨૨ : રેશમનો પટ્ટો મના છે, રેશમની દોરીમાં તસ્બીહ લટકાવવામાં આવે તો તેને ગળામાં નાખવું મના છે. આ જ રીતે ઘડીયાળનો દોરો રેશમી હોય તો તેને ગળામાં નાખવું અથવા રેશમની ચેન કાયબટનમાં નાખીને લટકાવવું પણ મના છે. રેશમની દોરી અથવા ફીતા (રેશમની અથવા સુતરની થોડી ઓછી પહોળી પટ્ટી) કાંડા પર બાંધવી મના છે. આ તમામ વસ્તુઓમાં જો તે જોવામાં નહીં આવે કે આ ચાર આંગળીઓથી ઓછી છે કારણ કે આ વસ્તુઓ આખી રેશમની છે. સોના ચાંદીની ચેન ઘડીયાળમાં લગાડીને તેને ગળામાં પહેરવું અથવા કાયબટનમાં લટકાવવાનું અથવા કાંડા પર બાંધવું મના છે. (રફુલ મુહતાર) બલકે બીજી ધાતુઓ દા.ત. તાંબુ, પિત્તળ લોખંડ વગેરેની ચૈનોનો પણ આ જ હુકમ છે. કારણ કે આ ધાતુઓનું પહેરવું નાજાઈજ છે. અને આ વસ્તુઓને લટકાવવી પણ નહીં અને ન કાંડા પર બાંધે બલકે ખિસ્સામાં પડી રહે છે તો નાજાઈજ નથી, તેના પહેરવાની મનાઈ છે. ખિસ્સામાં રાખવાની મનાઈ નથી.

મસ્અલા ૨૩ : કુર્આન મજીદનું જુઝદાન એવા કપડાનું બનાવેલ હોય જેનું પહેરવું મના છે તો તેમાં કુર્આન મજીદ મૂકી શકીએ છીએ, પરંતુ તેમાં ફીતા લગાડીને ગળામાં નાખવું મના છે એટલે કે મના હોવું એ સ્થિતિમાં છે કે જુઝદાન રેશમ અથવા ઝરીનું હોય. (રફુલ મુહતાર)

મસ્અલા ૨૪ : રેશમની થેલીમાં રૂપિયા રાખવાની મનાઈ નથી, હા ! તેને ગળામાં લટકાવવાની મનાઈ છે. (રફુલ મુહતાર)

મસ્અલા ૨૫ : રેશમનું પાકીટ ગળામાં લટકાવવું મના છે, અને તેમાં સોપારી, તંબાકુ મૂકીને તેને ખિસ્સામાં રાખવું અને તેમાંથી ખાવું મના નથી કેમ કે તેને પહેરવું મના છે ન કે મુત્લકન તેનો વપરાશ. અને ઝરીનું પાકીટ સદંતર વાપરવું મના છે. કારણ કે સોના ચાંદીનો મુત્લકન

(કોઈ છૂટ વગર) ઉપયોગ મના છે, તેમાં સોપારી, તંબાકુ ખાવાની પણ મનાઈ છે.

મસ્અલા ૨૬ : ફરસાદ ફસદ લેવાના સમયે (એટલે રગમાંથી લોહી ચૂસનાર લોહી ચૂસતી વખતે) પટ્ટી બાંધે છે જેથી કરીને રગો દેખાય આવે તો આ પટ્ટી રેશમની હોય તો પુરૂષે બાંધવી નાજાઈજ છે. (આલમગીરી)

મસ્અલા ૨૭ : રેશમના મુસલ્લા પર નમાઝ પઢવી હરામ નથી. (રફુલ મુહતાર) પરંતુ તેના પર પઢવું ન જોઈએ.

મસ્અલા ૨૮ : મકાનને રેશમ, ચાંદી, સોનાથી શણગારવું દા.ત. દીવાલો, દરવાજાઓ પર રેશમી પડદા લટકાવવા અને કેટલીક જગ્યાએ પદ્ધતિસર સોના ચાંદીના વાસણો અને ઓજારો રાખવાં જેનો હેતુ કેવળ શણગારવાનો હોય તો કરાહત (નાપસંદ) છે અને ધમંડ અને ફખ્રના કારણે આવું કરે છે તો નાજાઈજ છે. (રફુલ મુહતાર) લગભગ કરાહતનું કારણ એ હશે કે આવી વસ્તુઓ અગર જો શરૂઆતમાં ધમંડના કારણે ન હોય, પરંતુ છેલ્લે છેલ્લે તેનાથી તકબ્બુર પેદા થઈ જાય છે.

મસ્અલા-૨૯ : ફફીહો અને ઉલમાએ એવાં કપડાં પહેરવા જોઈએ કે તે ઓળખાય આવે જેથી કરીને લોકોને તેમનાથી ફાયદો ઉઠાવવાનો મોકો મળે અને ઈલ્મની ઈજજત લોકોના દિમાગોમાં બેસી જાય. (રફુલ મુહતાર) અને જો પોતાની જાતને વિશિષ્ટ તથા ખાસ બતાવવાનો હેતુ હોય તો એ બુરુ છે.

મસ્અલા ૩૦ : ખાવાના સમયે કેટલાક લોકો ઘૂંટણ પર કપડું મૂકે છે કે જો શાકનો રસો ટપકે તો કપડાં ખરાબ ન થાય તો જે કપડું ઘૂંટણ પર મૂકવામાં આવ્યું તે રેશમનું હોય તો નાજાઈજ છે. રેશમના રૂમાલ નાક વગેરે લૂછવા અથવા વૂઝુ પછી હાથ મોં લૂછવા માટે જાઈજ છે, એટલે કે તેનાથી લૂછવાનું કામ લેવામાં આવે, રૂમાલની જેમ તેને પાસે ન રાખે અને ધમંડનો પણ હેતુ ન હોય. (રફુલ મુહતાર)

ફિક્કહના અન્ય

ત્રણ મહાન ઈમામો વિશે બયાન

હપ્તો-૫

લેખક : હમરત મોલાના મુફ્તી શફીફ
અહમદ શરીફી (દારુલ ઉલૂમ ગરીબ નવાઝ, ઈલાહાબાદ)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

હમરત ઈમામ માલિક رضي الله عنه

આપનું નામ માલિક ઈબ્ને અનસ છે. કુન્નિયત અબૂ અબ્દુલ્લાહ છે. આપનો લકબ ઈમામે દારુલ હુજરહ છે. આપની પયદાઈશ હિ. ૯૦માં થઈ. આપની વફાત હિ. ૧૮૯માં થઈ. આપનું મદફન મદીના મુનવ્વરાના કબ્રસ્તાન જન્નતુલ બકીઅમાં આવેલ છે.

હદીષના દર્સની મહાનતા : આપ હદીષનો દર્સ આપવાના કામની ખૂબ જ અદબ રાખતા હતા. ગુસ્લ કરીને બાવુઝૂ થઈને બેહતરીન લિબાસ પહેરીને ખુશ્બુ લગાડીને એક ચોકી પર ખૂબ જ આજિઝીની સાથે બેસતા અને જ્યાં સુધી હદીષનો દર્સ આપતા રહેતા ઉદ, લોબાન અગરબત્તીની ઘુણી સળગતી રહેતી. એક વખતે દર્સે હદીષ આપતી વખતે આપના કુરતામાં વીંછી પેસી ગયો અને તેણે કેટલીયે વાર આપને ડંબ માર્યો અને આપના ચહેરાનો રંગ બદલાતો રહ્યો પણ આપે હદીષનો એહતેરામ ધ્યાનમાં રાખતાં સબક પણ બંધ ન કર્યો અને ન પાસુ પણ બદલ્યું ! દર્સે હદીષ બાદ કુર્આન શરીફની તિલાવત આપની બહેતરીન કાર્યપ્રવૃત્તિ હતી અને એટલી વાર કલામે

ઈલાહી ખત્મ કર્યું કે ગણી શકાય નહીં.

આપની ઈલ્મી મહાનતા : મદીના મુનવ્વરામાં એક નેક ઔરતનો ઈન્તેકાલ થયો, ગુસલ આપવાવાળી સ્ત્રીએ પોતાની કોઈ દુશ્મનીના લીધે તે નેક સ્ત્રીની શર્મગાહ પર હાથ રાખીને એમ કહ્યું કે આ શર્મગાહ કેટલા પ્રમાણમાં ઝિનાકાર (વ્યભિચારી) હતી ? તરત જ ગુસલ દેવાવાળી સ્ત્રીનો હાથ શર્મગાહ સાથે એવો ચોંટી ગયો કે હજારો કોશિશો કરવા છતાં શર્મગાહથી અલગ ન થયો.

મદીનાના તમામ ઉલમા તેનો સબબ જાણવાથી લાચાર રહ્યા પરંતુ ઈમામ માલિકે પોતાના કશફ દ્વારા જાણી લીધું અને ફર્માવ્યું કે તે ગુસ્લ આપનાર સ્ત્રીને 'હદે કઝફ' એટલે કે તે સજા જે ઈસ્લામમાં ઝિનાનો આક્ષેપ લગાવનાર માટે કરવામાં આવે છે તે લાગુ પાડવામાં આવે. જેથી આપના કહ્યા મુજબ તેને એંસી કોરડાઓ લગાડવામાં આવ્યા તો આપોઆપ તેનો હાથ શર્મગાહથી અલગ થઈ ગયો !

આપની વફાતની હાલાત : આપની વફાતની વખતે આખરી મુલાકાતના માટે ઉલમા તથા ફુકહા તથા મુહદ્દિષીન મૌજૂદ હતા અને સૌ એવું ઈચ્છતા હતા કે કદાચ આખરી સમયે ઈમામ માલિકની નજરે કરમ પડી જાય અને અમારી દુનિયા તથા આખેરત સંવરી જાય. આ હાલતમાં ઈમામ માલિકે આંખો ખોલી અને યહ્યા ઈબ્ને યહ્યાને સંબોધીને ફર્માવ્યું કે **અલ્હમ્દુલિલ્લાહિલ્લઝી અઝહક વ અઝક અમાત વ અહયા** એટલે કે "તમામ તારીફ તે ખુદાના માટે જેણે અમને ખુશી આપીને હસાવ્યા અને ક્યારેક ગમ બતાવીને રડાવ્યા, અમે તેના જ હુકમથી જીવંત રહ્યા અને તેના હુકમ પર જાન કુર્બાન કરીએ છીએ." ત્યાર બાદ ફર્માવ્યું કે, હવે મૌત માથા પર ઉભેલી છે અને ખુદાની મુલાકાતનો સમય નજીક છે. લોકોએ અર્ઝ કરી કે, હે ઈમામ માલિક ! અત્યારે આપનો શું હાલ



છે ? ઈશાદ ફર્માવ્યો કે, અલ્હમ્દુલિલ્લાહ ! હું
અવલિયાની સોહબતના કારણે ખૂબ ખુશ છું અને હું
અહલે ઈલ્મ (ઈલ્મવાળાઓ)ને જ અવલિયા સમજુ
છું. યાદ રાખો ! નબીઓ બાદ ખુદાને ઉલમા
(આલિમો)થી વધારે અઝીઝ કોઈ મખ્લૂક નથી,
ઉલમા નબીઓના વારસ છે, અને બેહદ ખુશ દિલ છું
કે મારી તમામ ઉમર દીનની પ્રાપ્તિ તથા તા'લીમમાં
પસાર થઈ. સાંભળી લો ! કોઈ મુસલમાનને
શરીઅતનો એક મસઅલો બતાવીને તેના
આમાલની ઈસ્લાહ કરી દેવી અથવા કોઈ
આલિમોથી એક મસઅલો પૂછીને પોતાના
આમાલની ઈસ્લાહ કરી લેવી એક સો હજબ
(નફલ) અને એકસો જેહાદથી બેહતર સમજુ
છું. ત્યારબાદ આપનો અવાજ મંદ પડી ગયો અને
પછી થોડીક મિનિટો પછી આપનો વિસાલ થઈ ગયો.

(કિતાબે અસ્માઉરિજાલ)

હઝરત ઈમામ શાફઈ رضي الله عنه

આપનું નામ મુહમ્મદ ઈબ્ને ઈદરીસ ઈબ્ને
અબ્બાસ ઈબ્ને ઉમ્માન ઈબ્ને શાફઈ ઈબ્ને સાઈબ
ઈબ્ને ઓબેદ ઈબ્ને અબ્દે યઝીદ ઈબ્ને હાશિમ અબ્દુલ
મુત્તલિબ ઈબ્ને અબ્દે મુનાફ છે. આપની કુન્નિયત
અબૂ અબ્દુલ્લાહ છે. આપનો લકબ શાફઈ છે.
આપના અનુયાયીઓ શાફઈ કહેવાય છે. આપની
પયદાઈશ હિ.સ. ૧૫૦ મકામે મિનામાં થઈ. મક્કા
મુકર્રમહમાં પરવરિશ પામ્યા. આપની વફાત હિ.સ.
૨૦૪માં થઈ મિસરમાં મઝારે પુરઅન્વાર છે.

આપની અઝમત તથા બુઝુર્ગી : બચપણમાં
જ આપે ખુદ એ ખ્વાબ જોયો કે હુઝૂર عليه السلامની પાછળ
નમાઝ પઢી, પછી નજીક બોલાવીને હુઝૂર عليه السلامએ
આપને એક ત્રાજવું પોતાની બાયમાંથી કાઢીને અતા
ફર્માવ્યું. મક્કા મુકર્રમાના એક તાબીર બતાવનારાએ
ખ્વાબની તાબીર બતાવી કે આપ عليه السلامની સુન્નતોની

સાચી પેરવી કરનાર અને હદીષના ઈલ્મમાં ઈમામ થશે.

એકવાર આપે એ પણ ખ્વાબ જોયો કે સરકારે
દો આલમ સૈયદના મુહમ્મદુરસૂલુલ્લાહ عليه السلامએ
પોતાનું લુઆબે દહન (થૂંક મુબારક) આપના મોઢ
માં નાખ્યું અને ફર્માવ્યું, જાવ ! ખુદાવંદે તઆલા તમને
બરકત અતા ફર્માવે. (કિતાબે અસ્માઉરિજાલ)

આપનો તફવો તથા પરહેઝગારી : આપનો
હમેશાં નિયમ હતો કે એક ૧/૩ (ત્રીજા ભાગની) રાત
ઊંઘતા અને ૧/૩ રાતમાં ઈબાદત કરતા અને ૧/૩
રાતમાં કિતાબો લખતા, અને દરરોજ અચુક એક
કુર્આન મજુદની તિલાવત કરતા. જીવનભરમાં
કદી કોઈ જૂઠ આપની જીભે નથી આવ્યું ન કદી ફસમ
ખાધી. સખતથી સખત ઠંડીઓમાં પણ ગુસ્લે જુમ્અહ
નથી છોડ્યું અને સોળ વરસો સુધી સતત પેટ ભરીને
ખાવા નથી ખાધું ચોપન (૫૪) વરસની ઉમરે
મિસરમાં વફાત પામ્યા.

હઝરત ઈમામ અહમદ ઈબ્ને મુહમ્મદ ઈબ્ને હંબલ رضي الله عنه

આપનું નામ મુબારક અહમદ ઈબ્ને મુહમ્મદ
ઈબ્ને હંબલ ઈબ્ને બિલાલ ઈબ્ને સઅદ ઈબ્ને ઈદરીસ
ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને હબ્બાન ઈબ્ને અસદ ઈબ્ને
રબીયહ ઈબ્ને નઝ્ઝાર ઈબ્ને મઅદ ઈબ્ને અદનાન
છે. હિ.સ. ૧૬૪માં બગદાદ શરીફમાં આપની
પયદાઈશ થઈ, આપની વફાત હિ.સ. ૨૪૧માં
બગદાદ શરીફમાં થઈ, આપની વય ૭૭ સાલની થઈ.

આપની અડગતા : આપના જમાનામાં ખલ્કે
કુર્આનનો જબરદસ્ત ફિલ્નો ઉભો થયો, તે જમાનામાં
એ અફીદો જોર પકડી ગયો કે કુર્આન પણ મખ્લૂક
છે. બગદાદના બાદશાહે પણ એ અફીદો અપનાવી
લીધો હતો તેના કારણે બગદાદનો શાહ મામૂન રશીદ
આપનો વિરોધી બની ગયો હતો. આપને ત્રીસ



કોરડાઓ લગાડયા. જલ્લાદે જ્યારે આપને પહેલો કોરડો માર્યો તો આપ ઊંચા અવાજે બિસ્મિલ્લાહ પઢયા, જ્યારે બીજા કોરડા પર લાહવ્લ વલા કુવ્વત ઈલ્લા બિલ્લાહ પઢયા, ત્રીજા કોરડો પડો તો અલકુર્આનુ કલામુલ્લાહિ ગચરૂ મખ્લૂફ ફર્માવ્યું અને ચોથા કોરડાની માર પર લચ્યુસીબના ઈલ્લા મા કતબલ્લાહુ લના પઢયા. આ પ્રમાણે જલ્લાદે ૨૯ કોરડાઓ આપની પીઠ પર લગાડયા અને તે હાલતમાં એક અજબની કરામત આપનાથી જાહેર થઈ કે તમામ બગદાદવાળાઓ આશ્ચર્યમાં રહી ગયા. કોરડાઓની મારથી આપનું કમરબંધ (નાડુ) તૂટી ગયું અને પાયજામો નીચે સરકવા લાગ્યો અને આપના બંને હાથો બાંધેલા હતા તે વખતે આપે આસમાનની તરફ માથુ ઉઠાવ્યું અને આપના હોઠ હાલવા લાગ્યા. એકાએક આપનો પાયજામો આપોઆપ ઉપર ચડી ગયો અને કમરબંધ તૂટી જવા છતાં પાયજામો પોતાની જગાએ કાયમ રહ્યો અને કોઈએ આપનું સતર જોયું નહીં ! (અસ્માઉર્રિજાલ)

મેં મૂન ઈબ્ને અસ્બહ કહે છે કે, હું એક અઠવાડિયા પછી ઈમામ અહમદની સેવામાં હાજર થયો તો મેં પૂછ્યું, આપે કમરબંધ તૂટયા બાદ આસમાન તરફ માથુ ઉઠાવીને કઈ દુઆ પઢી હતી ? તો આપે જવાબ આપ્યો કે મેં ખુદાથી એ દુઆ કરી કે, ઈલાહી ! જો હું હક્ક પર હોઉં તો મારી પદ્મોપોશી ફર્માવ અને તારા બંદાઓ સમક્ષ રુસ્વાઈ (બેઈજજતી) થી બચાવ ! જો હજરત ઈમામ આ ફિત્નાને દબાવવા માટે જાનની બાજી ન લગાડતા તો હજારો મુસલમાન કાફિર થઈ જાત અને બદ્ અફ્રીદગી અને બદ્ દીની વધી જાત. મુસલમાનોએ જોઈએ કે આવા બદ્ અફ્રીદા લોકોને કચડવા માટે દરેક વખતે તૈયાર રહે જેથી ફિત્નો ન વધે.

આપનો તફવો તથા ઈબાદત : આખી આખી રાત ઈબાદતમાં પસાર કરી દેતા, દરરોજ

૩૦૦ રકાત નફલ નમાઝ પઢતા હતા પણ જ્યારે કોરડાઓના મારથી બેહાલ થઈ ગયા તો રોજ ૧૫૦ રકાત પઢવા લાગ્યા. આપે પાંચ હજજ પૂરી ત્રણ પગપાળા અને બે હજજ સવારી પર. આપના અનુયાયીઓ હંબલી કહેવાય છે. હજરત પીરાને પીર દસ્તગીર ગૌષે આ'ઝમ કુલ્બે આલમ મોહ્યુદીન અબૂ મુહમ્મદ શયખ અબ્દુલ ફાદિર જીલાની رضي الله عنه પણ હંબલી મઝહબવાળા હતા. (અસ્માઉર્રિજાલ)

આપની મોત : આપની મોત પણ હજારો કાફિરો માટે હિદાયત તથા ઈમાનનો સબબ બની. જ્યારે આપનો વિસાલ થયો તો આપની નમાઝે જનાઝામાં પરચીસ લાખ મુસલમાનો શરીફ થયા અને આપના વિસાલના દિવસે નમાઝે જનાઝા તથા દફનના દશ્યથી પ્રભાવિત થઈને વીસ હજાર કાફિરો મુસલમાન થયા. હજરત સૈયદના ઈમામ શાફઈએ આપનો તે કુરતો ધોઈ પી લીધો હતો જેમાં આપને કોરડાઓ મારવામાં આવ્યા હતા. ૨૩૦ વર્ષો પછી જ્યારે આપની ફૂલ ખુલી ગઈ તો આપનું જિસ્મ શરીફ તથા કફન શરીફ બિલકુલ તાજુ અને નવુ જણાવુ હતું. (મિર્અતુલ મનાજીહ)

મુસલમાનો વિચાર કરો ! : કેટલા પાકીઝા અને નેક લોકો હતા જેમના થકી ઈસ્લામ રોશન તથા મુનવ્વર થયો. તે જ ઉલમાએ એહલે સુન્નતની બરકતથી આજે પણ ઈસ્લામ ઝિંદા છે અને કયામત લગી ઝિંદા રહેશે. તમે પણ ઉલમાએ એહલે સુન્નતનો દામન મજબૂતીથી પકડી રાખો તો ખાતમો ઈમાન પર થશે, ઈન્શાઅલ્લાહ !

યાદ રાખો : આ ચારેય ઈમામ મુજતહિદ અને સાહિબે મઝહબ છે. અને તમામ ઉમ્મતનો ઈત્તેફાક છે કે ચારેય ઈમામ બરહક્ક છે. જેઓ ચાર ઈમામોમાંથી કોઈ એકની તકલીદ ન કરે તે ગૈરમુકદ્દિલ છે, ગુમરાહ છે, બેદીન છે. (સંપૂર્ણ)

ચરિત્રવાન સમાજનું

★ ઘડતર કેવી રીતે થાય ? ★

અખ : હઝરત મોલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી રઝવી
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)

ઈસ્લામ અલ્લાહનો તે પસંદીદા મઝહબ છે જે માણસને બેહ્યાઈઓ, બુરાઈઓ તથા દરેક પ્રકારના ગુનાહોથી બચાવવા ચાહે છે. યાદ રાખશો કે કોઈ પણ મઝહબનો અનુયાયી ગુનાહ કરીને સુફૂન હાંસલ નથી કરી શકતો. ગુનાહોની નહૂસતથી દિલનું સુફૂન છિનવાઈ જાય છે અને ગુનેહગાર માણસ દુનિયાની નજરોમાંથી પછી ઉતરે છે, બુદ્ધ પોતાની જ નજરોએથી સૌથી પહેલો ઉતરી જાય છે. (તેનું અંતર જ તેને નીચ કહે છે!) આજે પૂરી શક્તિ એના માટે ખર્ચવામાં આવી રહી છે કે સમાજની અંદર પવિત્ર વિચારણા અને સારું ચિંતન ધરાવનારા શખ્સ ન રહે. જિના (વ્યભિચાર) સામાન્ય થઈ રહ્યો છે, બદકારી આમ થઈ રહી છે, બેહ્યાઈઓ તથા બુરાઈઓ એટલા પ્રમાણમાં ફેલાઈ રહી છે કે શરીફ ઈન્સાનનું બચીને પસાર થવું મુશ્કેલ છે. એના અનુસંધાનમાં કુઆને જે અમૂલ્ય ઉસૂલ (નિયમો) અર્પણ કર્યા છે તેના પર જો લોકો અમલ કરતા થઈ જાય તો સમાજ પર સુફૂન અને દષ્ટાંતરૂપ બની શકે છે.

સૂરએ નૂર તે મહત્વની સૂરત છે જેના વિષયો (લખાણો) પર અમલ કરવાની તાકીદ હદીષમાં આવી છે. હદીષ પાકમાં છે કે, "પોતાની દીકરીઓને સૂરએ નૂરની તાલીમ આપો." આ સૂરતમાં એવી અણમોલ તાલીમાત મૌજૂદ છે જેના પર અમલ કરતા થવાથી ગુનાહ વિદાય લઈ લેશે અને જિંદગી પાકીઝા થઈ જશે. સૌ પ્રથમ જિનાની સજા વર્ણવવામાં આવી, કેમ કે માણસ સજાની કલ્પનાથી ગુનાહથી બચે છે. ઝાની તથા ઝાનિયા (વ્યભિચારી પુરૂષ તથા સ્ત્રી)ને સંગસાર કરવાની (પથ્થરોથી મારવાની) અથવા સો કોરડા લગાડવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો. એ જ પ્રમાણે ચોરી કરનારાની સજા કુઆને હાથ કાપવાની વર્ણવી આપેલ છે. ઈસ્લામી સલ્તનતમાં જ્યારે આ સજાને લાગુ પાડવામાં આવી તો જિનાના ખયાલથી તથા ચોરીના ખયાલથી લોકો કાંપી ઉઠતા હતા અને ગુનાહથી બચી જતા હતા.

આટલી સખત સજા શા માટે નિશ્ચિત કરવામાં આવી? જવાબ એ છે કે જિના જેવા ગુનાહથી તેના પૂરા વજૂદે લિજ્જત હાંસલ કરી હતી એટલા માટે તેના પૂરા બદન પર સજાની અસર પર થવી જોઈએ. જ્યારે ઝાની પર વર્ણવેલ સજા લાગુ કરી દેવામાં આવે છે તો હવે ગુનાહોથી પાક થઈ જાય છે, આખેરતની સજાથી મેહફૂઝ થઈ

જાય છે, હવે એ ઈસ્લામની દ્રષ્ટિએ ભલુબુરુ, કહેવાને પાત્ર તથા નફરતને પાત્ર નથી રહેતો.

બેહ્યાઈથી બચવાનો બીજો નુસ્ખો કુઆને આ બતાવ્યો : બદકાર પુરૂષ નિકાહ ન કરે પણ બદકાર સ્ત્રી અથવા શિર્કવાળી સાથે. અને બદકાર સ્ત્રી સાથે નિકાહ ન કરશે પણ બદકાર પુરૂષ અથવા મુશ્રિક. અને એ કામ ઈમાનવાળાઓ માટે હરામ છે. (કન્ઝુલ ઈમાન)

આજે સમાજમાં ધ્યાનપૂર્વક જોઈએ તો ખબર પડી જશે કે નિકાહ બાદમાં થાય છે અને જિના જેવો ગુનોહ પ્રથમ થઈ ચૂક્યો હોય છે. ઉપરોક્ત આયતમાં જિનાની ખરાબી તથા બુરાઈનું વર્ણન છે કે બદકાર સ્ત્રી સાથે કોઈ શરીફ ઈન્સાન નિકાહ કરવાનું માન્ય કરશે નહીં એનાથી પણ ઈસ્લામે રોક્યું જેથી સમાજમાં બેહ્યાઈ ન ફેલાય. ઈસ્લામની શરૂઆતમાં ઝાનિયા (વ્યભિચારી સ્ત્રી) સાથે નિકાહ કરવો હરામ હતો, બાદમાં આયત **الرِّبَايَ مِّنْكُمْ** થી મન્સૂખ થઈ ગયું.

૨બ્બે ફદીર સૂરએ નૂરની આયત નં. ૪માં પાક દામન સ્ત્રીઓ પર આક્ષેપ લગાડનારાઓની સજા વર્ણવતાં ફર્માવે છે : "અને જે પારસા સ્ત્રી પર અયબ લગાડે પછી ચાર ગવાહ ચશમદીદ ન લાવે તો તેમને ૮૦ કોરડા મારો, અને તેમની ગવાહી કદી ન માનો, અને તેઓ જ ફાસિક છે." (કન્ઝુલ ઈમાન) કુઆને તો બુરા ગુમાનથી પણ મના કર્યું છે : "કેમ ન થયું જ્યારે તમે એને સાંભળ્યું હતું કે મુસલમાન પુરૂષો તથા મુસલમાન સ્ત્રીઓએ પોતાનાંઓ પર નેક ગુમાન કર્યું હોત, અને કહેત કે આ ઉઘાડુ બોહતાન છે." (કન્ઝુલ ઈમાન)

આજે સમાજનો એ હાલ છે કે ગલીઓમાંથી શરીફ છોકરીઓનું ડિફાઝત સાથે નીકળવું મુશ્કેલ થઈ રહ્યું છે. બદમાશ આવારા છોકરા શૈતાનની જેમ ખાય જનારી નજરો વડે ઘૂરતા જોવા મળે છે. ખયરે કુરૂન (ભલાઈના યુગ)નો તે દૌર યાદ કરો જ્યારે સ્ત્રીઓને ઈસ્લામે રક્ષણ આપ્યું.

આફા કરીમ **عليه السلام**ને મૌલા અલી **عليه السلام** એ અર્ઝ કરી, યા રસૂલલ્લાહ! **عليه السلام** અમને કેવી રીતે ખબર પડે કે ઈસ્લામનો પયગામ સૌના સુધી પહોંચી ચૂક્યો છે? મારા આફા **عليه السلام**એ ફર્માવ્યું કે, "સન્આથી હઝરમૂત સુધી એક સ્ત્રી એકલી સફર કરે અને તેણીના દિલમાં કોઈનો ડર ન હોય તો સમજી લો કે ઈસ્લામનો પયગામ સૌના સુધી પહોંચી ચૂક્યો છે.

સમાજમાંથી જિના, બેહ્યાઈ, બોહતાન તથા બદનઝરીનો ખાત્મો થવો જોઈએ તો ચરિત્રવાન સમાજ ઘડતર પામી શકે છે. અલ્લાહ પાક મુસ્લિમ કૌમને હિદાયત નસીબ કરે અને ફિસ્ફો ફુજૂર (ગુનાહિત પ્રવૃત્તિઓ)થી દૂર કરે. આમીન..

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, નવે. ડિસે. ૨૦૨૨)



ઈમ્તિનાએ નમીર એટલે
હુઝૂર ﷺ ના

હવે
બીજે

જેવા પેદા થવું અશક્ય છે

અમ્મ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન રઝવી બરકાતી
(સદર દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

★ ખાતમુલ અંબિયાની રઝ ખાસ ખૂબીઓ
જેમાં બીજાની શર્કત શક્ય નથી ★

મને આ ફત્વાની ખબરના એક અરસા પછી ઉસ્તાઝે મુલક હઝરત અલ્લામા ફઝ્લે હકફ ખૈરાબાદી رحمۃ اللہ علیہની લાજવાબ કિતાબ "ઈમ્તિનાઉન્નઝીર" મળી અને મને એની જોવાની પહેલેથી આતુરતા પણ હતી. એમાં ઘણી જ વિગતવાર આપે આ દલીલ વર્ણવી છે. આપે આ જગાએ હુઝૂર ખાતમુલ અંબિયા ﷺના એવા રઝ અવસાફ (ખૂબીઓ) ભેગી કરેલ છે જે બીજા સાથે સંયુક્ત નથી થઈ શકતી, બીજા શબ્દોમાં તે બેની (બીજાઓની) ખૂબી નથી બની શકતી. તે ખાસ ખૂબીઓ આપે આ ક્રમ હેઠળ ગણાવી છે :

- (૦૧) સર્વ આલમની તરફ આપનું મબ્ઠીષ થવું (આપને મોકલવું). રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :
لَيَكُونَنَّ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا "કે જેથી રસૂલ આલમને ડર સંભળાવે." (સૂ. ફૂકાન, ૨૫/૧)
રસૂલે પાક ﷺનું ફર્માન છે : હું પૂરી મખ્લૂકની તરફ મબ્ઠીષ થયો. (મોકલવામાં આવ્યો)
- (૦૨) રહમતુલ્ લિલ્આલમીન હોવું.
- (૦૩) આપના નૂરનું અલ્લાહની સૌ પ્રથમ મખ્લૂક હોવું.

- (૦૪) સર્જનના લેહાઝથી આપનું અંબિયા (નબીઓ) પહેલાં હોવું.
- (૦૫) સૌ પ્રથમ કબરથી બહાર આવવું.
- (૦૬) સૌ પ્રથમ કયામતની ભયાનકતાથી હોશમાં આવવું. أُولَٰئِكَ مِّنَ الصَّعِقَةِ
- (૦૭) સૌ પ્રથમ આપને સિજદાની ઈજાઝત હાંસલ થવું.
- (૦૮) સૌ પ્રથમ આપનું સજદાથી માથું ઉઠાવવું.
- (૦૯) સૌ પ્રથમ આપનું અલ્લાહ ﷻનો મુશાહેદો ફર્માવવું (જોવું).
- (૧૦) સૌ પ્રથમ શફાઅત કરનાર.
- (૧૧) સૌ પ્રથમ આપની શફાઅતનું મફૂલ થવું.
- (૧૨) સૌ પ્રથમ આપનું જન્મતની ઝંજીરોનું હલાવવું.
- (૧૩) સૌ પ્રથમ જન્મતના દરવાજાને ખટખટાવવું.
- (૧૪) સૌ પ્રથમ જન્મતનો દરવાજો આપના માટે ખોલવામાં આવશે.
- (૧૫) સૌ પ્રથમ ઉમ્મતને પુલસિરાતથી પસાર કરવું.
- (૧૬) વસીલાના બુલંદ રૂત્બાથી ખાસ આપનું સરફરાઝ થવું.
- (૧૭) આં હઝરત ﷺનું અલ્લાહ ﷻના યમીને કુદ્સમાં અર્શની જમણી બાજુ એવા મકામ પર ઉભા થવું જ્યાં આપના સિવાય કોઈ ઉભો નહીં થાય અને સર્વ આગલા પાછલા આ મકામ પર આપના સરફરાઝ થવા પર રશક કરશે.
- (૧૮) કયામતના દિવસે સર્વ અંબિયાએ કિરામ ﷺનું આપના લવાએ હમ્દની નીચે હોવું.
- (૧૯) શફાએ કુબરા (જે સરકાર ﷺની સાથે ખાસ છે અને સર્વ અવ્વલીન તથા આખરીનના માટે હશે.)
- (૨૦) અલ્લાહ ﷻની નજીક આપનું સર્વ અવ્વલીન તથા આખરીનમાં સૌથી વધુ ઈજાઝત તથા શાનવાળા હોવું.



(૨૧) કયામતના દિવસે આપનું સર્વ લોકાના સરદાર હોવું.

(૨૨, ૨૩) કયામતના દિવસે તમામ અંબિયાએ કિરામ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ઈમામ તથા શફીઅ હોવું.

(૨૪) તમામ અપ્લાકની ખૂબીઓ (સારી આદતો) અને અમલોની અચ્છાઈઓની પરિપૂર્ણતા કરવી.

પછી આપે ખાસ અંદાજમાં ઘણી જ ખૂબીપૂર્વક એ વાતની સ્પષ્ટતા કરી કે કોઈ પણ શખ્સ આ અવસાફ (ગુણો, ખૂબીઓ)માં હુજૂર عليه السلام નો શરીક નથી થઈ શકતો, કેમ કે કોઈને આ ખૂબીઓમાં હુજૂર عليه السلام નો શરીક ઠરાવવું તેના અસ્તિત્વને લાઝિમ છે કે તે શરીક પણ હોય અને શરીક ન પણ હોય. અને આ મુહાલ (અશક્ય) બિજ્જાત છે. વધુ વિગત માટે મૂળ કિતાબ જુઓ : ઈમ્તેનાઉન્નઝીર ફારસી, પેજ ૫૧૮ થી ૫૨૧, ઈમામ અહમદ રઝા એકેડમી બરેલી શરીફ. આ તેનો જ ઉર્દૂમાં સંક્ષિપ્ત અનુવાદ છે.

★ ઈમ્તિનાઉન્નઝીરની દલીલ પર વાંધા અને તેના સંતોષકારક જવાબ ★

એના પર સમયના કેટલાક લોકોએ વાંધા કરેલા છે કે કુર્આને પાકમાં હુજૂર عليه السلام ને ખાતમુન્નબીયીન ફર્માવવામાં આવ્યા એટલા માટે આપના જેવું થવું મુહાલુ બિલ્ગૈર (ગૈર સાથે અશક્ય) છે. આ'લા હઝરત رحمته الله عليه ની દલીલની ચર્ચાથી આ વાત ઉડી જાય છે.

આપની ચર્ચાનો સાર એ છે કે કુર્આની નસ (આયત) وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ (ખાતમુન્નબીયીન) પર દલીલ મૌકફ (આધારિત) નથી, કેમ કે હુજૂર સૈયદે આલમ عليه السلام ના માટે આ કમાલની ખૂબી કુર્આનના નુજૂલ પહેલાં અઝલ (હમેશાંથી)માં પણ સાબિત છે અને અઝલમાં પણ શબ્દ ખાતમ બીજાની ખૂબી બનવાને પાત્ર ન હતો. અને આ ખૂબીની સાબિતી વિના બીજાનું હુજૂર عليه السلام ના જેવા બનવું મુહાલ

બિજ્જાત (અશક્ય) છે.

★ એક અન્ય શંકાનો જવાબ ★

આ ચર્ચાથી એ વાત પણ ખુલી ગઈ કે હુજૂર સરવરે આલમ عليه السلام ના તે ગુણો જે આપની સાથે ખાસ નથી, જેમ કે : માનવ હોવું, નઝીર (ડરાવનાર, ખુદાના ખૌફવાળા) હોવું વગેરે, તે હુજૂર عليه السلام સિવાય અન્યોમાં જોવા મળી શકે છે, બલકે જોવા મળે છે. જેમ કે કુર્આને હકીમમાં છે. قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ હે મહબૂબ ! ફર્માવી દો કે હું તમારા જેવો બશર (માણસ) છું. (સૂ. કહફ, ૧૮/૧૧૦)

એ જ પ્રમાણે "નઝીર" હોવું હુજૂર عليه السلام ની સાથે ખાસ નથી, અલ્લાહ તઆલાએ નબીઓ તથા રસૂલોને નઝીર (ડર સંભળાવનાર) બનાવીને મોકલ્યા અને દરેક ઉમ્મતમાં મોકલ્યા અને દરેક ઉમ્મતમાં મોકલ્યા છે. એની સાક્ષીઓ કુર્આન હકીમમાં ઠેક ઠેકાણે છે. દા.ત. :

સૂરએ ફાતિરમાં છે :-

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٣٥﴾

"હે મહબૂબ ! બેશક ! અમે તમને હકકની સાથે મોકલ્યા, ખુશ ખબરી આપનાર અને ડર સાંભળાવતા અને જે કોઈ ગિરોહ હતો સૌમાં એક ડર સાંભળાવનાર થઈ ગયો." (સૂ. ફાતિર, ૩૫/૨૪)

સૂરએ રઅદમાં ફર્માવવામાં આવ્યું :

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٣٦﴾ "તમે તો ડર સંભળાવનારા છો અને દરેક કૌમના માર્ગદર્શક (હાદી)." (સૂ. રઅદ, ૧૩/૭)

સૂ. નહલમાં એનો ઉલ્લેખ આ પ્રમાણે છે :-

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ﴿٣٧﴾

"અને બેશક ! દરેક ઉમ્મતમાં અમે એક રસૂલ મોકલ્યા કે અલ્લાહને પૂજો અને શૈતાનથી બચો. તો એમનામાંથી કોઈને અલ્લાહે રાહ બતાવી ને કોઈના પર ગુમરાહી બરાબર ઉતરી." (સૂ. નહલ, ૧૬/૩૬)

હવે કોઈ કહે કે હુઝૂરની જેમ હજારો નઝીર (ડર સાંભળનારા) અને લાખો માણસ છે, જેઓ નઝીર તથા બશર (માણસ) થવામાં આપના જેવા છે, તો એ સહીહ છે. પણ એ કે સર્વ કમાલની ખૂબીઓમાં હુઝૂર ﷺ જેવા હજારો છે, અથવા થઈ શકે છે, એ ગલત છે. કેમ કે સર્વ કમાલની ખૂબીઓ (અવસાફ)માં તે ઉચ્ચ ખૂબીઓ પણ છે જે હુઝૂર સાથે ખાસ છે, અને એમનામાં હુઝૂરના બરાબર કે સમાન કદી ન થયો, ન છે, ન થઈ શકે છે.

★ વહાબીઓની દલીલો ★

"હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺના બરાબર કરોડો નબી પેદા થઈ શકે છે." પોતાના આ અકીદા પર વહાબી અહલે હદીષ ફિક્કાના ઈમામે (ઈસ્માઈલ દહેલ્વીએ) બે નફલી દલીલો પેશ કરી છે, જેને નકલ કરીને અલ્લામા ફઝ્લે હકક બૈરાબાદી رحمۃ اللہ علیہએ ખૂબ જ સ્પષ્ટ તથા તેહફીફી જવાબો આપ્યા છે. અમે અહીં તેમની જ કિતાબ "તહફીકુલ ફતાવા"થી ઈમામે વહાબિયાની બંને દલીલો જવાબો સાથે પેશ કરીએ છીએ. આપ ફર્માવે છે :

★ "હુઝૂર જેવા થઈ શકે"ની પહેલી નફલી દલીલ ★

અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે :-

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقَدِيْرٍ عَلٰٓى
 اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۗ بَلٰٓى ۗ وَهُوَ الْخَلِيْقُ الْعَلِيْمُ ۝ اِنَّمَا
 اَمْرُهٗ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝

"અને શું તે જેણે આસ્માન તથા જમીન બનાવ્યાં એનાં જેવાં અધિક નથી બનાવી શકતો ? કેમ નહીં !

અને તે જ છે મહાન પેદા કરનાર, સર્વ કાંઈ જાણનાર. એનું કામ તો એ જ છે કે જ્યારે કોઈ ચીજને યાહે, તો તેને કહે "થઈ જા" તે તુરત થઈ જાય છે."

(સૂ. યાસીન, ૩૬/૮૧, ૮૨)

مِثْلَهُمْની ઝમીરે જમા મુઝકકર, સર્વ ઈન્સાનોની તરફ રાજેઅ છે, કેમ કે આયતે કરીમા કયામતના બયાનમાં આવેલ છે, જેથી જે કયામતમાં જીવંત થશે તે વર્ણવેલ આયતના હેઠળ દાખલ થશે, અને જાહેર છે કે દરેક માનવ વ્યક્તિ કયામતમાં જીવંત થનાર છે, જેથી આયતે કરીમાના મુફતદાના પ્રમાણે દરેક વ્યક્તિનું મિષ્લ (ના જેવું) ખુદાના કુદરત હેઠળ દાખલ થશે. જાણે દલીલનો કમ આ પ્રમાણે થશે કે :

★ આં હઝરત કયામતના દિવસે જીવંત થશે અને આ જરૂરીયાતે દીનથી છે.

★ અને જે શખ્સ કયામતના દિવસે જીવંત થશે, આયતે કરીમા પ્રમાણે તેના જેવો કુદરતે ઈલાહીના હેઠળ સામેલ છે.

(પરિણામ) જેથી નબી કરીમ ﷺના મિષ્લ (જેવા થવું) કુદરતે ઈલાહી હેઠળ સામેલ છે. અને આ જ હેતુ છે. (આ વહાબીઓના દલીલ છે)

:: જવાબ ::

આ અજબની દલીલ છે જે આગલી પાછલી સર્વ દલીલોની પ્રતિષ્ઠાને ધૂળમાં મિલાવી રહેલ છે. આ આયતે કુર્આનની તફસીર નથી. અલ્બત્ત કાઈલ (કહેનાર)ની તફસીરની જાણકારીની નિશાની જરૂર છે.

અલ્લામા બયઝાવી ફર્માવે છે : (જે ઝાતે કરીમાએ આસ્માનો તથા જમીનોને પેદા કરી) તેમના શરીરોની મોટાઈ અને શાનની અઝમતના છતાં (શું એ એના પર ફાદિર નથી કે તેમના જેવી વ્યક્તિઓ પેદા કરે) જેઓ જમીન તથા આસમાનની સરખામણીમાં ઘણા જ નાના હોય, અથવા ઉસૂલે ઝાત અને સિફાતે ઝાતમાં એમના જેવા હોય."



કાફિર અને હશરે જિસ્માનીના મુન્કિર કહેતા
હતા : **مَنْ يُجِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَوِيْمَةٌ** "સડેલાં હાડકાંને
કોણ જીવંત કરશે?" (સૂ. યાસીન, ૩૬/૭૮)

આ આયતે કરીમા હશરે જિસ્માનીના એ
મુન્કિરોના ઈન્કારને (વહેમને) દૂર કરવા માટે છે અને
એનો અર્થ એ છે કે જેણે અઝીમુશ્શાન અને મોટા
મોટા શરીરોવાળાં જમીન તથા આસ્માનને પેદા કર્યાં
તો શું તે એના પર ફાદિર નથી કે તે ઈન્સાનોના નાના
ફદવાળા મામૂલી નમૂનાઓને પેદા કરી આપે, અથવા
જાતના ઉસૂલ તથા સિફતોમાં તેમના જેવા પેદા કરી
આપે ?

હા ! તે એના પર ફાદિર છે, તે પેદા કરનાર,
જાણનાર છે. એની શાન એ છે કે તે જ્યારે કોઈ
ચીજનો ઈરાદો કરે છે તો ફર્માવે છે, થઈ જા ! તો તે
પેદા થઈ જાય છે.

જેથી આ આયતની દલીલ એ છે કે અલ્લાહ
તઆલા શરીરોને ફરીથી જીવંત કરવા પર ફાદિર
(શક્તિમાન) છે અને મુન્કિરોના વહેમને દૂર કરવાનો
હેતુ છે.

અને આ જગાએ "મિષ્લ" (ના જેવા)થી મુરાદ એ છે :-

★ જે શરીરના ભાગો અને શરીરથી સંબંધિત
સિફતો (ખાસિયતો)માં સમાન હોય.

★ અથવા ઓછા કદ અને મામૂલી હોવામાં
સમાન હોય, ન કે સર્વ કમાલોમાં સમાન સમાન હોય,
કેમ કે હશરે જિસ્માની અને શરીરના ફરી બનવાથી
સર્વ કમાલોમાં સમાન હોવાનો ઉલ્લેખ કોઈ રીતે
સંબંધ કે મુનાસિબત નથી ધરાવતો.

જેથી આ આયતનો મતલબ એ છે કે શરીરના
ભાગો અને તેની સાથે સંબંધ રાખનાર બાબતો અથવા
મોટાઈ તથા માત્રા (માપ) દરેક માનવ વ્યક્તિના
સમાન, કુદરતે ઈલાહીના હેઠળ સામેલ છે. એવા
સ્થાનોએ "મિષ્લ" (ના જેવા) શબ્દથી સર્વ કમાલોમાં
સમાન સમજવું આલિમોની શાનને શોભા આપતું નથી.

આશ્ચર્યની વાત છે કે આ કાઈલે (કહેનારે) આ
આયતમાં આવેલ શબ્દથી સર્વ કમાલોમાં સમાન
સમજીને દલીલ કાયમ કરવામાં મહેનતથી કામ લીધું
છે, આસાન એ હતું કે અલ્લાહ તઆલાના ઈર્શાદ :
إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ (જાહેરી માનવ સ્વરૂપમાં તો હું
તમારા જેવો છું. સૂ. કહફ, ૧૮/૧૧૦)થી દલીલ
કરતા. આ આયત હુઝૂરની સમાનતાની શક્યતા શું
બલકે ખરેખર હોવા પર દલીલ પૂરી પાડે છે અને
"મિષ્લ" શબ્દ આ આયતમાં પણ આવેલો છે અને
"મિષ્લ" શબ્દનો અર્થ જલ્દી સમજાય જાય એવો છે,
આ કાઈલ (કહેનાર)ના દિમાગમાં એ જ છે જેને
સાબિત કરવાના એ પૈતરામાં છે. વક દષ્ટિ અને
બદઅતેફાદીથી ખુદાની પનાહ ! અને એનાથી
હિદાયત અને સીધાપણાની તૌફીક છે. (કમશ:)

આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા **رحمۃ اللہ علیہ** નો કરેલ કુર્આન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા
હઝરત સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી **رحمۃ اللہ علیہ** ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ,
મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત,
મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧, ૯૬૬૪૫ ૨૧૪૭૭

કન્ઝુલ ઈમાન વ (ગુજરાતી
ખખાઈનુલ ઈરફાન તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી **رحمۃ اللہ علیہ**
હદિયો : રૂ. ૫૦૦/- (ટપાલ/કુરીયર ખર્ચ રૂ. ૧૦૦ અલગ)

બેંકની વિગત	બેંક ઓફ બરોડા / A/c. No. 34620100000303,	IFSC Code :	PhonePe
	દયાદરા બાંચ / Razvi Kitab Ghar	BARB0DAYADR	Paytm/GPay
			Mo. 94274 64411



ભાતિલ ફિક્વાબાઓના ગલત તર્જુમા



અને

કન્ઝુલ ઈમાન

રજૂકર્તા : જનાબ સિરાજભાઈ લોખંડવાલા
(મુબલ્લિગે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-ભાવનગર)

ભાતિલ ફિક્વાબાઓ થકી કુર્આને પાકના તર્જુમાઓમાં અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ ની ગુસ્તાખીઓના નમૂના અગાઉ પણ સુન્ની અવામ સમક્ષ રજૂ થયેલ છે. અત્યારે અલ્લાહની શાનમાં ગુસ્તાખીપૂર્ણ તર્જુમાની ઝલક જુઓ અને આ'લા હઝરત  ના અદબપૂર્ણ તર્જુમાઓ જુઓ અને બદઅફીદાઓથી દૂર રહી તમારા ઈમાનને બચાવો ! -તંત્રી...

(૩) અલ્લાહ તઆલાની તરફ ભૂલની નિસ્બત

અલ્ કુર્આન :-

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ۖ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسَى ﴿١٥﴾
(પારા-૧૬, સૂરઅે તાહા, આયત નં. ૧૨૬)

જે લોકોએ કુર્આનનો ખોટો તર્જુમો કર્યો તે:

૦૧. તબ્લીગી જમાઅતના મોલવી મહેમૂદુલ હસન દેવબંદીનો તર્જુમો (ઉદ્દ) :-
- "ફર્માયા યૂં નહીં પહોંચી થી તુજકો હમારી આયતે ફિર તૂને ઉન્કો ભૂલા દિયા, ઓર ઈસી તરહ આજ તુજકો ભૂલા દેંગે." (હવાલા : હરમૈન શરીફૈન, શાહ ફહદ કુર્આન શરીફ પ્રિન્ટીંગ, કોમ્પલેક્ષ, મદીના મુનવ્વરા, ઈ.સ. ૧૯૯૩, સઉદી અરબ)
- (નોટ : આ આયતની તફસીર કરતાં મોલવી બશીર અહમદ સાહબ ઉખ્માની લખે છે કે, આજ ઉસી તરહ તુજ કો ભૂલાયા જા રહા હૈ)
૦૨. એહલે હદીષના મોલવી મુહમ્મદ જુનાગઢીનો તર્જુમો (ઉદ્દ) :-
- "(જવાબ મિલેગા કે) ઈસી તરહ હોના ચાહીયે થા

તૂ મેરી આઈ હુઈ આયતોં કો ભૂલ ગયા તો આજ તૂ ભી ભૂલા દિયા જાતા હે." (હવાલો : હરમૈન શરીફૈન, શાહ ફહદ, કુર્આન શરીફ પ્રિન્ટીંગ કોમ્પલેક્ષ, મદીના મુનવ્વરા, હિજરી ૧૪૩૦, સઉદી અરબ)

૦૩. તબ્લીગી જમાતના મોલાના અબ્દુરહીમ મો. ગુલામ મુહમ્મદ સાદિકનો તર્જુમો (ગુજરાતી) :-
- "(અલ્લાહ) ફર્માવશે, એવી જ રીતે તારી પાસે અમારી આયતો આવી હતી તો તું તેને ભૂલી ગયો અને એવી જ રીતે આજે તું વિસરાઈ જશે." (હવાલો : કુર્આને મજહ, ગુજરાતી તર્જુમો અને તફસીર પારા ૧૧ થી ૨૦, ભાગ-૨, પ્રકાશન નં. ૩૭૦, આવૃત્તિ : ત્રીજી, વર્ષ-૨૦૦૫, પ્રકાશન વિભાગ, દારુલ ઉલૂમ અરબિય્યહ ઈસ્લામિય્યહ, ભરૂચ)
૦૪. મોલવી અઝીઝુલ્લાહ હમીદુલ્લાહ ખતીબ (પેશ ઈમામ જામેઅ મસ્જિદ-ગોધરા (ગુજરાતી હરફોમેં)
- "ફર્માએગા (ખુદા) ઈસી તરહ આઈ તેરે પાસ આયતેં હમારી ફિર ભૂલા દિયા તુને ઉનકો, ઓર યૂં હીં આજ ભૂલા દિયા જાએગા."
૦૫. "કહે ગા, ઈસી તરહ આઈથી તેરે પાસ નિશાનિયાં હમારી પસ ભૂલ ગયા તૂ ઉનકો ઓર ઈસી તરહ આજ ભૂલા દિયા જાવેગા તૂ." (હવાલા : ગુજરાતી હરફોમેં, કુર્આન મજહ, પબ્લિશર્સ એન.બી.એસ. બુક ડિપો, અહમદાબાદ)
૦૬. મોલવી ફતેહ મુહમ્મદખાં જાલંધરીનો તર્જુમો (હિંદી) :-
- "ખુદા ફર્માએગા કે ઐસા હી (ચાહિએ થા) તેરે પાસ હમારી આયતેં આઈ તો તૂને ઉનકો ભૂલા દિયા, ઈસી તરહ આજ હમ તુજકો ભૂલા દેંગે." (હવાલા : હિંદ મુર્તજિમ મઅ-અરબી મતન, પ્રકાશક : મહમૂદ એન્ડ કંપની, મરોલ પાઈપ લાઈન, બમ્બઈ)



૦૭. મોલવી અબુલ આ'લા મૌદૂદીનો તર્જુમો (ગુજરાતીમાં) :-

□ "અલ્લાહ તઆલા ફર્માવશે, "હા ! આવી જ રીતે તેં અમારી આયતોને, જ્યારે તે તારી પાસે આવી હતી ભૂલાવી દીધી હતી. એવી જ રીતે આજે તું ભૂલાવવામાં આવી રહ્યો છે." (હવાલા : દિવ્ય કુર્આન, ગુજરાતી ભાષાંતર અને સંક્ષિપ્ત વિવરણ, ઈસ્લામી સાહિત્ય પ્રકાશન, કાલુપુર ટાવર, અહમદાબાદ, પાંચમી આવૃત્તિ, ઈ.સ. ૧૯૯૮)

૦૮. સુલેહકુલ્લી મોલવી ડૉ. તાહિરુલ ફાદરીનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "ઈશાદ હોગા : એસા હી (હોગા કે દુનિયામેં) તેરે પાસ હમારી નિશાનિયાં આઈ પસ તુને ઉન્હે ભૂલા દિયા ઔર આજ ઈસી તરહ તૂ (ભી) ભૂલા દિયા જાએગા." (હવાલા : ઈફાનુલ કુર્આન, ત્રીજી ઈશાઅત, ઈ.સ. ૨૦૦૮, જુલાઈ, મિન્હાજુલ કુર્આન, લાહોર પાક.)

૦૯. મોલવી હાફિઝ નઝીર અહમદનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "વોહ ફર્માએગા, ઈસી તરહ તેરે પાસ હમારી આયતે આઈ તો તૂને ઉન્હે ભૂલા દિયા ઔર ઈસી તરહ આજ હમ તુજે ભૂલા દેંગે." (હવાલા : મુસ્લિમ અકાદમી, મુહમ્મદનગર, અંજુમને હિમાયતે ઈસ્લામ, પ્રેસ લાહોર, પાક.)

★ કુર્આનનો સાચો તર્જુમો ★

★ આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه (કન્ઝુલ ઈમાન) :-

□ "ફર્માએગા, યૂં હી તેરે પાસ હમારી આયતે આઈ થીં તૂને ઉન્હે ભૂલા દિયા ઔર એસે હી આજ તેરી કોઈ ખબર ન લેગા."

(૪) અલ્લાહ તઆલાની તરફ ભૂલની નિરબત

અલ્ કુર્આન :-

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ

(પારા નં. ૨૫, સૂરએ જાધિયહ, આયત નં. ૩૪)

જે લોકોએ કુર્આનના ખોટા તર્જુમો કર્યો તે:

૦૧. તબ્લીગી જમાઅતના મોલવી મહેમૂદુલ હસન દેવબંદીનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "ઔર હુકમ હોગા કે આજ હમ તુમ કો ભૂલા દેંગે જેસે તુમને ભૂલા દિયા થા અપને ઈસ દિન કી મુલાકાત કો." (હવાલા : હરમૈન શરીફેન, શાહ ફહદ, કુર્આન શરીફ, પ્રિન્ટીંગ કોમ્પલેક્ષ, મદીના મુનવ્વરા, ઈ.સ. ૧૯૯૩, સઉદી અરબ)

૦૨. એહલે હદીષના મોલવી મુહમ્મદ જુનાગઢીનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "આજ હમ તુમ્હે ભૂલા દેંગે જેસે કે તુમને અપને ઈસ દિન સે મિલને કો ભૂલા દિયા થા." (હવાલા : હરમૈન શરીફેન, શાહ ફહદ કુર્આન શરીફ પ્રિન્ટીંગ કોમ્પલેક્ષ, મદીના મુનવ્વરા, હિ.સ. ૧૪૩૦, સઉદી અરબ)

૦૩. તબ્લીગી જમાઅતના મોલવી અબ્દુરહીમ મો. ગુલામ મુહમ્મદ સાદિકુનો તર્જુમો (ગુજરાતી) :-

□ "અને કહેવામાં આવશે કે આજે અમે તમને ભૂલી જઈએ છીએ, જેમ કે તમે તમારા આ દિવસના સામે આવવાને વિસરી ગયા હતા." (હવાલો : કુર્આન મજહદ, ગુજરાતી તર્જુમો અને તફસીર, પારા ૨૧ થી ૩૦, ભાગ-૩, પ્રકાશન નં. ૩૭૦, આવૃત્તિ : ત્રીજી, વર્ષ : ૨૦૦૫, પ્રકાશન વિભાગ : દારુલ ઉલૂમ અરબિય્યહ ઈસ્લામિય્યહ, ભરૂચ)

૦૪. મોલવી અઝીઝુલ્લાહ હમીદુલ્લાહ ખતીબ (પેશ ઈમામ જામેઅ મસ્જિદ-ગોધરા) (ગુજરાતી હરફોમાં)

□ "ઔર કહા જાએગા, આજ હમ ભૂલા દેંગે તુમ કો ભૂલા દિયા થા તુમને ઈસ દિન કી મુલાકાત કો." (હવાલો : ખતીબ કિતાબ ઘર એન્ડ પ્રિન્ટર્સ, અહમદાબાદ)

૦૫. મોલવી શાહ રફીઉદ્દીન દહેલ્વીનો તર્જુમો (ગુજરાતી હરફોમાં) :-

□ "ઔર કહા જાવેગા, આજ ભૂલ જાવેંગે હમ



તુમકો જેસા ભૂલ ગએ તુમ મુલાકાત હમારી ઈસ દિન કો." (હવાલા : ગુજરાતી હર્ફોમે કુર્આન મજીદ, પબ્લિશર્સ, એન.બી.એસ. બુક ડિપો, અહમદઆબાદ)

૦૬. મોલવી ફતેહ મુહમ્મદખાં જાલંધરીનો તર્જુમો (હિંદી) :-

□ "और कडा जअेगा कि जिस तरह तुमने इस दिन के आने को भूला रખ्पा था, उसी तरह आज हम तुम्हे भूला देंगे." (हवाला : हिंदी मुतजिम मअ अरबी मतन, प्रकाशक : मडमूद अे-उ कंपनी, मरोल पाईप लाईन, बम्बई)

૦૭. મોલવી અબુલ આ'લા મૌદૂદીનો તર્જુમો (ગુજરાતીમાં) :-

□ "अने तेमने कडी देवामां आवशे, 'आजे अमे पण तमने अेवी ज रीते भूलावी दईअे छीअे जेवी रीते तमे आ दिवसनी मुलाक़ातने भूली गया उता." (हवाला : दिव्य कुरआन, गुजराती भाषांतर अने संक्षिप्त विवरण, ईस्लामी साहित्य, प्रकाशन : कालुपुर टावर, अहमदआबाद, पांचमी आवृत्ति-१९८८)

૦૮. સુલેહકુલ્લી મોલ્વી ડૉ. તાહિરુલ ફાદરીનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "और (उनसे) कडा जअेगा : आज हम तुम्हें भूला देते हैं जिस तरह तुमने अपने इस दिन की पेशी को भूला दिया था." (हवाला : ईर्फानुल कुरआन, त्रीज ईशाअत, ई.स. २००८, जूलाई, मिन्हाजुल कुरआन, लाहोर, पाक.)

૦૯. મોલવી હાફિઝ નઝીર અહમદનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "और कडा जअेगा, आज हमने तुम्हें भूला दिया है जैसे तुमने अपने इस दिन के मिलने को भूला दिया था." (हवाला : मुस्लिम अकादमी,

मुहम्मद नगर, अंजुमने डिमायते ईस्लाम प्रेस, लाहोर, पाक.)

૧૦. મોલવી અબ્દુલ માજિદ દર્યાબાદીનો તર્જુમો (ઉર્દૂ) :-

□ "और (उनसे) कडा जअेगा के आज हम तुम्हें भूलाअे देते हैं जैसे के तुमने अपने इस दिन के आने को भूला रખ्पा था." (हवाला : पाक कंपनी, ઉર્દૂ બાઝાર, લાહોર, પાક.)

૧૧. અહલે હદીષના મોલવી ષનાઉલ્લાહ અમૃતસરીનો તર્જુમો (હિંદી) :-

□ "और कडा जअेगा कि जैसे तुम उस दिन को भूले रहे थे हम आज तुम को भी भूल जायेंगे. तुम्हारा ठिकाना जहन्नम है." (हवाला : ४११८, अहले हदीष मंजिल, ઉર્દૂ બાઝાર, જામા મસ્જિદ, દિલ્લી, સાતવાં એડિશન, ૨૦૦૯)

★ કુર્આનનો સાચો તર્જુમો ★

★ આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمۃ اللہ علیہ (કન્ઝુલ ઈમાન) :-

□ "इर्माया जअेगा, आज हम तुम्हें छोण देंगे जैसे तुम अपने उस दिन के मिलने को भूले दुअे थे."

સમજૂતી : જોયું પહેલા જે લોકોના તર્જુમા રજૂ કર્યા જેમાં અલ્લાહ તઆલાની તા'ઝીમ, મહોબ્બત, અદબ કાંઈ પણ ન હતું. તે લોકોને ખબર જ નથી કે તેઓએ અલ્લાહની શાનમાં કેવી ગુસ્તાખી કરી અને અલ્લાહ તઆલા માટે શબ્દ ભૂલ, ફરમોશ, વિસરી જવું આ બધું અલ્લાહ તઆલા માટે શક્ય નથી. મુજદિદે દીનો મિલ્લત આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمۃ اللہ علیہએ કુર્આનનો સાચો તર્જુમો કરીને તેમને દેખાડી દીધું કે સાચુ શું છે. કેમ કે સહાબાએ કિરામથી લઈને અત્યાર સુધીના ઓલમાએ હક્કે આવો,

(ભૂલવાવાળો, ફરામોશ કરવું) તર્જુમો કર્યો જ નથી.

ભૂલવું, ભૂલાવવું અલ્લાહ માટે શક્ય નથી

એક તરફ બદમઝહબના મોલવીઓ અલ્લાહ તઆલાને ભૂલવાવાળો કહે છે. અને બીજી તરફ કુર્આન અલ્લાહ તઆલા ભૂલવાવાળો નથી તેમ કહે છે. તો શું તમે મોલાનાની વાત માશો કે કુર્આનની ?

૦૧. અલ્ કુર્આન :- وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

તર્જુમો : "ઔર હુઝૂર કા રબ ભૂલનેવાલા નહીં." (પારા નં. ૧૬, સૂરએ મરયમ, આયત નં. ૬૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

૦૨. અલ્ કુર્આન :- لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسِي ۝ "મેરા રબ ન બહેકે, ન ભૂલે." (પારા નં. ૧૬, સૂરએ તાહા, આયત નં. ૫૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

જોયું કુર્આન તો કહે છે કે અલ્લાહ તઆલા ભૂલવાવળો નથી. કુર્આને ભૂલવાની વાતને નકારી કાઢી છે, અને સાફ સાફ શબ્દોમાં કહ્યું કે અલ્લાહ તઆલા ભૂલવાવાળો નથી. જોયું ! મારા ઈમામ ઈમામે ઈશ્કો મહોબ્બત આ'લા હઝરત અહમદ રઝાખાં رحمة الله عليه નો કેટલો સરસ, સુંદર અને અલ્લાહ તઆલા અને તેના પ્યારા રસૂલની મહોબ્બતમાં સાચો તર્જુમો છે.

હવે અમે અલ્લાહ તઆલાની ઝાત તમામ, ઐબ, ઉણપ, કમી, નુકસાનથી પાક છે, તેની દલીલ આપશું કે ભૂલી જવું એ એક અયબ છે જ્યારે કે અલ્લાહ તઆલાની પાક ઝાત તમામ ખામીથી પાક છે.

૦૩. અલ્ કુર્આન :- سُبْحَانَ الَّذِي ۝ "પાકી હે ઉસે." (પારા નં. ૧૫, સૂરએ બની ઈસરાઈલ, આયત નં. ૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

હવે આ આયતની તફસીર માટે અમે તબ્લીગી જમાતનો હવાલો રજૂ કરીએ છીએ એટલા માટે કે એહલે સુન્નતની તફસીરનો હવાલો રજૂ કરીએ તો કહેશે કે તમે તમારા ઘરની વાત કહી એટલા માટે.

તબ્લીગી જમાતના મોલવી અબ્દુરહીમ મો.

ગુલામ મુહમ્મદ સાદિક આ આયતની તફસીર કરતાં લખે છે કે, "અલ્લાહની ઝાત દરેક પ્રકારની ખામી અને નુકસાન તેમજ દરેક પ્રકારની અશક્તિ અને લાચારીથી પાક છે. (હવાલા : કુર્આન મજીદ, ગુજરાતી તર્જુમો અને તફસીર, પારા : ૧૧ થી ૨૦, પ્રકાશન નં. ૩૭૦, આવૃત્તિ-ત્રીજી, વર્ષ-૨૦૦૫, પ્રકાશન વિભાગ દારુલ ઉલૂમ અરબિયહ ઈસ્લામિયહ, કંથારીઆ, ભરૂચ)

આ વળી કેવી વાત મોલવી સાહબે કુર્આનના તર્જુમામાં અલ્લાહને ભૂલવી દિધો (અલ્લાહની પનાહ !) અને (નોંધ : આગળ તેના હવાલા આવી ગયા) બીજી બાજુ અલ્લાહને તમામ ખામીથી પાક કહે છે. ડબલ પોલિસી ચલાવી ! વાંચવાવાળા મારા પ્યારા ભાઈ અને બહેનો ! તમેજ ફેસલો કરો શું દીનમાં આવી પોલીસીવાળા હક્ક પર છે કે નાહક્ક પર ?!

૦૪. અલ્ કુર્આન :- اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ اَنْتَ الْغُدُّوْسُ السَّلْمُ ۝ "બાદશાહ નિહાયત પાક સલામતી દેનેવાલા." (પારા નં. ૨૮, સૂરએ હશર, આયત નં. ૨૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

૦૫. અલ્ કુર્આન :- اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۝

તર્જુમો : "કોઈ મઅબૂદ નહીં સિવા તેરે પાકી હૈ તુજકો, બેશક ! મુઝસે બેજા હુવા." (પારા નં. ૧૭, સૂરએ અંબિયા, આયત નં. ૮૭, કન્ઝુલ ઈમાન)

૦૬. અલ્ કુર્આન :- وَ سَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝ "ઔર સુબ્હ વ શામ ઉસકી પાકી બોલો." (પારા નં. ૨૨, સૂરએ અહઝાબ, આયત નં. ૪૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

૦૭. અલ્ કુર્આન :- وَ نَحْنُ نَسْبِحُ بِحَمْدِكَ وَ تَقْدِسُ لَكَ ۝

તર્જુમો : "તેરી તસ્બીહ કરતે ઔર તેરી પાકી બોલતે હૈં." (પારા નં. ૧, સૂરએ બકરહ, આયત નં. ૩૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

અહીં સુધી અમે અલ્લાહ ભૂલવાથી પાક છે. તેમાં કુર્આનની બે આયતો અને અલ્લાહ તઆલાની જાત તમામ ખામી, ઉણપ, નુકસાનથી પાક છે. તેના



બારામાં પાંચ આયતો રજૂ કરી, હવે અમે ઓલમાએ અહલે સુન્નતની કિતાબો દ્વારા અલ્લાહ માટે શું અફીદો રાખવો જોઈએ તે જણાવીશું.

જવાબ નં. ૮ : બહારે શરીઅત (ગુજરાતી)

લેખક : ફફીહે આ'ઝમ મૌલાના અજમદઅલી સાહબ આ'ઝમી

અફીદહ્ નં. ૧૫માં લખે છે કે, અને દરેક તે વસ્તુથી જેમાં અયબ તથા ખામી છે, તેનાથી (અલ્લાહ) પાક છે. અર્થાત અને નુકસાનનું તેમાં હોવું અસંભવિત છે. (હવાલા : બહારે શરીઅત, ભાગ પહેલો : ૧ થી ૫, સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી, દયાદરા શાખા, દયાદરા, જિ. ભરૂચ, વર્ષ : ૨૦૦૮)

જવાબ નં. ૯ : ફાનૂને શરીઅત (ગુજરાતી)

લેખક : હઝરત અલ્લામા શમ્સુદ્દીન જોનપુરી રઝવી અલ્લાહ એક છે પાક છે બેમિધાલ અને બેઐબ છે. અર્થાત એના જેવો કોઈ નથી અને એ ખામી વિનાનો છે. (હવાલા : ફાનૂને શરીઅત, ભાગ : ૧, પેજ : ૧, સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-દયાદરા શાખા, ભરૂચ)

જવાબ નં. ૧૦ : અન્વારે શરીઅત (ઉર્દૂ)

લેખક : મુફતી જલાલુદ્દીન અહમદ અમજદી સાહબ رحمۃ اللہ علیہ

(અલ્લાહ) હર ઐબ સે પાક હૈ ઉસ કે લિએ કિસી ઐબ કા માનના કુફ હૈ. (હવાલા : અન્વારે શરીઅત, પેજ : ૭, કુતુબખાના અમજદિયહ)

જવાબ નં. ૧૧ : બરકાતે શરીઅત (હિંદી)

લેખક : અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના શાકિર અલી નૂરી સાહબ

"અલ્લાહ એક હૈ, પાક હૈ ઔર બેમિધાલ, બેઐબ હૈ." (હવાલા : બરકાતે શરીઅત, પેજ : ૭૫, મકતબે તયબહ, મુમ્બઈ)

જવાબ નં. ૧૨ : નમાઝ પઢતી વખતે તફસીરે તહરીમા (અલ્લાહુ અકબર) કહ્યા પછી આપણે ષના પઢીએ છીએ જેના શરૂઆતના શબ્દો આ પ્રમાણે છે :—

સુબ્હાનકલ્લાહુમ્મ. તર્જુમો : "હે અલ્લાહ, તારી ઝાત પાક છે."

અહીં સુધી અમે ૧૨ જવાબો (હવાલા) આપ્યા કે અલ્લાહ તઆલા ભૂલવાવાળો નથી અને તે બધી ખામીથી પાક છે. હવે અમે એવો હવાલો રજૂ કરીએ છીએ કે આજકાલના કહેવાતા બદ્દમઝહબ અને ખાસ કરીને કહેવાતી એહલે હદીષ વાત વાતમાં બુખારી શરીફનો હવાલો માગે છે તો અમે પણ તેનો હવાલો રજૂ કરીએ છીએ એટલા માટે કે જે હુઝૂર عليه السلامની મહોબ્બતમાં બુખારી શરીફ વાંચે તો તેને તેમાંથી ફૈઝ મળે, પણ આંખના આંધળા અને હુઝૂર عليه السلامની દુશ્મનીમાં વાંચે તેને કાંઈ પણ ન મળે. જો બદ્દમઝહબના મોલવીઓએ આ હદીષને વાંચી હોત તો ક્યારેય પણ અલ્લાહ તઆલાને ભૂલવાવાળો ન કહેતા.

જવાબ નં. ૧૩ : બુખારી શરીફ (કિતાબ)

લેખક : હઝરત અબૂ અબ્દુલ્લાહ મુહમ્મદ બિન ઈસ્માઈલ બુખારી (વિસાલ હિજરી : ૨૫૬, આજથી લગભગ ૧૧૭૮ વર્ષ પહેલાંના બુઝુર્ગ)

હદીષ નં. ૬૮૪૦ : હઝરત અબૂ હુરૈરહ્ رضي الله عنهથી રિવાયત છે કે તેમણે કહ્યું કે નબી عليه السلامએ ફર્માવ્યું, બે કલ્મા જે રહમાનને પ્યારા છે ઝબાન ઉપર હલકા મીઝાનમાં ભારી છે : અમે અલ્લાહની હર (બધા) ઐબથી પાકી બયાન કરીએ છીએ તેની હમ્દની સાથે અલ્લાહ હર (બધા) ઐબથી પાક છે. અઝમતવાળો. (હવાલો : નુઝહતુલ ફારી શરહે સહીહ બુખારી, જિલ્દ : ૫, પેજ નં. ૭૮૫, ફરીદ બુક ડેપો, ઉર્દૂ બાઝાર, લાહોર, પાક.)

હવે અમે વધારે હવાલા ન આપતાં બાતિલ ફિક્કાવાળાના બે મોલવીની કિતાબના હવાલા આપીએ છીએ અને પછી આગળ વધીએ છીએ કે સહાબાએ કિરામથી લઈને ઉમ્મતના મોટા મોટા ઓલમાઓએ આ આયતની શું તફસીર કરી અને શું કહ્યું છે. જે તેમણે કહ્યું એ જ મારા ઈમામે એહલે સુન્નત આ'લા

હઝરત رضي الله عليه એ ક-જુલ ઈમાનમાં લખ્યું કે જે એક બાજુ કુર્આન શરીફનો તર્જુમો છે તો બીજી બાજુ કુર્આનની તફસીર. અને બદ્મજહબના કહેવાતા મોલાનાઓએ આ બધુ છોડી પોતાની મેળે તર્જુમો કરવા ગયા તો ઠોકરો ખાઈને પડી ગયા.

જવાબ નં. ૧૪ : તબ્લીગી જમાતના મોલવી અશરફ અલી થાનવી

(અલ્લાહ) "સબ ઐબો સે પાક હૈ." (હવાલા : બહિશી ઝેવર (ઉદ્દ), હિસ્સા : અવ્વલ, પેજ : ૨૮, રબ્બાની બુક ડેપો, હવે વાંચો થાનવી સાહેબ, પેજ નં. ૨૯, ઉપર લખતા લખતા અલ્લાહ તઆલાને કેવી રીતે યાદ કરે છે. વાંચશો તો પગ નીચેથી જમીન ખસી જશે. "ગુનાહ કે કામ સે અલ્લાહમિયાં નારાઝ ઔર ષવાબ કે કામસે ખુશ હો."

જવાબ નં. ૧૫ : તબ્લીગી જમાઅતના મોલવી મુહમ્મદ કિફાયતુલ્લાહ

"વોહ સારે ઐબો સે પાક હૈ." (હવાલા : તા'લીમુલ ઈસ્લામ, હિંદી, કામિલ ૪ હિસ્સે, કુતુબખાન અઝીઝિયા, ઉદ્દ બાઝાર, દિલ્લી)

વધારે હવાલા નથી લખતા, જો બીજા હવાલા લખવામાં આવે તો ખૂબ વધારે થઈ જશે, મારો મક્સદ તફસીરની મજબૂત કિતાબો દ્વારા તે ચારેય આયતો સમજાવવાનો છે.

જવાબ નં. ૧૬ : કિતાબ : ગુનિયતુત્તાલિબીન (હિંદી), પેજ નં. ૧૬૭

લેખક : હઝરત સૈયદના શૈખ અબ્દુલ ફાદિર જીલાની رضي الله عنه

(વિસાલ : હિ.સ. ૫૬૧ આજથી ૯૦૦ વર્ષ પહેલાના બુઝુર્ગ)

આપ પોતાની કિતાબમાં અલ્લાહની સિફાતે ઈલાહીનું બયાન કરતાં લખે છે : "વહ બડા સખી હૈ, બુખ્લ નહીં કરતા, વહ બુદ્બાર હૈ ઈન્તેકામમે જલ્દી નહીં કરતા, યાદ રખનેવાલા હૈ ભૂલતા નહીં." (અરબી દુનિયા, ૩૯૯ મટિયા મહેલ, જામા મસ્જિદ, દિલ્લી, ૨૦૧૦)

જવાબ નં. ૧૭ : કિતાબ : ગુનિયતુત્તાલિબીન (હિંદી), પેજ નં. ૨૧૩

લેખક : હઝરત સૈયદના શૈખ અબ્દુલફાદિર જીલાની رضي الله عنه (વિસાલ : હિ.સ. ૫૬૧, ૯૦૦ વર્ષ પહેલાના બુઝુર્ગ)

વધારેમાં આપ ફર્માવે છે કે, તે સિફતો (ખાસિયતો) જેની સાથે નિસ્બત આપવી અલ્લાહ તઆલાની ઝાત માટે નાજાઈઝ છે, તે આ મુજબ છે :

"જેહાલત, શક, તરદુદ, ગલબએ ઝન, સહવ વ નિસયાન (ભૂલવું) ઊંઘ, બીમારી, ગફલત, ઈઝ્ઝ (લાચારી), મૌત, બહેરાપણુ, ગુંગાપણુ, અંધાપો....વગેરે."

આટલુ વાંચી ગયા પછી વાંચનારાં મગજમાં થોડાક સવાલો તો પેદા થવા જ જોઈએ.

:: સવાલો ::

★ અલ્લાહ તઆલા બધા ઐબોથી પાક છે. તો હવે જે પણ મોલવી એ અલ્લાહને ભૂલવાવાળો કહ્યો (અલ્લાહની પનાહ !) તેણે અલ્લાહને ઐબવાળો કહ્યો કે નહીં ?

★ અલ્લાહની તે મોલવીઓએ ગુસ્તાખી કરી કે નહીં ?

★ આના (બદ્મજહબના તર્જુમાવાળા કુર્આન)થી એ જાણવા મળે છે કે બદ્મજહબોનો એ અફીદો છે કે તે અલ્લાહને પાક માને છે પણ સાથે સાથે ભૂલવાવાળો પણ માને છે. (અલ્લાહની પનાહ !) આ સાચુ કે નહીં ?

★ તૌહીદનો ખોટો ઢંઢેરો પીટવાવાળાને એક સવાલ કે તે નબીનો કલ્મો પઢ્યો છે કે મોલવીનો કલ્મો ?

ખોટા તર્જુમા કરવાવાળાને ખબર જ નથી કે અલ્લાહ તઆલાની શાન તેની અઝમત અને તેના બારામાં શું અફીદો રાખવો જોઈએ. જો કોઈ આપણા મા, બાપને ગાળો આપે તો આપણે તેની સાથે ઝઘડો કરીએ છીએ. જો તમે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ صلى الله عليه وسلم ની સાથે સાચી મહોબ્બત કરતા હોવ તો આવા મોલવી અને તેના માનવાવાળાઓથી દૂર થઈને કુર્આન અને હદીષ ઉપર સાચો અફીદો રાખવાવાળી એહલે સુન્નત વ જમાઅત સાથે થઈ જાવ. (સંપૂર્ણ)

ઈબને તયમિયાની ગુમરાહીઓ

અઝ : હઝરત મૌલાના સાદિક મિસ્બાહી
અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

અલ્લામા તફીઉદ્દીન (ઈબને તયમિયા) હિ.સ. ૬૬૧, ઈ.સ. ૧૨૬૩માં હરાન તુર્કીમાં પેદા થયો. સાત વરસની વયે દમિશ્ક શામ (સીરિયા) તરફ હિજરત કરી અને ત્યાં જ હિફઝે કુર્આન ખત્મ કર્યું, અને તાલીમ પૂર્ણ કરીને દમિશ્કમાં જ દર્સ તથા ઈફ્તા (ફતવા લેખન)નું કામ સાંભળી લીધું.

ઈબને તયમિયા પોતાને હંબલી મઝહબનો જાહેર કરતો હતો પણ વિવિધ સ્થાનોએ તેણે જમહૂર (બહુમતી ઉલમા) જ નહીં, બલકે ઈજમાએ ઉમ્મતની વિરૂધ્ધતા કરી. તેને જાહેરી મઝહબનો સરદાર તથા વહાબી ખયાલનો શ્રોત (ઉગમ સ્થાન) કહી લો, (કેમ કે મુહમ્મદ ઈબને અબ્દુલ વહાબ નજદી વરસો પછી એને જ અનુસર્યો અને દુનિયાભરમાં વહાબિયતની ગુમરાહી ફેલાયી) કેમ કે એ બંદાએ વિવિધ ઉસૂલ તથા ફુરૂઅમાં ઉમ્મતના ઈજમાઅની વિરૂધ્ધ કર્યું જેના પર ઘણા બધા ઉલમા, દા.ત. અલ્લામા ઈબને હજર અસ્કલાની, ઈબને હજર હૈતમી, અલ્લામા તાજુદ્દીન સુબ્કી, ફફીહ વલીઉદ્દીન ઈરાફી અને તફીઉદ્દીન સુબ્કી વગેરેએ તેનો સખત રદ કર્યો.

જ્યારે તેના (ઈબને તયમિયાના) નવા વિચારો તથા ખયાલો સામે આવવા લાગ્યા તો એ દૌરના ઉલમાએ તેની દમ બાંધીને ખબર લીધી. અને જ્યારે તેની આ બાતિલ માન્યતા સામે આવી કે, "રસૂલે ખુદા ﷺના રોઝાએ અત્હરની ઝિયારત માટે

સફર કરવી નાજાઈઝ બલકે સફર કરવી ગુનોહ છે." તો કસાફી અફનાઈ માલિકીએ મિસરના સુલ્તાન નાસિરને દરખાસ્ત કરી કે ઈબને તયમિયાને તેની બેઅદબી અને બકવાસ વાતોના કારણે ફત્લ કરાવી દેવામાં આવે. આ આવેદન પત્ર પર ઘણા બધા ઉલમાએ સમર્થનમાં સહીઓ કરી. પરિણામ એ આવ્યું કે સુલ્તાન નાસિરે ઈબને તયમિયાને દમિશ્કના કિલ્લામાં કેદ કરી દીધો અને જુમ્આ ૧૦ શાબાન હિ.સ. ૭૨૬ના રોજ દમિશ્કની જામેઅ મસ્જિદમાં શાહી એલાન સંભળાવવામાં આવ્યું કે ઈબને તયમિયાને નબીઓની કબરોની ઝિયારતથી મના કરવા પર કેદની સજા આપવામાં આવે છે. હવે પછી તે કોઈ ફત્વો આપી શકશે નહીં. (ઈમામ ઈબને તયમિયા, અઝ : મુહમ્મદ યૂસુફ કોકની, પેજ-૫૬૪, ૫૬૫)

એને કેટલાય મદ્રસાઓ, ખાનકાહો અને ઉલમાની મજલિસોથી ભગાડવામાં આવ્યો, વરસો સુધી કેદખાનાની તકલીફો વેઠી અને છેવટે કેદખાનામાં જ હિ.સ. ૭૨૮માં દમિશ્કમાં મૃત્યુ પામ્યો.

ઈબને તયમિયા કેટલીય વિદ્યાઓનો નિષ્ણાંત (માહિર), પુષ્કળ કિતાબોનો લેખક, ઈમામ ઝહબી, ઈબને ફૈયિમ, ઈબને કષીર જોવા મોટા મોટા ઉલમાનો ઉસ્તાદ હતો.

ઈબને તયમિયા કહેવા પૂરતો તો હંબલી મઝહબવાળો હતો, પરંતું અસલમાં તે તફ્લીદનો સખત વિરોધી, સાથોસાથ તેજ બુદ્ધિવાળો અને ચાલાક બંદો હતો, તબીઅત આઝાદ ખયાલની અને હઠાગ્રહવાળો હતો. હક્ક એ છે કે ઈલ્મ તથા તેજ દિમાગની સાથોસાથ ચિંતન તથા ખયાલની સલામતી અને યોગ્ય રાયની તૌફીફ મયસ્સર ન હોય તો ઈલ્મ તથા દિમાગી શક્તિ જેહમત તથા મુસીબત બની જાય છે. એટલા માટે ઈસ્લામના

ઉલમાની રવિશથી હટીને તેણે ઘણી બધી ચિંતનાત્મક માન્યતાને લગતી બિદઅતો ખડી કરી અને કેટલાયે મસાઈલમાં કુર્આન તથા હદીષો, સુન્નત તથા શરીઅત અને ઉમ્મતના ઈજમાઅથી મતભેદ કર્યા. મશહૂર ઈતિહાસકાર ઈબ્ને બતૂતાએ ઈબ્ને તયમિયાને પાગલપનવાળો અને વિકૃત દિમાગવાળો આલિમ કહ્યો. (તહરીકે વહાબિયતકા મુખ્તસર તઆરુફ, પૃષ્ઠ-૧૨, ૧૩)

ઈબ્ને તયમિયાએ અસંખ્ય મસાઈલમાં જમહૂર (બહુમતી ઉલમા)થી અલગ પોતાની રાય કાયમ કરી અને ઉમ્મતના ઈજમાઅની વિદ્ધ કર્યું. અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺની શાનમાં પણ સખત ગુસ્તાખીઓ કરી.

અલ્લામા ઈબ્ને હજર હૈતમી શાફઈએ પોતાના ફત્વાઓમાં તેના ઉલમાથી વિમુખ (ઉલ્ટા) અફીદાઓ તથા મસાઈલ પર ચર્ચા કરી છે. તેની કેટલીક માન્યતાઓ નીચે મુજબ છે :

- (૧) કોઈએ સ્ત્રીને તલાક આપી તો કુસમનો કફફારો, દા.ત. ત્રણ રોઝા રાખી લે તો કામ ચાલી જશે.
- (૨) હૈઝવાળીને અથવા જે તહર (પાકીના દિવસો)માં સંભોગ કરવામાં આવ્યો તેમાં કોઈ તલાક આપતો રહે પણ કોઈ તલાક પડશે નહીં.
- (૩) જાણી જોઈને નમાઝ છોડી આપી તો તેની કુઝા નથી.
- (૪) ત્રણ તલાક આપવાથી એક જ લાગુ થશે.
- (૫) હૈઝ (માસિક)વાળી પણ ખાનએ કા'બાનો તવાફ કરી શકે છે, તેના પર કોઈ કફફારો લાઝિમ ન થશે.

- (૬) વેપારી પાસેથી જે ટેકસ લઈ લેવામાં આવ્યો તેનાથી ઝકાત અદા થઈ ગઈ. અલગથી હવે કાંઈ આપવાનું નથી, ભલે તેણે ઝકાતની નિયત કરી હોય કે ન કરી હોય.
- (૭) તેલ, ઘી વગેરે પ્રવાહી ચીજોમાં જો કોઈ જાનવર ઉંદર, છિપકલી વગેરે મરી પણ જાય તો પણ તે પાક જ રહેશે.
- (૮) જુનુબી (નાપાક વ્યક્તિ) રાતે નાપાકીના હાલતમાં નફ્લ નમાઝ પઢી શકે છે. ફજરથી પહેલાં નફ્લ નમાઝ માટે નહાવાની જરૂરત નથી.
- (૯) શર્તે વાકિફ (વકફ થયેલ ચીજની શર્ત કે બીજા હેતુ માટે કે બીજે ન વપરાય) એ તદ્દન ફાલતુ ચીજ છે. એટલે કે જો કોઈ ચીજ મસ્જિદ માટે કોઈએ વકફ કરી તો તેને મદ્રસા તથા કોઈ અન્ય કામમાં વાપરી શકાય છે.
- (૧૦) ઈજમાઅની વિરૂદ્ધ કરવું કોઈ ગુનોહ નથી.
- (૧૧) અલ્લાહની જાત મહલ્લે હવાદિષ (મખ્લૂક જેવી સિફતો ધરાવનાર) છે. (تَعَالَى اللهُ عَن ذَلِكِ وَتَقَدَّسَ)
- (૧૨) અલ્લાહની જાત મુરક્કબ (મિશ્રણ) છે, તે ભાગોનો એવો જ મોહતાજ છે, જેવી રીતે કુલ, વિભાગોનો મોહતાજ હોય છે. (تَعَالَى اللهُ عَن ذَلِكِ وَتَقَدَّسَ)
- (૧૩) કુર્આન ફદીમ (હમેશાંથી) નથી, હાદિષ (પછીથી ઉદ્ભવેલું) છે.
- (૧૪) દુનિયા ફદીમ બિન્નૂઅ (અલ્લાહની જેમ હમેશાંથી) છે, તે હમેશાંથી અલ્લાહની સાથે રહી. અલ્લાહ તઆલાના અખત્યારથી નથી. (تَعَالَى اللهُ عَن ذَلِكِ وَتَقَدَّسَ)

- (૧૫) અલ્લાહ તઆલાના માટે હાથ, પગ, ચહેરો છે જેવી રીતે માણસો માટે હોય છે. (تَعَالَى اللهُ عَنْ ذَلِكَ وَتَقَدَّسَ)
- (૧૬) તે અર્શ પર એ જ પ્રમાણે તશરીફ રાખે (બેસે) છે જેવી રીતે કોઈ માણસ ખુરશી પર બેસે છે. (تَعَالَى اللهُ عَنْ ذَلِكَ وَتَقَدَّسَ)
- (૧૭) અલ્લાહ તઆલા એક જગાએથી બીજી જગા આવજા કરે છે. (تَعَالَى اللهُ عَنْ ذَلِكَ وَتَقَدَّسَ)
- (૧૮) જહન્નમ એક દિવસે ફના થઈ જશે.
- (૧૯) અંબિયાએ કિરામ (નબીઓ)માસૂમ નથી.
- (૨૦) નબી કરીમ ﷺ ના માટે કોઈ પદ (હોદ્દો, પ્રતિષ્ઠા) નિયુક્ત નથી, તેમના વસીલાથી દુઆ માગવી જાઈતી નથી.
- (૨૧) હુઝૂર ﷺ ના રોઝાની તરફ ઝિયારતની નિયતથી સફર કરવી હરામ અને ગુનોહ છે. એ સફરમાં નમાઝ પૂરી પઢવામાં આવશે, કસર જાઈતી નથી. (अस्तगفिरुल्लाहि तआला)
- (૨૨) તૌરાત તથા ઝબૂરના કલમા (શબ્દો) નથી બદલવામાં આવ્યા, બલકે કેવળ તેના અર્થ બદલી નાખવામાં આવ્યા છે. (બહવાલા : ફતાવા હદીષિયહ, ૧/૮૫, દારુલ ફિક્ક, બૈરૂત)

શયખુલ ઈસ્લામ અલ્લામા ઈબ્ને હજર અસ્કલાની رحمة الله عليه ના પ્રમાણે : તે (ઈબ્ને તયમિયા) ખૂબ જ અતિશયોક્તિ કરનારો, સખત ઘંમડી હતો. પોતાને મુત્લક મુજતહિદ સમજતો હતો, ઉલમાને રદિયો આપતો. તેની હિંમત એટલી વધી કે હઝરત ઉમર رضي الله عنه ની ગલતી કાઢવા લાગ્યો ! હઝરત અલી رضي الله عنه ના બારામાં એ બકવાસ કરી કે તેમણે સત્તર (૧૭) જગાએ ભૂલો કરી. તેણે (ઈબ્ને તયમિયા)એ મુતવફ્ફી અન્હા ઝવજહા (તે સ્ત્રી જેનો પતિ મૃત્યુ પામ્યો હોય)ના મસ્અલામાં નસ્સે કિતાબ (કુર્આની આયત)ની વિરૂધ્ધતા કરી. ઈમામ ગઝાલી رحمة الله عليه ને ગાળો આપતો, ઈમામ ઈબ્ને અરબીને ભલુબુર કહેતો. તેનું કહેવું હતું કે અલ્લાહ તઆલા અર્શ પર એવી જ રીતે બેસે છે જેવી રીતે હું મારી ખુરશી પર બેસું છું. મિમ્બર પર બે પગથિયાં ઉતરીને કહું કે અલ્લાહ તઆલા આવી રીતે ઉતરે છે. (نُعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى) નઊઝુબિલ્લાહિ તઆલા વસીલો તથા મદદ ચાહવું અને નબી કરીમ ﷺ ના વસીલાથી દુઆ કરવાની તેણે ના પાડી...વગેરે. (અદુરુલ કામિના ફી અઅ્યાનિલ માઅતિષ્મામિનહ, ૧/૧૭૮, ઝિક્ક મન ઈસ્મે અહમદ મજલિસે દાઈરતુલ મઆરિફિલ્ ઉખ્માનિયા, હૈદ્રાબાદ-હિંદ)

પેજ નં. ૪૭ નું ચાલુ..

જેમ કે "બહારે શરીઅત"માં છે : (શરત-૨) સ્ત્રીને મક્કા શરીફ સુધી જવામાં ત્રણ દિવસ અથવા તેથી વધારેનો (એટલે ૯૨ કિ.મિ. કે તેથી વધુનો) રસ્તો હોય તો તેના પતિ સાથે અથવા મેહરમનું સાથે હોવું શર્ત છે, ચાહે તે સ્ત્રી યુવાન હોય કે વૃદ્ધા હોય. (બહારે શરીઅત, ભાગ-૬)

મેહરમ એટલે બાપ, ભાઈ, સગા કાકા, મોટા, દાદા, મામા, નાના, સગા ભત્રીજા, ભાણીયા વગેરેમાંથી કોઈની સાથે જઈ શકે છે. "બહારે શરીઅત"માં છે કે : સ્ત્રી મેહરમ વગર અથવા પતિ વગર હજજ માટે (ઉમરા માટે) ગઈ તો ગુનેહગાર થઈ, પરંતુ હજજ કરશે તો હજજ થઈ જશે.

પ્રથમ તો એ કે હજજ કરવા માટેની બધી શર્તો હોય પણ એક શર્ત મેહરમ ન હોય તો પણ તે સ્ત્રી પર હજજ ફર્જ નથી થતી, પછી શા માટે નાહક્કુ ગુનાહમાં પડવું ? કેમ કે મક્કા શરીફમાં એક ગુનોહ એક લાખ ગુનાહ બરાબર છે, તો ફદમ ફદમ પર લાખો ગુનાહોની કમાણી થતી જશે ! જેથી બહેનો આ બાબત ધ્યાનમાં રાખે અને મેહરમ વિના હજજ ઉમરામાં જવાથી રોકાય જાય. وما توفيقى الا بالله



મેહરમ વિના

હજ્જ ફર્મ જ ન થશે !

(કાર્યાલય)

આજકાલ સઉદી ગવર્નમેન્ટે ઘણા કામો ઈસ્લામ તથા ઈસ્લામી શરીઅતની વિરુદ્ધ ચાલુ કરી દીધાં છે. ઘણા હરામ કામો જે સરાસર કુર્આન હદીષની વિરુદ્ધ છે તેની ઈજાઝત ત્યાં આપી દેવામાં આવી છે. એવી જ એક છૂટ હજ્જના સંબંધી પણ સઉદી ગવર્નમેન્ટે આપી દીધી છે કે મહરમ વિના કોઈ પણ સ્ત્રી હજ્જ ઉમરા કરી શકે છે. આ છૂટને આપણી નાદાન બહેનો તથા ભાઈઓ જાણે અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ તરફથી છૂટ મળી ગઈ હોય તેમ ખુશી ખુશી મેહરમ વિના ગૈર લોકો સાથે હજ્જ ઉમરામાં જવા લાગી છે. અલ્લાહની ઈબાદત અલ્લાહ વ રસૂલના હુકમ પ્રમાણે થાય તો જ ફૂલ થશે, નહીં તો સવાબને બદલે અઝાબ આપણા આમાલનામામાં નોંધાતો જશે કે જેને વેઠવાની આપણુ આ નાઝુક બદન શક્તિ નથી ધરાવતું. માટે મન માની રીતે અને નફસની ખુશી માટે કે "હું હજ્જ કરી આવી કે ઉમરા કરી આવી" એવો નકામો દિલી સંતોષ મેળવવા અલ્લાહ વ રસૂલની નાફર્માની કરીને નાણા ખર્ચીને પણ સવાબને બદલે અઝાબ વહોરવો એ સહી દિમાગવાળાઓનું કામ નથી.

હા ! હજ્જની ઈબાદતની ઘણી ફઝીલતો છે. જેમ કે હદીષે પાકમાં છે :

હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લાહથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જે અલ્લાહના માટે હજ્જ કરે તો ન ફુહશકલામી (અપશબ્દો બોલે) ન ગુનાહની વાતો, તો એવી રીતે પરત થશે જાણે તેને માએ આજે જન્મ આપ્યો." (મુસ્લિમ, બુખારી)

"તેમનાથી જ રિવાયત છે, ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, ઉમરાથી બીજા ઉમરા સુધી વચ્ચેના ગુનાહોનો કફ્ફારો છે અને મક્રૂહ હજ્જનો બદલો

જન્નતના સિવાય કાંઈ નથી." (મુસ્લિમ, બુખારી)

ઉલમા ફર્માવે છે કે બે ઉમરાઓની વચ્ચેના ગુનાહ સગીરા માફ થઈ જાય છે અને હજ્જે મક્રૂહમાં કબીરા ગુનાહોની માફીની ફૂવી (મજબૂત) ઉમ્મીદ છે. અને હજ્જે મક્રૂહનો બદલો તો યફૂનન ! જન્નત છે, એના ઉપરાંત દુનિયામાં માલદારી, દુઆની ફૂબૂલિયત પણ અતા થઈ જાય તો રબનો કરમ છે. તેમજ એક હદીષમાં છે :-

બઝઝાર અને તિખ્રાની હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લાહથી રિવાયત કરે છે કે હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું : હાજીની મગફેરત થઈ જાય છે અને હાજી જેના માટે મગફેરતની દુઆ કરે તેના માટે પણ મગફેરત થઈ જાય છે. (બહારે શરીઅત, ભાગ-૬) અને બીજી હદીષમાં છે :-

"હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રઝી અલ્લાહથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે માહે રમઝાનમાં ઉમરા કરવા હજ્જના બરાબર છે. (મિઅતુલ મનાજીહ, ભા-૪)

એક હદીષમાં છે : "...બેશક ! રમઝાન શરીફમાં ઉમરો કરવો મારી સાથે હજ કરવા સમાન છે. (સહીહ બુખારી, હ-૧૮૬૩ તથા અન્ય હદીષની કિતાબો)

હઝરત અબૂ યઅૂલા હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લાહથી રિવાયત કરે છે કે હુઝૂર રસૂલે ખુદા ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે હજ્જ અદા કરવા માટે નીકળ્યો અને (માર્ગમાં જ) મૃત્યુ પામ્યો તો ફૂયામતના દિવસે તેના માટે હજ્જ કરવાવાળાનો સવાબ લખવામાં આવશે, અને જે ઉમરા માટે નીકળ્યો અને માર્ગમાં જ મૃત્યુ પામ્યો તો તેના માટે ફૂયામત સુધી ઉમરા કરવાવાળાનો સવાબ લખવામાં આવશે.....

(બહારે શરીઅત, ભાગ-૬)

સારાંશ કે હજ્જ ઉમરાની ફઝીલતો ઘણી છે પણ ત્યારે કે જ્યારે અલ્લાહની આ ઈબાદત તેના હુકમોને આધિન રહીને કરવામાં આવે. વધુ પેજ ૪૬ પર...



નાજાઈઝ રીતે જમીન પચાવી પાડનારનો અંજામ !

કાર્યાલય

આજકાલ આમ લોકોમાં ઘણા એવા છે જેઓ કોઈનો માલ, સંપત્તિ કે જમીન વગેરે પચાવી લેવાને કે જમીન દબાવી લેવાને પોતાની હોશિયારી સમજે છે અથવા પોતાની બહાદુરી જાણે છે. તેમજ કેટલીક જગાએ બાપના ઈન્તેકાલ પછી તેણે છોડેલી જમીન જાયદાદમાં પણ અન્યનો હક્ક પચાવી પાડવાના પેંતરા રચાતા હોય છે અને સામાન્યતઃ બહેનોને તેમના હક્ક મુજબનો વારસો આપવામાં આવતો નથી. હા ! બાપે જિંદગીમાં જેને જે આપીને તેને માલિક કરી આપેલ હોય તો તે તો તેનું જ ગણાશે, પણ બાપના મૃત્યુ બાદ તેની પાછળ તેની જે મિલકત, માલ, રકમ વગેરે રહેલ હોય તેને શરીઅતના નિયમાનુસાર (મરનારનું કરજ અદા કર્યા બાદ) દરેકનો હિસ્સો પાડી તેમને આપવું અનિવાર્ય છે. વળી કેટલાક લોકો પડોશીની જમીન કે ખેતરમાં ઘાલમેલ કરી દેતા હોય છે અથવા સરકારી જમીન પર પણ નાજાઈઝ કબજો જમાવીને લોકોના રસ્તાઓ તંગ કરીને પબ્લિકના અવર જવરમાં તકલીફો ઉભી કરતા હોય છે. સારાંશ કે નાજાઈઝ રીતે જમીન કે સંપત્તિ પચાવી પાડવા સંબંધે ઈસ્લામી શરીઅતમાં, રસૂલે પાક ﷺ ની હદીષોમાં શું આદેશો છે તેને જોઈએ અને જો પોતે આ કામોમાં સપડાયા હોઈએ તો આજથી એવી જમીન છોડી દઈને તેના હક્કદારને સોંપી તૌબા કરી લઈએ જેથી આખેરતના અઝાબમાંથી મુક્તિ મળી જાય.

★ જુલમથી વેત જમીન પચાવનારને ફયામતમાં સાત જમીનોનો હાર પહેરાવાશે ★

"હઝરત સઅદ ઈબ્ને ઝયદથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે, રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, કે જે વેત

જેટલી જમીન જુલમની રીતે લઈ લે તો ફયામતના દિવસે તેને સાત જમીનોનો તોફ પહેરાવવામાં આવશે." (મુસ્લિમ, બુખારી)

આ હદીષથી જાણવા મળ્યું કે જમીનના સાત તબક્કા ઉપર નીચે છે. કેવળ સાત મુલક (અમુક લોકોએ સાત જમીનથી સાત મુલક મુરાદ લીધું છે) નહીં, પ્રથમ તો એ હડપ કરનારાને જમીન સાત તબક્ક (પટ)નો તોફ (હાર) પહેરાવવામાં આવશે, પછી તેને જમીનમાં ઘસાવવામાં આવશે. જેથી જે હદીષોમાં છે કે તેને જમીનમાં ઘસાવવામાં આવશે તે હદીષો આ હદીષની વિરુદ્ધ નથી. આ હદીષ તદ્દન જાહેર પર છે કે એમાં કોઈ તાવીલ (અર્થઘટન)ની જરૂરત નથી. અલ્લાહ તઆલા એ હડપ કરનારની ગરદન એટલી લાંબી કરી દેશે કે આટલી મોટી હંસલી (ગળાનું હાડકું) એમાં આવી જશે. જાણવા મળ્યું કે જમીનને હડપ કરવું અન્ય ચીજો હડપ કરવા કરતાં અતિ કઠિન છે.

★ કોઈની મામૂલી ચીજ પણ વિના ઈજાઝતે લેવી નાજાઈઝ ★

આજકાલ કોઈની કોઈ ચીજને તેના ઘર કે ખેતરમાંથી લઈ લેવાને જાણે ગુનો સમજવામાં નથી આવતું, પણ આવો હદીષે પાકમાં એના વિશે શું દર્શાવ્યું છે :-

"હઝરત સાઈબ ઈબ્ને યઝીદ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે, તે પોતાના પિતાથી, તે નબી કરીમ ﷺ થી રિવાયત કરે છે. ફર્માવ્યું, તમારામાંથી કોઈ પોતાના મુસલમાન ભાઈની લાઠી (અસા) ન તો મજાકમાં લે ન ઈરાદાપૂર્વક. જે પોતાના ભાઈની લાઠી



લઈ લે તે તેને પરત કરી આપે. (તિમિઝી, અબૂ દાઉદ) અને અબૂ દાઉદની રિવાયત ۱۳۱ સુધી છે.

"અસા" તે મામૂલી લાઈ (લાકડી) કહેવાય છે જે વૃદ્ધોના હાથોમાં રહે છે. ક્યારેક જાનવર હાંકવાની ચાબુકને અસા કહી દે છે. અહીં બંને અર્થ બની શકે છે. મફ્સદ એ છે કે કોઈની મામૂલી ચીજ પણ જાણે કે અજાણપણે ન લો. જો નાદાનીમાં લઈ ચૂક્યા છો તો માલૂમ થવા પર તરત પરત કરી દો. ચીજ છુપાવવા ચોરવાની મજાક પણ જાઈઝ નથી.

(અશિઅહ)

વિચારો કે મજાકમાં પણ કોઈની ચીજ ચોરવા છુપાવવાની, જાણે અજાણે લેવાની પણ સાફ શબ્દોમાં મનાઈ કરી આપી છે તો હવે જાણી જોઈને કોઈની જગા પચાવી પાડવા વિશે તો કેટલો સખત હુકમ હોઈ શકે છે?! આવો, આપણા પ્યારા નબી કરીમ ﷺ નું વધુ એક ફર્માન જોઈ લો ! :

★ હડપ કરનાર સાત જમીનોના તળીયા સુધી ફયામતમાં ખોદશે ★

"તેમનાથી જ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને ફર્માવતાં સાંભળ્યા કે જે શખ્સ જુલ્મની રીતે વેત જેટલી જગા લઈ લે અલ્લાહ એને એનો પાબંદ કરશે કે તેને સાત જમીનોના તળીયા સુધી ખોદે. પછી ફયામતના દિવસે તેનો તોફ પહેરશે, ત્યાં સુધી કે લોકોની વચ્ચે ફેંસલો કરી દેવામાં આવે." (અહમદ)

આ જમીન પચાવી પાડનારા માટે ત્રીજો અઝાબ છે, અથવા એક જ શખ્સને આ ત્રણેવ અઝાબ ત્રણ સમયોમાં આપવામાં આવશે અથવા કોઈને તે ઉપર વર્ણનમાં આવી ગયેલા અઝાબ અને કોઈને આ અઝાબ, એટલે એ શખ્સ ખુદ સાત તળીયા સુધીની જમીન સુધી બોરિંગ કરે અને પોતે જ પોતાના ગળામાં તોફ (હાર) બનાવીને પહેરીને ફરે. (મિર્અતુલ મનાજીહ શરહે મિશકાતુલ મસાબીહ, ભાગ-૪)

:: ઈન્તેકાલ પુરમલાલ ::

- ❑ **બરોડા** : બરકાતે ખ્વાજાના ચાહક જનાબ હિદાયતભાઈ વાઘોડીયાવાળાનાં અહલિયા મર્દૂમા હજીયાણી બીબીબેન ઉર્ફ રશીદાનો તા. ૩૦-૩-૨૦૨૩, ૭ રમઝાન હિ. ૧૪૪૪ના રોજ ઈન્તેકાલ થયો જેમની દફનવિધિ મધુનગર, ગોરવા, વડોદરામાં કરવામાં આવી.
- ❑ **દયાદરા** : ખાતે તા. ૨૨-૩-૨૦૨૩, ૨૮-શાબાન હિ. ૧૪૪૪ બુધવારના રોજ ઐયૂબભાઈ અહમદ કોળા (માજી સરપંચ)નો ઈન્તેકાલ થઈ ગયો. તેમજ હાજી અ.રશીદ (ભીખા) સૂફીનો તા. ૩૧-૩-૨૦૨૩, ૮-રમઝાનુલ શરીફ, હિ. ૧૪૪૪, જુમ્આના રોજ ઈન્તેકાલ થયો છે.
- ❑ **કેનેડા** : ખાતે હાજી ઈકબાલભાઈ ખીડા દયાદરાવાળાનો તા. ૨૫-૩-૨૦૨૩, ૨-રમઝાનુલ મુબારક હિ. ૧૪૪૪, શનિવારના રોજ ઈન્તેકાલ થયો છે.
- ❑ **ભરૂચ** : મુકામે (નેશનલ પાર્ક)માં નફીસા હનીફ શેઠ સલાદરાવાળા (સાજીદ શેરપુરાવાલા દયાદરવીના બહેન)નો ૨૭-શાબાન હિ. ૧૪૪૪, તા. ૨૦-૩-૨૦૨૩, સોમવારના રોજ ઈન્તેકાલ થઈ ગયો છે.

૨૭બે કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ ﷺ ના સદકામાં મર્દૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્મતમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, ચાહકોને સબ્રે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દૂમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ ખાતે કુર્આન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)



"રઈસુલ કલમ" એવોર્ડ બદલ દાદાબાપુ રૂપાલવાળાને મુબારકબાદ !

જાણીતા અને અવામમાં લોકપ્રિય લેખક અને શાયર હઝરત મુહિબ્બે મિલ્લત, પીરે તરીકૃત સૈયદ અલ્લાજ દાદાબાપુ એસ. કાદરી હૂદી હુસૈની રૂપાલવાળા છેલ્લા ૫૦ વરસથી દીની ખિદમતમાં કાર્યરત છે. અનેક વિષયો પર આપે કિતાબો લખી છે જે પ્રસિધ્ધિ મેળવી ચૂકી છે. આપે કોઈ કિતાબની કિંમત કે હદિયો રાખેલ નથી અને લખવાનું મહેનતાણુ પણ લીધેલ નથી. આપના દ્વારા "સુન્ની ખિદમતગાર કમિટી" (રૂપાલ)નું સંચાલન થઈ રહ્યું છે જ્યાંથી ફીમાં કિતાબો પ્રસિધ્ધ થતી રહે છે. આપના દીનો લેખો તયબહ, ફલાહે ઈસ્લામ, રૂહાની પૈગામ, શાહમદાર વગેરે સુન્ની માસિકોમાં છપાતા રહે છે. આપની ફૂલમી દીની સેવાઓની ફર કરીને રતનપુર (જિ. ખેડા)ના ઈદારા "જામિઆ મદીનતુલ ઉલૂમ" ખાતે તા. ૫-૩-૨૦૨૩ના રોજ દસ્તારબંદીના પ્રોગ્રામમાં "નૂર એજ્યુ. એન્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ" તરફથી સૈયદ દાદાબાપુને "રઈસુલ કલમ"નો એવોર્ડ આપીને તેમનું બહુમાન કરવામાં આવેલ છે. બરેલી શરીફથી પધારેલ હઝરત મુફતી અરસલાન સાહેબના હસ્તે એવોર્ડ અપાયો હતો. (હબીબ તરકવાડિયાના લખાણને ટૂંકાવીને રજૂ કરેલ છે.) હઝરત ફિબ્લા દાદાબાપુને ખૂબ ખૂબ મુબારકબાદ !

—તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક (દયાદરા)

દયાદરામાં યાદગાર દિવસોના પ્રસંગે સુન્ની ઈજતેમાઓ

રમઝાન શરીફના મુબારક મહીનામાં આવતા યાદગાર દિવસો જેમ કે ૩-રમઝાન રોજ મુખ્તારુલ મસાજિદ દયાદરામાં અસર બાદ સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીના સુન્ની ઈજતેમામાં હઝરત મૌલાના મુફતી સાબિર નજમી મિસ્બાહી (સદર ઈફતા વ દારુલ ફઝા, દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ) સાહબે હઝરત બીબી ફાતિમા ઝહરા રઝીના વિસાલના દિવસ નિમિત્તે જન્મતી ઔરતોની સરદારની શાનમાં બયાન મેહફિલે દુરુદ તથા યાસીન શરીફના ખત્મ બાદ કર્યું હતું. એ જ પ્રમાણે ૧૦-રમઝાન શરીફ ઉમ્મુલ મો'મિની હઝરત ખદીજતુલ કુબરા રઝીના વિસાલના દિવસ નિમિત્તે હઝરત મુફતી સાબિર સાહબે શાને ઉમ્મુલ મો'મિનીન પ્રદર્શિત કરી હતી. તેમજ ૧૭ રમઝાન જંગે બદર તથા ઉમ્મુલ મો'મિનીન હઝરત આઈશા રઝીના વિસાલના દિવસે ખત્મે યાસીન શરીફ બાદ હઝરત મુફતી સાબિર મિસ્બાહી સાહબે અસર બાદ બયાન કર્યું હતું. તથા ૨૧-રમઝાન અસર બાદ શહાદતે હઝરત અલી રઝીના દિવસે હઝરત મૌલાના ઝહીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)એ શાને હૈદરે કરાર રઝીની શાનમાં ઈમાન અફરોઝ બયાન કર્યું હતું. તેમજ રમઝાન શરીફના પૂરો મહીનો દરરોજ અસર બાદ હઝરત મૌલાના મુફતી તૌસીફ રઝા હલદરવી સાહબે કુર્આને પાકની તફસીર પેશ કરી કુર્આન પાકના, ઈલ્મે દીનના ફયઝાનથી હાજરજનોને નવાઝયા હતા.

—તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

★ ખિલાફત અર્પણ ★

કલોલ : ખાતે તા. ૧૩-૧૧-૨૦૨૨ના રોજ ૧૧મી શરીફના મહીનામાં હઝરત શયખુલ ઈસ્લામ હઝરત સૈયદ મુહમ્મદ મદની અશરફીયુલ જીલાની કલોલના દૌરા પર આવેલા ત્યારે શહેર કાઝી કલોલ હઝરત હાજી ઈસ્માઈલમિયાં મેહમૂદમિયાં કાદરી, ચિશ્તીને ખિલાફતથી નવાજયા હતા. મુબારકબાદ ! —તંત્રી...